

ನೇಸರು ತಿಂಗಲೋಲೆ

₹ 5/-

PAGES 16

Nesaru Tingalole

Vol XXXV - 5

May 2017

ಅಸೋಸಿಯೇಶನ್‌ನಲ್ಲಿ ಅಕ್ಷಯ ತೃತೀಯ ಪೂಜೆ

ಮೈಸೂರು ಅಸೋಸಿಯೇಷನ್ ಮುಂಬೈ

The Mysore Association, Bombay

393, Bhau Daji Road, Matunga, Mumbai - 400 019.

Tel. : 2402 4647, 2403 7065, 2401 0574

Email : mysoreassociation.mumbai@gmail.com

ಮೈಸೂರು ಅಸೋಸಿಯೇಷನ್‌ನಲ್ಲಿ ತಾ. 28.04-2017ರಂದು ನಡೆದ ಅಕ್ಷಯ ತೃತೀಯ ಪೂಜೆಯ ಕ್ಷಣಗಳು

ಗೌ. ಸಂಪಾದಕರು :

ಡಾ. ಜ್ಯೋತಿ ಸತೀಶ್

❖ ❖ ❖

ಸಂಪಾದಕ ಮಂಡಳಿ:

ಡಾ. ಮಂಜುನಾಥ್

ಕೆ. ಮಂಜುನಾಥಯ್ಯ

ನಾರಾಯಣ ನವಿಲೇಕರ್

ಗಣಪತಿ ಶಂಕರಲಿಂಗ

ನೀಲಕಂಠ ಮೇಡರ್

❖ ❖ ❖

ಬೆಂಗಳೂರು ಪ್ರತಿನಿಧಿ :

ಎಂ.ಎ.ಎನ್. ಪ್ರಸಾದ್

❖ ❖ ❖

ನೇಸರುವಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟವಾಗುವ ಬರಹಗಳಿಗೆ ಆಯಾ ಲೇಖಕರೇ ಜವಾಬ್ದಾರರು. ಅಲ್ಲಿ ಮೂಡಿಬಂದ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳಿಗೆ ಸಂಸ್ಥೆಯು ಜವಾಬ್ದಾರಿಯಲ್ಲ.

- ಸಂ

The views expressed by the contributors in this journal are theirs and not of the Association and the Association is not in anyway responsible for the same.

- Ed.

❖ ❖ ❖

ಸಂಪರ್ಕ ವಿಳಾಸ :

ನೇಸರು

ಮೈಸೂರು ಅಸೋಸಿಯೇಷನ್

393, ಭಾವು ದಾಜಿ ರಸ್ತೆ,

ಮಾಟುಂಗ,

ಮುಂಬಯಿ-400 019.

☎ 24024647 / 2403 7065

Fax : 2401 0574

Email :

mysoreassociation.mumbai@gmail.com

Website :

www.mysoreassociation.in

ಸಂಪಾದಕೀಯ

ನೇಸರು ತಿಂಗಳೋಲೆ

ಸಂಪುಟ 35

ಮೇ 2017

ಸಂಚಿಕೆ 5

ಈಗ ಮಕ್ಕಳೊಂದಿಗೆ ಪೋಷಕರಿಗೂ ರಜಾದಿನಗಳ ಸಂಭ್ರಮ. ಹೆಚ್ಚಿನ ಎಲ್ಲರೂ ಈ ಸಮಯವನ್ನು ತಮ್ಮ ಹುಟ್ಟೂರಿನಲ್ಲಿ ಕಳೆಯಲು ಇಚ್ಛಿಸುತ್ತಾರೆ. ನಾನಾ ಕಾರಣಗಳಿಂದಾಗಿ ಅದಷ್ಟೋ ಜನರು ತಮ್ಮ ಹುಟ್ಟೂರನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಉದರ ನಿಮಿತ್ತ ನಗರವನ್ನು ಸೇರಿರುತ್ತಾರೆ. ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಒಂದು ಸಲ ಬಂದು ಹೋಗುವ ಈ ಬೇಸಿಗೆ ರಜೆಯಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಊರಿಗೆ ಹೋಗಿ ತಮ್ಮವರೊಂದಿಗೆ ಕಳೆಯುವ ಆ ಸುಖವೇ ಬೇರೆ. ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಅಜ್ಜಿ ಅಜ್ಜರೊಂದಿಗೆ ಆಟ ಆಡುವ ಉತ್ಸಾಹ ಹೇಳತೀರದು. ರೈಲಿನಲ್ಲಿ ಟಿಕೇಟು ಸಿಗದೆ ಪರದಾಡುವ ಆ ಪರಿ, ಬಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ಬೇರೆ ಇನ್ನೇನಾದರೂ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಊರು ಸೇರುವ ತವಕ ಹೇಳತೀರದು.

ಇನ್ನು ಕೆಲವರಿಗೆ ತಾವು ಹುಟ್ಟಿ ಬೆಳೆದ ಮನೆ, ಪರಿಸರ, ಕಲಿತ ಶಾಲೆ, ಕಲಿಸಿದ ಗುರುಗಳು, ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಕಲಿತ ಸಹಪಾಠಿಗಳು ಇವರನ್ನೆಲ್ಲ ಕಂಡಾಗ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಎಷ್ಟೊಂದು ಆನಂದ. ಕಳೆದ ಬಾಲ್ಯದ ದಿನದ ಎಸಳುಗಳೆಲ್ಲ ಒಂದೊಂದಾಗಿ ತೆರೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ನಗರದ ಈ ಬಿಸಿ ಬಿಸಿ ಧಗೆಯಲ್ಲಿ ಊರಿನ ಆ ತಂಪಾದ ತಂಗಳಿ ನಮ್ಮೆಲ್ಲರನ್ನು ಕೈ ಬೀಸಿ ಕರೆಯುತ್ತದೆ. ಊರಿನ ಪ್ರತಿ ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿ ಹರಿಯುವ ಆ ನೀರಿನ ಜಲಧಾರೆ ಎಂಥವರನ್ನು ಸಮ್ಮೋಹಿತಗೊಳಿಸುತ್ತದೆ. ಮನೆಯ ತೋಟದ ಮರದ ಸಾಲುಗಳಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಾಗ ಆ ನೆರಳಿನಿಂದ ಸಿಗುವ ಹಿತವಾದ ಅನುಭವ ನಮ್ಮೆಲ್ಲ ಆಯಾಸವನ್ನು ಮರೆಸಿಬಿಡುತ್ತದೆ. ಮರದ ಕೊಂಬೆಗೆ ಬಳಿಯನ್ನು ಕಟ್ಟಿ, ಗೋಣಿಯ ಚೀಲವನ್ನು ಮಡಿಚಿ ಅದರ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತು ಆ ಜೋಕಾಲಿ ಆಡುತ್ತಿದ್ದ ದಿನಗಳನ್ನು ನೆನೆದರೆ ಇವತ್ತಿಗೂ ಮುಗುಳ್ಳುಗು ತರಿಸುತ್ತದೆ. ಕೋಗಿಲೆಯ ಆ ಇಂಪಾದ ಸಂಗೀತ ಜೋಗುಳ ಹಾಡಿ ಮಲಗಿಸಿ ಬಿಡುವಂತಿರುತ್ತದೆ.

ಕಡಲ ತಟದಲ್ಲಿ ಹರಿಯುವ ಆ ಚೈತನ್ಯಯುತವಾದ ಅಲೆಗಳು, ಸೂರ್ಯೋದಯ ಮತ್ತು ಸೂರ್ಯಾಸ್ತದ ಆ ಭವ್ಯ ದೃಶ್ಯಗಳು ನಮ್ಮ ಕಣ್ಣುಗಳಿಗೆ ಹಬ್ಬವನ್ನುಂಟು ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಹುಣ್ಣಿಮೆಯ ಬೆಳದಿಂಗಳ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಅಂಗಳದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಎಲ್ಲರೊಂದಿಗೆ ಹರೆಟೆ ಹೊಡೆಯುವ ಆ ಪರಿ ಇವತ್ತಿಗೂ ಕಷ್ಟ ಬಿಳುಪಾಗಿ ನಮ್ಮ ಕಣ್ಣಿಂದ ಬಂದು ನಿಲ್ಲುತ್ತದೆ. ರಾತ್ರಿಯ ಆ ಪ್ರಶಾಂತ ಮೌನ, ಎಷ್ಟೋ ದೂರದಿಂದ ಕೇಳಿ ಬರುವ ಕಡಲ ಅರ್ಭಟವೂ ಜೋಗುಳದಂತೆ ಕೇಳಿಸುತ್ತದೆ. ಮುಂಜಾನೆಯ ಆ ಹಕ್ಕಿಗಳ ಚಿಲಿಪಿಲಿ ರಾಗ, ತೋಟದಲ್ಲಿ ಅರಳುವ ಹೂಗಳ ಸುವಾಸನೆಯ ಸೊಬಗೇ ಬೇರೆ.

ಎಂದೋ ನಾವು ನೆಟ್ಟು ಬೆಳೆಸಿದ ಹೂ ಗಿಡಗಳಿರಬಹುದು, ತೆಂಗಿನ ಮರ, ಅಡಿಕೆ ಮರವಿರಬಹುದು ಅದನ್ನು ನೋಡಿದಾಗಲೆಲ್ಲ ಅದರ ಮೇಲೆ ವಿಪರೀತ ಕಾಳಜಿ ಮೂಡುತ್ತದೆ. ನಗರದಿಂದ ಓಡಿ ಓಡಿ ಬಂದ ಕಾಲುಗಳು ನಮ್ಮೂರಿನ ನೆಲವನ್ನು ಸ್ಪರ್ಶಿಸಿದಾಗ, ಕಳೆದ ಬಾಲ್ಯದ ನೆನಪುಗಳ ಬುತ್ತಿ ಚಿಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಗಾಳಿಗೆ ಬಿಡಿಸಿಟ್ಟ ಪುಸ್ತಕದ ಹಾಳೆಗಳಂತೆ ಒಂದೊಂದಾಗಿ ಕಣ್ಣಿಂದ ಮೂಡಿ, ಮತ್ತೆ ಬಚ್ಚಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಮನೆಯಲ್ಲೇ ಸಾಕಿ ಬೆಳೆಸಿದ ಹಸುಗಳು, ಕರುಗಳು, ಅವುಗಳ ಲಾಲನೆ ಪಾಲನೆಯಲ್ಲಿ ಸಮಯ ಕಳೆದದ್ದೇ ತಿಳಿಯುವುದಿಲ್ಲ. ಚಿಕ್ಕವರಿರುವಾಗ ಆಡಿದ ಜಾಗ, ಶಾಲೆಗೆ ಹೋಗುವ ರಸ್ತೆ, ಈಜಲು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದ ಆ ಹೊಳೆ ಇವುಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ನೋಡಿದಾಗ ಮತ್ತೆ ಬಾಲ್ಯಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಬಿಡೋಣ ಎಂದು ಮನಸ್ಸು ಹಪಹಪಿಸುತ್ತದೆ. ನಾವು ದೊಡ್ಡವರೇ ಆಗಬಾರದಿತ್ತು. ಇಲ್ಲಿಯೇ ಇರಬಹುದಿತ್ತು. ನಾವು ಹುಟ್ಟಿದ ಊರನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ರಾತ್ರಿ ಹಗಲನ್ನೆದೆ ಕಷ್ಟಪಟ್ಟು ದುಡಿಯೋದು ಯಾತಕ್ಕಾಗಿ? ಸತ್ತ ಮೇಲೆ ಏನನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ. ನನ್ನೂರಿನಲ್ಲಿ ದುಡಿದರೆ ಎಷ್ಟು ಸಿಗುತ್ತದೋ ಅಷ್ಟು ಸಾಕಾಗುವುದಿಲ್ಲವೇ? ಅನಿಸುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ತನ್ನನ್ನು ನಂಬಿಕೊಂಡವರ ಮುಷಿಗಾಗಿ ಈ ತ್ಯಾಗವನ್ನು ಮಾಡಲೇ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಹೆಗಲ ಮೇಲಿರುವ ಜವಾಬ್ದಾರಿಗಳನ್ನು ಮರೆಯುವಂತಿಲ್ಲ. 'ಎಲ್ಲಾದರು ಇರು ಎಂತಾದರು ಇರು ಎಂದೆಂದಿಗೂ ನೀ ಕನ್ನಡವಾಗಿರು' ಎನ್ನುವ ಕುವೆಂಪುರವರ ಕವಿವಾಣಿಯಂತೆ, ನಾವು ಎಲ್ಲಿಯೇ ಇರಲಿ, ನಮ್ಮ ಹುಟ್ಟೂರನ್ನು ಮಾತ್ರ ಯಾವತ್ತು ಮರೆಯಬಾರದು ಅಷ್ಟೆ.

ನಗರದಿಂದ ಹೊರಟವರಿಗೆ ಯಾವಾಗ ನನ್ನೂರನ್ನು ಸೇರುತ್ತೇನೋ ಅನ್ನುವ ಉತ್ಸಾಹ. ಈಗ ನಮ್ಮ ಊರಿನ ರೂಪು ರೇಖೆಗಳೆಲ್ಲ ಬದಲಾಗಿದೆ. ಚತುಷ್ಟಥ ಮಾದರಿಯ ರಸ್ತೆಗಾಗಿ ರಸ್ತೆಯ ಉದ್ದಕ್ಕೂ ಸಾಲಾಗಿ ನಿಂತಿರುವ ಮರಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಕಡಿಯಲಾಗಿದೆ. ಇದು ನಮ್ಮೂರು ಹಾದೇ? ಅನ್ನುವ ಸಂಶಯ ಮೂಡುತ್ತದೆ. ಈಗ ಎಲ್ಲಿ ನೋಡಿದರೂ ಮನೆಗಳದ್ದೇ ಸಾಲು. ಬೇಸಾಯ ಮಾಡುವ ಗದ್ದೆಯಲ್ಲಿ ಮನೆಗಳು ಬಂದು ನಿಂತಿವೆ. ಪ್ರತಿ ಮನೆಗೂ ಕಚ್ಚಾ ರಸ್ತೆಯ ಸೌಲಭ್ಯವನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಲಾಗಿದೆ. ನಮ್ಮೂರು ತನ್ನತನವನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡು ಬಿಟ್ಟಿದೆ. ಒಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಹಳ್ಳಿಗಳು ನಗರಗಳಾಗಿ ಪರಿವರ್ತನೆಗೊಳ್ಳಲು ಸಿದ್ಧವಾಗುತ್ತಿದೆ. ಆದರೆ ನಮ್ಮ ಬಾಲ್ಯ ಕಳೆದ ಆ ಊರು ಎಂದೆಗೂ ನಮ್ಮ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಮಾಸಲಾರವು.

ಬಾಲ್ಯದ ನೆನಪುಗಳನ್ನು ಮಡಿಲಲ್ಲಿ ತುಂಬಿಕೊಂಡು, ಹುಟ್ಟೂರಿನ ಬಗೆಗಿರುವ ಮನದ ಭಾವಗಳ ಭೋರ್ಗರೆತವನ್ನು ಅದುಮಿಟ್ಟು, ಮತ್ತೆ ಮರಳಿ ಕರ್ಮಭೂಮಿಯತ್ತ ತೆರಳುವ ಸಮಯ ಬಂದಾಗ ಮನದ ಮೂಲೆಯಲ್ಲಿ ನಿರಾಶೆಯ ಭಾವ. ಮೊದಲ ಬಾರಿಗೆ ಶಾಲೆಗೆ ಕಾಲಿಟ್ಟಾಗ, ಯಾವಾಗ ಮನೆಗೆ ಬಂದು ಸೇರುತ್ತೇನೋ ಅನ್ನುವ ಅನುಭವ ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಮರುಕಳಿಸಿದಂತಾಗುತ್ತದೆ.

- ಡಾ. ಜ್ಯೋತಿ ಸತೀಶ್

ಕಥೆಗಾರರಾಗಿ ವ್ಯಾಸರಾವ್ ನಿಂಜೂರು

ಕಳೆದಾರು ದಶಕಗಳಿಂದ ಮುಂಬಯಿಯಲ್ಲಿ ನೆಲೆನಿಂತು ಸತ್ವಪೂರ್ಣ ಸಾಹಿತ್ಯಕೃಷಿ ಮಾಡಿದ ಕನ್ನಡಿಗರಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಸರಾವ್ ನಿಂಜೂರು ಅವರು ಪ್ರಮುಖರು. ವಿಜ್ಞಾನಿಯಾಗಿ ದುಡಿಯುತ್ತಿದ್ದರೂ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಪರಿಚಾರಿಕೆಯನ್ನು ಮಾತ್ರ ಸತತವಾಗಿ ನಡೆಸುತ್ತಾ ಬಂದ ಶ್ರೇಯಸ್ಸು ಇವರದ್ದು. ವಿಜ್ಞಾನ ಮತ್ತು ಶಿಕ್ಷಣ ಕ್ಷೇತ್ರದ ತಮ್ಮ ಅನುಭವಗಳನ್ನು ನವಿರಾದ ಹಾಸ್ಯಭರಿತ ವಿಡಂಬನೆಯೊಂದಿಗೆ ಸಾಹಿತ್ಯ ಮುಖೇನ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿಸುವ ಇವರ ಪ್ರಯತ್ನ ಬಹಳ ವಿಶಿಷ್ಟವಾದುದು.

ನಿಂಜೂರಿಗೆ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಓದು ಹಾಗೂ ಬರಹದ ಹವ್ಯಾಸ ಚಿಕ್ಕಂದಿನಿಂದಲೇ ಇತ್ತು. ಶಾಲಾ-ಕಾಲೇಜುದಿನಗಳಲ್ಲಿಯೇ ಅವರು ಕಥೆ-ಕವಿತೆಗಳನ್ನು 'ವ್ಯಾಸ ಉಡುಪಿ' ಎನ್ನುವ ಕಾವ್ಯನಾಮದೊಂದಿಗೆ ಬರೆಯುತ್ತಿದ್ದರು. ಎಂಜಿಎಂ ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರಥಮ ವರ್ಷದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಯಾಗಿದ್ದಾಗ ಅವರು ಬರೆದ ಕಥೆ- 'ಇದು ಮುಂಬಯಿ'. ಕರಾವಳಿಯ ಜನಪ್ರಿಯ ಪತ್ರಿಕೆಯಾದ 'ನವಭಾರತ'ದಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟಗೊಂಡ ಈ ಕಥೆ ಓದುಗರ ಮೆಚ್ಚುಗೆಯನ್ನು ಪಡೆಯಿತು. ಉಡುಪಿಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟರೆ ಇನ್ನಾವ ಪಟ್ಟಣವನ್ನೂ ಸಹ ನೋಡದಿದ್ದ ಯುವ ನಿಂಜೂರರು ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಮುಗ್ಧತರಣಿಯರನ್ನು ಮೋಸದಿಂದ ಮುಂಬಯಿಯ ಕರೆದೊಯ್ದು ಸೂಳೆಗೇರಿಗೆ ಸೇರಿಸುವ ವಸ್ತುವನ್ನು ಕಥೆಯನ್ನಾಗಿಸಿದ ಕೌಶಲ್ಯ ಓದುಗರ ಗಮನ ಸೆಳೆಯಿತು. ಉಡುಪಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟವಾಗುತ್ತಿದ್ದ ರಾಯಭಾರಿ, ನವಯುಗ, ಪ್ರಕಾಶ ಪತ್ರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ, ಹಾಗೂ ಹುಬ್ಬಳ್ಳಿಯಿಂದ ಪಾಟೀಲು ಪುಟ್ಟಪ್ಪನವರು ಪ್ರಕಟಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಪ್ರಪಂಚ, ಮಂಗಳೂರಿನ ನವಭಾರತ, ಬೆಂಗಳೂರಿನ ಮಲ್ಲಿಗೆ, ಮೈಸೂರಿನ ಗೋಕುಲ ಪತ್ರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಅವರ ಲೇಖನಗಳು, ಹರಟೆ ಹಾಗೂ ಕತೆಗಳು ಪ್ರಕಟವಾಗುತ್ತಿದ್ದವು. ಆ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಒಮ್ಮೆ ಪ್ರಜಾವಾಣಿಯಲ್ಲಿ ಬೆಳಕು ಕಂಡ 'ನಿಷ್ಕಮಣ' ಎಂಬ ಕಥೆಗೆ 15 ರೂಪಾಯಿ ಸಂಭಾವನೆ ಬಂದಾಗ ಆದ ಖುಷಿ ಮಾತ್ರ ಅವರ್ಣನೀಯವಾಗಿತ್ತು. 'ಅದರಲ್ಲೇ ಒಂದು ಮುಂಡು ಹಾಗೂ ಒರಟಾದ ಚಪ್ಪಲಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡೆ' ಎನ್ನುವ ನಿಂಜೂರು ಸರಳತೆಯ ಸಾಕಾರಮೂರ್ತಿ. ಮನೋಹರ ಗ್ರಂಥಮಾಲೆಯ ಪ್ರಾತಿನಿಧಿಕ ಸಣ್ಣಕಥಾಸಂಕಲನ 'ಕ್ಷಿತಿಜ'ದಲ್ಲಿ ಅವರ 'ಕಡಲು ಕರೆಯಿತು' ಕಥೆ ಪ್ರಕಟವಾದುದು ಅವರ ಬದುಕಿಗೆ ತಿರುವು ನೀಡಿತು. ಉತ್ತಮಕಥೆಗಾರನಾಗುವ ಲಕ್ಷಣಗಳನ್ನು ಆದಿನಗಳಿಂದಲೇ ಹೊಂದಿದ್ದ ನಿಂಜೂರರು ಕಳೆದ ಐದು ದಶಕಗಳಲ್ಲಿ ಬರೆದ ಕಥೆಗಳು ಸುಮಾರು ನಲವತ್ತಕ್ಕೂ ಅಧಿಕ. ಆದರೆ ಪ್ರಕಟಿತ ಕಥಾಸಂಕಲನಗಳು ಮಾತ್ರ ಮೂರು. 1963ರಲ್ಲಿ 'ಕುಂಕುಮ' ಎಂಬ ಎಂಟು ಕಥೆಗಳ ಕಥಾಸಂಕಲನವನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸಿದ್ದರು. ಸುಮಾರು ನಾಲ್ಕು ದಶಕಗಳ ನಂತರ ಏಳು ಕಥೆಗಳ ಸಂಕಲನ- ಮಂಚಿ(2005) 2012 ರಲ್ಲಿ ದೂಜ ಮಾಸ್ತರರ ಮಗಳು ಬಸಿರಾದುದು. ಇದರಲ್ಲಿ ಒಟ್ಟು 16 ಕಥೆಗಳಿವೆ. ಉಳಿದಂತೆ ಇವರು ಬರೆದಂತಹ ಎಷ್ಟೋ ಕಥೆಗಳ ಪ್ರತಿಗಳು ಇವರಲ್ಲಿ ಇರುವ ಬಗೆಗೆ ನನಗೆ ಅನುಮಾನವಿದೆ.

ಅರವತ್ತರ ದಶಕದಲ್ಲಿ ಮುಂಬಯಿಗೆ ಪಾದಾರ್ಪಣೆ ಮಾಡಿದ ನಿಂಜೂರಿಗೆ, 1972ರಲ್ಲಿ ಪ್ರಥಮಬಾರಿ ಹಾಗೂ 1982-84ರಲ್ಲಿ ಎರಡನೆಯ ಬಾರಿ ವಿದೇಶಕ್ಕೆ ಹೋಗುವ ಅವಕಾಶ ಲಭ್ಯವಾಯಿತು. ಇವರ ಬಹುತೇಕ ಕಥೆಗಳು ಇದೇ ಕಾಲಖಂಡಕ್ಕೆ ಅಂದರೆ 60 ರಿಂದ 90 ರ ದಶಕಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದವು. ಈ ಕಾರಣದಿಂದಾಗಿ ಅವರ ಪ್ರಕಟಿತ ಕಥೆಗಳಲ್ಲಿ ವಸ್ತುವಿನ ಆಯ್ಕೆಯಲ್ಲಿ ನವ್ಯದ ಪ್ರಭಾವ ಇದ್ದಂತೆ ಮೇಲ್ನೋಟಕ್ಕೆ ಕಂಡು ಬಂದರೂ ಕಥೆಯನ್ನು ಓದಿ ಮುಗಿಸಿದಾಗ ಮಾತ್ರ, ಇದು ನಿಂಜೂರು ಶೈಲಿಯೇ ಎನ್ನುವುದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಕಥೆಯಲ್ಲಿ ಬರುವ ಪಾತ್ರದ ವರ್ಣನೆಯನ್ನು ಅತ್ಯಂತ ವಿವರಣಾತ್ಮಕವಾಗಿ ಮಾಡುವ ಅವರ ಶೈಲಿಯಿಂದಾಗಿ ಆ ಪಾತ್ರವು ನಮ್ಮನ್ನಾವರಿಸಿ ಬಿಡುತ್ತದೆ. ಆ ಪಾತ್ರದ ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ಮನೋವೈಜ್ಞಾನಿಕವಾಗಿ ವಿಶ್ಲೇಷಿಸುತ್ತಾ ಅದಕ್ಕೆ ಕಾರಣಗಳನ್ನು ಪಾತ್ರದೊಳಗೆ ಶೋಧಿಸುವುದರೊಂದಿಗೆ, ಅದರ ಸುತ್ತಮುತ್ತಲಿನ ಪರಿಸರ ಮತ್ತು ಜನಜೀವನವನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸುತ್ತಾ ಕಥೆಯ ಮೂಲಕ ಇಡೀ ಜನಾಂಗೀಯ ಅಧ್ಯಯನವನ್ನು ಒಂದು ರೀತಿಯ ನಿರ್ಭಾವುಕತೆಯಿಂದ ಓದುಗನ ಮುಂದೆ ಬಿಚ್ಚಿಡುವ ಪರಿ ವಿಶಿಷ್ಟವಾದುದು.

ಕಥೆಗಳನ್ನು ಬರೆಯುತ್ತಿದ್ದ ನಿಂಜೂರರು ಬರೆದ 'ಉಸಿರು' ಕಾದಂಬರಿ 1965ರಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟಣೆಯಾಗಿ ಕಾದಂಬರಿಕಾರರೆಂದೇ ಗುರುತಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ; ಹಾಗೂ 1991ರಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟಗೊಂಡ 'ಶ್ರೀ ಚಾಮುಂಡೇಶ್ವರಿ ಭವನ' ಕಾದಂಬರಿಯಂತೂ ಅವರನ್ನು ಬಹಳ ಜನಪ್ರಿಯರನ್ನಾಗಿಸಿತು. ಕರ್ನಾಟಕ ಸಾಹಿತ್ಯ ಅಕಾಡೆಮಿಯ ಪುರಸ್ಕಾರ ಮತ್ತು ವರ್ಧಮಾನ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪ್ರಶಸ್ತಿ ಸಿಕ್ಕಿದ ಈ ಕಾದಂಬರಿಯು ಪ್ರಾದೇಶಿಕ ಸೊಗಡನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದು ಕನ್ನಡದ ಮಹತ್ವದ ಕಾದಂಬರಿಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದೆಂದು ಗುರುತಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಾಗುತ್ತಿದೆ.

ವ್ಯಾಸರಾವ್ ನಿಂಜೂರರು ಸಂದರ್ಶನ ಒಂದರಲ್ಲಿ "ನನ್ನ ಪ್ರಥಮ ಆದ್ಯತೆ ಸಣ್ಣಕತೆ, ಬಳಿಕ ಕಾದಂಬರಿ. ನಾಟಕ ಬರೆಯುವುದು ಒತ್ತಾಯಕ್ಕೆ" ಅಂತ ಹೇಳಿಕೊಂಡಿದ್ದರೂ ಅವರೊಳಗಿರುವುದು ಓರ್ವ ಕಾದಂಬರಿಕಾರನೇ ಎನ್ನುವುದಕ್ಕೆ ಅವರ ಬರವಣಿಗೆಯ ಶೈಲಿಯೇ ಸಾಕ್ಷಿ. ಅತ್ಯಂತ ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತವಾದ ವಿವರಣೆ, ಚೊಕ್ಕದಾದ ಪಾತ್ರಚಿತ್ರಣದೊಂದಿಗೆ ಕತೆ ಬರೆಯುವುದು ಅವರಿಗೆ ಇನ್ನೂ ಸಿದ್ಧಿಸಿಲ್ಲ ಎಂದರೆ ತಪ್ಪಾಗದು. ಪುಟಗಟ್ಟಲೆ ಪಾತ್ರವಿವರಗಳನ್ನು ನೀಡುತ್ತಾ ಪರಿಣಾಮಕಾರಿಯಾದ ಸನ್ನಿವೇಶವನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸುತ್ತಾ ತಾನು ಬರೆಯುತ್ತಿರುವುದು ಕಾದಂಬರಿಯಲ್ಲ ಕಥೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಫಕ್ಕನೆ ಅರಿತು, ಗಡಬಡಿಸಿ ಕೊನೆಯ ಒಂದೆರಡು ಪುಟಗಳಲ್ಲಿ ಕಥೆಯನ್ನು ಪೂರ್ಣಗೊಳಿಸಿ ಬಿಡುತ್ತಾರೆ.

'ನಿಂಜೂರು ಅವರು ಬಹಳ ಸುದೀರ್ಘವಾದ ವಿವರಣೆಗಳುಳ್ಳ ಕಥೆಗಳನ್ನೇ ಬರೆಯುವುದು; ಅದೂ ಕೂಡ ತಮ್ಮ ಹುಟ್ಟೂರಿನ ಕುರಿತು ನಾಸಾಲಜಿಯಲ್ಲೇ ಬರೆಯುತ್ತಾರೆ' ಎಂಬ ಟೀಕೆಗಳನ್ನು ನಸುನಗುತ್ತಲೇ ಎದುರಿಸುತ್ತ ತಮ್ಮ ಬರವಣಿಗೆಯನ್ನು ತಮ್ಮದೇ ಆಮೆಗತಿಯಲ್ಲಿ ಮುಂದುವರಿಸುತ್ತಾ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ.

|| ಡಾ. ಮಮತಾ ರಾವ್ ||

ತಮ್ಮದು ಸಮೃದ್ಧವಾದ ಬರವಣಿಗೆಯಲ್ಲ ಹಿತ್ತೈಸಿಗಳ ಒತ್ತಾಯವಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ತಾನು ಇಷ್ಟನ್ನೂ ಬರೆಯುತ್ತಿದ್ದೆನೋ ಇಲ್ಲವೋ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ವಿನಯದಿಂದಲೇ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಬರೆದುದ್ದಲ್ಲವನ್ನು ಹೊನ್ನಾಗಿಸುತ್ತ ಬಂದವರು. ಅವರ ಬದುಕು ಮತ್ತು ಬರಹ ಒಂದರೊಳಗೊಂದು ಬೆಸೆದುಕೊಂಡ ಕಾರಣ ನಿಂಜೂರರು ಕಥೆಯೇ ಬರೆಯಲಿ ಕಾದಂಬರಿಯನ್ನೇ ಬರೆಯಲಿ ಓದುಗರನ್ನು ಮಾತ್ರ ನಿರಾಶೆ ಗೊಳಿಸುವುದಿಲ್ಲ ಎನ್ನುವುದಂತೂ ನೂರಕ್ಕೆ ನೂರು ಸತ್ಯ.

ತಮ್ಮ ಕಥೆಯೊಂದರಲ್ಲಿ(ಬಯಲು) ಕಥಾನಾಯಕನ ರೂಪದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಮನೋಗತವನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ನಮ್ಮ ಮುಂದಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ತಾವು ಬರಹಗಾರನಾದ ಕಾರಣಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತಾ, 'ತಾವು ವಿಜ್ಞಾನಿಯಾಗಿರುವುದು ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನು ಹರಿತಗೊಳಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಉಪಯೋಗವಾಗುತ್ತಿದೆ ಹಾಗೂ ಮುಂಬಯಿಯಲ್ಲಿದ್ದು ತಮ್ಮ ಹಳ್ಳಿಯ ಜೀವನಾನುಭವವನ್ನು ಬರೆಯುವುದು ಎಷ್ಟು ಖುಷಿ ಕೊಡುತ್ತದೆ?' ಎನ್ನುವುದನ್ನು ವಿವರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ಅವರ ಕಥೆಗಳಲ್ಲಿ ಬರುವ ಅವರ ಹುಟ್ಟೂರಿನ ಪ್ರಸ್ತಾವ ಅವರಿಗೆ ತಮ್ಮ ತಾಯ್ನಿಲದ ಕುರಿತಾಗಿರುವ ಅದಮ್ಯ ಪ್ರೀತಿ, ಮಮಕಾರ ಹಾಗೂ ಅಭಿಮಾನವನ್ನು ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿಸುತ್ತದೆ. "ಬಾಲ್ಯದ ನೆನಪುಗಳು ಎನ್ನುವುದು ಓರ್ವ ಸಂವೇದನಾಶೀಲ ಲೇಖಕನಿಗೆ ಸ್ಫೂರ್ತಿಯ ಸೆಲೆ, ಬತ್ತದ ಒರತೆ. ಅದರ ಪ್ರಭಾವ ಎಷ್ಟೊಂದು ಎಂದರೆ ಬಾಲ್ಯದ ಅನುಭವಗಳನ್ನು ನೈಜ್ಯ ಗಾಢವಾಗಿ ಚಿತ್ರಿಸುವಷ್ಟು ಬೇರೆಯಾವ ಅನುಭವಗಳನ್ನು ಸಹ ಅಷ್ಟು ನೈಜ್ಯ ಹಾಗೂ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕ ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಚಿತ್ರಿಸುವುದು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ" ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ.

ಅವಿಭಜಿತ ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಉಡುಪಿ ಸಮೀಪದ ಊರಾದ ತೆಂಕನಿಡಿಯೂರು ನಿಂಜೂರರ ಹುಟ್ಟೂರು. ಈ ಊರಿನ ಬಗ್ಗೆ ಅವರ ಕತೆಗಳಲ್ಲಿ ಸಾಕಷ್ಟು ಓದಿದ್ದರೂ 'ಎಳೆದ ತೇರು' ಅಭಿನಂದನಾಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ ಅವರು ನೀಡುವ ವಿವರಣೆ ಒಮ್ಮೆ ಓದಿ ನೋಡಿ. ನಿಮ್ಮ ಮೊಗದ ಮೇಲಿನ ಸುಕ್ಕುಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಸಡಿಲಿಸಿ ಮಂದಹಾಸವನ್ನು ಮಿಡಿಸಿ ಬಿಡುತ್ತದೆ. ನಿಂಜೂರರು ಯಾಕೆ ಚಿರತರುಣರಂತೆ ಕಾಣುತ್ತಾರೆ ಎನ್ನುವುದರ ಗುಟ್ಟು ಅವರ ವಿನೋದಪ್ರಿಯ ಸ್ಥಿತಪ್ರಜ್ಞ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಹುದುಗಿದೆ.

ನಿಜ, ನಿಂಜೂರರದ್ದು ಬಹಳ ವಿವರಣಾತ್ಮಕ ಶೈಲಿ. ಪಾತ್ರ ಚಿತ್ರಣವಾಗಲಿ, ತಮ್ಮ ಊರಿನ ವರ್ಣನೆಯನ್ನಾಗಲಿ ಎರಡು ಮೂರು ಪುಟಕ್ಕೆ ಕಮ್ಮಿಯಿಲ್ಲದಂತೆ ಮಾಡಿ, ಆನಂತರ ಇಷ್ಟೆಲ್ಲ ಯಾಕೆ ಹೇಳಿದೆ ಅಂದರೆ? ಅಂತಾನೋ, ಅಥವಾ, ಇಷ್ಟೆಲ್ಲ ಹೇಳಿದ ಮೇಲೆ ತಾನು ಯಾರ ಬಗೆಗೆ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ ಎನ್ನುವುದು ಗೊತ್ತಾಗಬೇಡವೇ? ಎನ್ನುವುದು ಅವರ ವಿಶಿಷ್ಟ ಶೈಲಿ. (ಉದಾ. ಮಂಚ ಕಥೆಯಲ್ಲಿ ಸಣ್ಣಮ್ಮಳ ಕುರಿತಾದ ಪುಟ 80-81 ರಲ್ಲಿ ಬರುವ ವಿವರಣೆ.)

ಉಡುಪಿ ಪರಿಸರದ ಆಡುಮಾತು, ತುಳು ನುಡಿಗಟ್ಟುಗಳು ಮಕ್ಕಾರ್(ಕುಶಾಲು), ಬಪ್ಪರ್(ಅಶ್ವಿಲಬೆರೆತ ಮಾತು) ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಸೇರಿಸಿ ಶ್ರೀ ಸಾಮಾನ್ಯನ ಬದುಕಿನ ಅಪರೂಪದ ವರ್ಣನೆ ಇವರಂತೆ ಇನ್ನಾರೂ ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವೇ ಇಲ್ಲ.

ತಮ್ಮೂರಿನ ಪರಿಸರ, ಹೋಟಲು, ಬಯಲಾಟ, ಗುತ್ತಿನ ಮನೆ, ಕೋಳಿಯ ಅಂಕ, ಕೋಣನ ಕಂಬಳ, ಜುಮಾದಿ ಕೋಲ, ಸಂಪಿಗೆ ಮರ, ಎಲ್ಲಾ ಬಿಟ್ಟು ದಾಸು ನಾಯಿಯನ್ನು ಸಹ ನಮ್ಮ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಟ್ಟುವಂತೆ ಬಣ್ಣಿಸುವ ಪರಿ ಅಮೋಘವಾದುದು. ಇನ್ನು ಇವರ ಕಥೆಗಳಲ್ಲಿ ಬರುವ ಪಾತ್ರಗಳು ಅಂದರೆ ಒಂದಕ್ಕಿಂತ ಒಂದು ಅಸಲ್!! ಕಲೀಮುಲ್ಲ, ದಾಸಣ್ಣ ಹೆಗಡೆ, ತೋಡುಬಳಿ ಶಿವರಾಮಯ್ಯ, ದಬ್ಬೆಟ್ಟು ದಾಮೋದರ, ಸಣ್ಣಮ್ಮ, ಮಾಧವ ಭಟ್ಟು, ದೂಜ ಮಾಸ್ತರರ ಮಗಳು ಜಿಸಂತಾ, ಮದುವೆಯಾಗಿದ್ದರೂ ಕುಮಾರಿಯಾಗಿಯೇ ಉಳಿದ ಕಾವೇರಮ್ಮ, ಅಮೇರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ತನ್ನತನವನ್ನು ಹುಡುಕಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿ ಸೋಲುತ್ತಿರುವ ಡಾ. ಹಂದಾಡಿ ಸುಬ್ರಾಯ, ಪುರೋಹಿತ ನರಸಿಂಹ ಸೋಮಯಾಜಿಗಳು, ಬಾಳಿಗ ಮೇಸ್ತು ಮುಂತಾದ, ಹುಟ್ಟಿದ ನೆಲದ ಮಣ್ಣಿನೊಂದಿಗೆ ಕರುಳ ಸಂಬಂಧ ಹೊಂದಿದೆ ಜೀವಿಗಳನ್ನು ನಮ್ಮ ಮನದಂಗಳದಲ್ಲಿ ಅಚ್ಚೊತ್ತಾಗಿ ನಿಲ್ಲುವಂತೆ ಕಟಿದ ಶ್ರೇಯಸ್ಸು ನಿಂಜೂರರದ್ದು. ಅಮೇರಿಕೆಯ ಬದುಕಿನಂತೆಯೇ ಮುಂಬಯಿಯ ಗಲ್ಲಿಗಲ್ಲಿಗಳು ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಮುಂಬಯಿಯ ಜೀವನಾಡಿಯಾದ ಲೋಕಲ್ ಟ್ರೇನಿನ ಡಬ್ಬಿಯ ಒಳಗಣವನ್ನು ನಿಂಜೂರರು ಅದ್ಭುತವಾಗಿ ಕಟ್ಟಿಕೊಡುತ್ತಾರೆ.

ಇವರ ಹೆಚ್ಚಿನ ಪಾತ್ರಗಳು ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಕುಟುಂಬಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದವು. ಉಚ್ಚಕುಲದಲ್ಲಿ ಜನಿಸಿದ್ದರೂ ಕೀಳರಿಮೆಯಿಂದ ತೊಳಲಾಡುತ್ತಾ ತಮ್ಮ ಅಸ್ತಿತ್ವವನ್ನೇ ಪ್ರಶ್ನಿಸುತ್ತಿರುತ್ತವೆ. ತಮ್ಮ ಹೆಸರಿನ ಕುರಿತಾದ ತಾತ್ಪಾರ ಅವರನ್ನು ಸದಾ ಬೆಂಗಾವಲಾಗಿ ಕಾಡುತ್ತಿರುತ್ತವೆ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ನಿರಾಕರಣೆಯ ಕೇಶವ, ಪ್ರವರದ ಡಾ ಅಣ್ಣಿ ನಾಯ್ಕ ತಮ್ಮ ಹೆಸರನ್ನು ತಮ್ಮ ಜಾತಿಯನ್ನು ಮರೆಮಾಚುವ ಪ್ರಯತ್ನದಲ್ಲಿ ಬ್ರಾಹ್ಮಣತ್ವವನ್ನೇ ಧಿಕ್ಕರಿಸಲು ಯತ್ನಿಸುತ್ತಿದ್ದರೆ, ಸಲಾಂ ಬಾಂಬೆಯ ಕಲೀಮುಲ್ಲ ತನ್ನ ಧರ್ಮವನ್ನೇ ಬಿಟ್ಟುಕೊಡುವವನಂತೆ ಕಾಣುತ್ತಾನೆ. ಮುಸ್ಲಿಮನಾಗಿದ್ದೂ ಕಷ್ಟಪಟ್ಟು ಸಂಸ್ಕೃತ, ಕನ್ನಡ ಕಲಿತು, ಯಕ್ಷಗಾನದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನ ವೇಷ ತೊಟ್ಟು ಸೈ ಎನಿಸಿಕೊಂಡ ತೋನ್ಸೆ ಕಲೀಮುಲ್ಲಾ ತನ್ನ ಹೆಸರನ್ನು ಕೆ. ತೋನ್ಸೆ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ಅಣ್ಣಪ್ಪ ನಾಯ್ಕ ಅಣ್ಣಿನಾಯ್ಕನಾಗುತ್ತಾನೆ. ಊರಿನಲ್ಲಿ ಜುಮಾದಿಯ ಪಾತ್ರಿಯಾಗಿದ್ದ ಚೇಂತ್ರ ಮುಂಬಯಿಗೆ ಬಂದವ ಕಲ್ಯಾಣದ ಗುಡಿಯೊಂದರಲ್ಲಿ ಅರ್ಚಕನಾಗಿ ಮುಂದೆ ಚೇತನಾನಂದ ಗುರುಜಿಯೆಂದು ಗುರುತಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ಅಕ್ಕಣಿ ಶೆಡ್ಡಿಯ ಅಳಿಯ ದಾಸಣ್ಣ ಹೆಗ್ಡೆ ತಲೆಮರೆಸಿ ಮುಂಬಯಿಗೆ ಹೋದವ ಅಂಡರ್‌ವರ್ಲ್ಡ್ ಡಾನ್ ಆಗುತ್ತಾನೆ. ಕಥೆಯ ಪಾತ್ರಗಳು ಕಾರಣಾಂತರದಿಂದ ಒಂದೋ ಮುಂಬಯಿಗೆ ಅಥವಾ ಅಮೇರಿಕಾಗೆ ಹೋಗುತ್ತವೆ. ಎರಡೂ ಕಡೆಯಲ್ಲಿ ಭಿನ್ನ ಸ್ಥರದ ಆಧುನಿಕತೆಯೊಂದಿಗಿನ ಮುಖಾಮುಖಿಯಿಂದಾಗಿ ಸಂಪ್ರದಾಯಸ್ಥ, ಪ್ರಜ್ಞಾವಂತ ಯುವಕರಿಗಾಗುವ ತಲ್ಲಣ ಕಥಾವಸ್ತುವಾಗುತ್ತದೆ. ಧಾರ್ಮಿಕ ಕಟ್ಟುಕಟ್ಟಳೆ ಹಾಗೂ ರೂಢಿಮೂಲ ಸಂಪ್ರದಾಯಗಳ ನಡುವೆ ಸಿಕ್ಕಿ ತೊಳಲಾಡುವ ಹಾಗೂ ದಾರಿತಪ್ಪಿದ ಯುವಪೀಳಿಗೆ ಬಹುಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಯುವಕರು ಸದಾ ಜೀವನದ ಅರ್ಥವಂತಿಕೆಯ ಹುಡುಕಾಟ ನಡೆಸುವುದನ್ನು ಕಾಣುತ್ತೇವೆ.

ಮುಂಬಯಿ ಎನ್ನುವುದು ನಿಂಜೂರರ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಬದುಕನ್ನು ಅಪಮೌಲ್ಯಗೊಳಿಸುವ ತಾಣ. ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಗ್ರಾಮ್ಯ ಜೀವನ ಹಾಗೂ ಮುಂಬಯಿಯಂತಹ ಮಹಾನಗರ ಹಾಗೂ ವಿದೇಶಗಳ ಬದುಕಿನ ನಡುವಿನ ಮುಖಾಮುಖಿ; ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕ ಹಾಗೂ ಆಧುನಿಕ ವಿಚಾರಗಳ ತಾಕಲಾಟ; ಎರಡು ತಲೆಮಾರುಗಳ ನಡುವಿನ ಜಗ್ಗು ಹೀಗೆ ಈ ಎಲ್ಲ ಪ್ರಕಾರದ

ಘರ್ಷಣೆಗಳ ಮೂಲಕ ಜೀವನಾನುಭವವನ್ನು ಶೋಧಿಸುವ ಪ್ರಯತ್ನವನ್ನು ನಿಂಜೂರರು ತಮ್ಮ ಕಥೆಗಳಲ್ಲಿ ಪುನಃ ಪುನಃ ಮಾಡುವುದನ್ನು ಕಾಣುತ್ತೇವೆ. ವೃತ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಜೀವವಿಜ್ಞಾನಿಯಾದ ನಿಂಜೂರರು ಮಾನವಸಂಬಂಧಗಳನ್ನು ಮೈಕ್ರೋಸ್ಕೋಪಿನ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ವೈಜ್ಞಾನಿಕವಾಗಿಯೇ ಪರಿಶೀಲಿಸುವ ಪರಿ ಅನನ್ಯವಾದುದು. ಇದ್ದುದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಇರದುದರ ಕಡೆಗೆ ತುಡಿಯುತ್ತಾ, ಬದಲಾಗುವುದನ್ನೇ ಆಧುನಿಕತೆ ಎಂದೆನಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಯುವಪೀಳಿಗೆಯೊಂದಿಗೆ, ತಲತಲಾಂತರಗಳಿಂದ ಸಾಗಿ ಬಂದಂತಹ ಮೌಲ್ಯಗಳಿಗೆ ಅಂಟಿಕೊಂಡಿರುವ ಗ್ರಾಮೀಣ ಭಾವಜಗತ್ತನ್ನು ಮುಖಾಮುಖಿಗೊಳಿಸುವುದೆಂದರೆ ನಿಂಜೂರರಿಗೆ ಬಹಳ ಇಷ್ಟ. ಇವೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಬಿತ್ತರಿಸುವ ದಕ್ಷಿಣಕನ್ನಡದ ತುಳುಮಿಶ್ರಿತ ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆಯ ಸೊಗಡು, ನವಿರಾದ ಹಾಸ್ಯ ಲೇಖಿತ ವ್ಯಂಗ್ಯ, ಎಲ್ಲಕ್ಕಿಂತಲೂ ಮಿಗಿಲಾಗಿ ನೈಜ್ಯ ಪಾತ್ರಚಿತ್ರಣ ನಿಂಜೂರರ ಬಹುತೇಕ ಕಥೆ-ಕಾದಂಬರಿಗಳ ಮೂಲಧಾತು.

ಬ್ರಾಹ್ಮಣಿಕೆಯನ್ನು ವಿಜೃಂಭಿಸುವ ಟೊಳ್ಳು ಕರ್ಮಠತನದ ಕುರಿತು ಇವರಿಗೆ ಅಪಾರ ತಾತ್ಪಾರ. ಅದನ್ನು ಅವರು ಹಾಸ್ಯಮಿಶ್ರಿತ ವ್ಯಂಗ್ಯವಾಗಿ ಹೇಳುವ ಶೈಲಿ ನೋಡಿ: - 'ಪ್ರವರ' ಕಥೆ(ದೂಜಮಾಸ್ತರರ ಮಗಳು ಬಸಿರಾದುದು)-'ಜನಿವಾರ ಗಂಜಿ ಕೊಡಿಸುತ್ತದ ಮಾರಾಯ್?.. ಅದನ್ನು ಹೆಗಲಿಂದ ತೆಗೆದು ಸೊಂಟಕ್ಕೆ ಹಾಕಿದರೆ ಕೌಪೀನ ಕಟ್ಟಲಿಕ್ಕಾದೀತು. ಶಿವಾಯಿ ಜನಿವಾರದಿಂದ ಬೇರೇನು ಉಪಯೋಗ ಹೇಳು'(ಪುಟ 227). 'ಉನ್ನತ್ತರು' ಕಥೆಯಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸುವ ವಿಡಂಬನೆ:-'ಆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನೋ ಕೆಟ್ಟ ಎಕ್ಸಿಮಾದ ಹಾಗಿ. ಮುಟ್ಟಿದರೂ ತುರಿಕೆ ಮುಟ್ಟದಿದ್ದಲ್ಲಿ ಮತ್ತೂ ತುರಿಕೆ'(ಪುಟ 44)

ವ್ಯಾಸರಾವ್ ನಿಂಜೂರರು ತಮ್ಮ ಕಥೆಗಳಲ್ಲಿ ಮನುಷ್ಯನ ಶರೀರದ ಅವಶ್ಯಕತೆಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದಾದ ಕಾಮವನ್ನು ಅನಿವಾರ್ಯವೆನಿಸಿದಲ್ಲಿ ನಿರಸಂಕೋಚವಾಗಿ ಬಳಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಇವರ ಪಾತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನವರಿಗೆ ಸ್ವಂತ ಮಡದಿಯ ಕುರಿತು ಎಷ್ಟು ನಿರಾಸಕ್ತಿ ಇದೆಯೋ ಅಷ್ಟೆ ಪರಸ್ಪರಿಯರ ಕುರಿತಾದ ಆಕರ್ಷಣೆ ಇದೆ. ಇನ್ನು ದಾಂಪತ್ಯ ಎನ್ನುವುದು ಹೊಂದಾಣಿಕೆಯಲ್ಲದೆ ಇನ್ನೇನು? ಅನ್ಯೋನ್ಯ ದಾಂಪತ್ಯದ ಮುಸುಕಿನಲ್ಲಿಯೂ ಸಮಸ್ಯೆಗಳಿವೆ ಎನ್ನುವತ್ತ ಬೊಟ್ಟು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಇಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ದಂಪತಿಗಳಿಗೆ ಮಕ್ಕಳೇ ಇಲ್ಲದಿರುವುದು ಇತರ ಸಮಸ್ಯೆಗಳಿಗೆ ಇಂಬು ನೀಡುವ ಕಾರಣವಾಗುತ್ತದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಬಿನ್ನವಾದ 'ಕುಂಕುಮ' ಸಂಕಲನದ ಒಂದು ಕಥೆಯ ಉಲ್ಲೇಖ ಅಗತ್ಯ. ಕಥೆಯ ಶೀರ್ಷಿಕೆ- 'ಬಾಳು ಬದುಕು ಎಲ್ಲ ಹಸನು. . . ಒಂದು ದಿನ ಎಲ್ಲ ಮಣ್ಣು' - ವಿವರಣೆಗಳಿಗೆ ಪ್ರಾಶಸ್ತ್ಯವನ್ನು ನೀಡುವ ನಿಂಜೂರು ಅವರು ಸಂಪೂರ್ಣ ಸಂಭಾಷಣೆಯಿಂದಲೇ ಈ ಕಥೆಯನ್ನು ಬರೆದಿರುವುದು ಆಶ್ಚರ್ಯಕರ ಸಂಗತಿ. ನೂತನ ವಿವಾಹಿತ ದಂಪತಿಗಳ ಸರಸಮಯ ಸಂಭಾಷಣೆ ಬಲುಸೊಗಸಾಗಿದ್ದು ಓದುಗರಿಗೆ ಕಥೆಯುದ್ದಕ್ಕೂ ರಸದೌತಣವನ್ನು ನೀಡುತ್ತದೆ. ಓದಿಯೇ ಆನಂದಿಸಬೇಕಾದ ಕಥೆ.

ಇಟಲಿಯ 'ಆಲ್ಬರ್ಟೋ ಮೊರಾವಿಯೋ' 20ನೇ ಶತಮಾನದ ಉತ್ತಮ ಕಾದಂಬರಿಕಾರ, ಸಣ್ಣಕಥೆಗಾರ ಹಾಗೂ ಪತ್ರಕರ್ತ. ಈತನ ಹಾಗೂ ಅಮೇರಿಕೆಯ ಕಾದಂಬರಿಕಾರ ಹೆನ್ರಿ ಮಿಲ್ಲರ್‌ನ ಪ್ರಭಾವ ನಿಂಜೂರರ ಆತ್ಮಕಥನಾತ್ಮಕವಾದ ಬರವಣಿಗೆಯ ಶೈಲಿಯಲ್ಲಿ ಕಾಣಬಹುದು. ಇವರಿಬ್ಬರಂತೆ ಪ್ರಾದೇಶಿಕ ನುಡಿಗಟ್ಟುಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ವಿಶಿಷ್ಟವಾದ ಭಾಷಾ ಪ್ರಯೋಗದೊಂದಿಗೆ, ಮಧ್ಯಮವರ್ಗಕ್ಕೆ ಸೇರಿದಂತಹ ಸಜೀವ ಪಾತ್ರ ಚಿತ್ರಣವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾ ಹೆಚ್ಚಿನ ಪಾತ್ರಗಳ ಮೂಲಕ ಪರಕೀಯ ಪ್ರಜ್ಞೆಯನ್ನು ಶೋಧಿಸುತ್ತಾರೆ. ನಾಸ್ತಿಕನಾಗಿದ್ದ ಮೊರಾವಿಯೋನಂತೆ ವಿಜ್ಞಾನಿಯಾದ ನಿಂಜೂರರು ಕೂಡ ಮೂಢನಂಬಿಕೆಗಳನ್ನು ಗೊಡ್ಡಸಂಪ್ರದಾಯಗಳನ್ನು ಪ್ರಶ್ನಿಸುತ್ತಾರೆ. ಆನುವಂಶಿಕವಾಗಿ ನಂಬಿಕೊಂಡು ಬಂದಿರುವ ಧಾರ್ಮಿಕ ಹಾಗೂ ನೈತಿಕ ನಂಬಿಕೆಗಳನ್ನು ಮೀರಿ ವಾಸ್ತವ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಲೈಂಗಿಕತೆ ಹಾಗೂ ಹಣವೇ ಮಾನದಂಡವೆನಿಸುವುದು ಇವರ ಕಥೆಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಶಸ್ತ್ಯ ಪಡೆಯುತ್ತದೆ. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಪಾತ್ರದ ಮನಸ್ಸಿನ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ತಿಳಿವಳಿ ಪದರುಗಳನ್ನು ವಿಶ್ಲೇಷಿಸುತ್ತಾ ಅನಿವಾರ್ಯವೆನಿಸಿದ್ದಾಗಲೆಲ್ಲ ಯಾವ ಮುಜುಗರವೂ ಇಲ್ಲದೆ ಬದುಕಿನ ಅವಿಭಾಜ್ಯ ಅಂಗವಾದ ಲೈಂಗಿಕತೆಯನ್ನು ಮುಕ್ತವಾಗಿ ಉಲ್ಲೇಖಿಸುತ್ತಾ

ಕಥೆಯನ್ನು ಬರೆಯುತ್ತಾರೆ. ನೈತಿಕ ಶುಷ್ಕತೆ, ಸಮಕಾಲೀನ ಬದುಕಿನಲ್ಲಿ ಎದ್ದುಕಾಣುವ ಬೂಟಾಟಿಕೆ, ಪ್ರೀತಿಯಿಲ್ಲದ ವೈವಾಹಿಕ ಸಂಬಂಧ, ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸಂತೋಷವಾಗಿರಲು ಅಸಮರ್ಥತೆ ಇತ್ಯಾದಿ ಆಲ್ಬಟೋರೊ ಮೊರಾವಿಯಾನ ಕೃತಿಗಳಲ್ಲಿ ಕಾಣುವ ಸಂಗತಿಗಳು ನಿಂಜೂರರ ಕಥೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಗಮನಸೆಳೆಯುತ್ತವೆ.

ನಿಂಜೂರರ ಸಾಹಿತ್ಯಕೃಷಿಯು ವೈವಿಧ್ಯಮಯವಾದುದು. ಇವರ ಕಥೆ ಕಾದಂಬರಿಗಳಲ್ಲಿ ಕಾಣಬರುವ ವಸ್ತುಗಳು ಇಂದಿಗೂ ಪ್ರಸ್ತುತವೆನಿಸುತ್ತವೆ. ಕಾಲ ಹಾಗೂ ಸ್ಥಳ ಬದಲಾಗಿರಬಹುದು. ಆದರೆ ಮನುಷ್ಯನ ಮೂಲಪ್ರವೃತ್ತಿಗಳು, ಅವನ ಕೌಟುಂಬಿಕ, ಆರ್ಥಿಕ ಸಾಮಾಜಿಕ ಧಾರ್ಮಿಕ ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ ವೃತ್ತಿರಂಗದ ಸಮಸ್ಯೆಗಳು ಹೊಸಹೊಸ ರೂಪಿನಲ್ಲಿ ಅವನನ್ನು ಛಿದ್ರಗೊಳಿಸುತ್ತಾ ಇವೆ.

ಆತ್ಮೀಯರ, ಕರ್ನಾಟಕ ಸಾಹಿತ್ಯ ಅಕಾಡೆಮಿಯ ಪ್ರಶಸ್ತಿಯನ್ನು ಪಡೆದಿದ್ದರೂ ಕನ್ನಡದ ವಿಮರ್ಶಕರಿಂದ ಉಪೇಕ್ಷೆಗೊಳಗಾದ ಕಥೆಗಾರರಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಸರಾವ್ ನಿಂಜೂರರೂ ಒಬ್ಬರು. ಮುಂಬಯಿಯ ಕಥೆಗಾರರನ್ನು ಹೆಸರಿಸುವ ಸಮಯದಲ್ಲೂ ಸಹಜವಾಗಿ ಚಿತ್ತಾಲ, ಬಲ್ಲಾಳ, ಕಾಯ್ಕಿಣಿ ಅನ್ನಲಾಗುತ್ತದೆ. ತಮ್ಮಷ್ಟಕ್ಕೆ ತಾವು

ಯಾವ ಪ್ರಚಾರವನ್ನೂ ಬಯಸದೆ ಅತ್ಯಂತ ಅರ್ಥಪೂರ್ಣ ಕಥೆಗಳನ್ನು ಬರೆಯುತ್ತಿರುವ ನಿಂಜೂರು ಅವರನ್ನು ಮಾತ್ರ ಯಾಕೋ ಮರೆತೇ ಬಿಡಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ಇದೀಗ 'ತೆಂಕನಿಡಿಯೂರಿನ ಕುಳವಾರಿಗಳು' ಕಾದಂಬರಿಯ ಬಿಡುಗಡೆ ಹಾಗೂ ಸಾಹಿತ್ಯಲೋಕಕ್ಕೆ ಅವರ ಜೀವಮಾನ ಸಾಧನೆಯನ್ನು ಗುರುತಿಸಿ ಮುಂಬಯಿ ವಿ.ವಿ.ವು ಕೇಂದ್ರ ಸಾಹಿತ್ಯ ಅಕಾಡೆಮಿಯ ಸಹಯೋಗದಿಂದ ಅವರನ್ನು ಗೌರವಿಸುವ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ಆಯೋಜಿಸಿದೆ. ಅಭಿನಂದನೆಗಳು. ನಿಂಜೂರು ಅವರ ಸಾಹಿತ್ಯನಿರ್ಮಾಣಕ್ಕೆ ಸಿಗಬೇಕಾದ ಸೂಕ್ತ ಮನ್ನಣೆ ಇನ್ನಾದರೂ ದೊರೆಯಲಿ; ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯಪ್ರೇಮಿಗಳು, ವಿಮರ್ಶಕರು ಅವರನ್ನು ಗಮನಿಸುವಂತಾಗಲಿ. ಅವರ ಅಪ್ರಕಟಿತ ಕಥೆಗಳು ಬೆಳಕು ಕಾಣುವಂತಾಗಲಿ. ಅವರ ಲೇಖನಿಯಿಂದ ಇನ್ನಷ್ಟು ಕಥೆ-ಕಾದಂಬರಿಗಳು ಹೊರಹೊಮ್ಮಲಿ; ಅಂಥಹ ಶಕ್ತಿ, ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಹಾಗೂ ಉತ್ತಮ ಆರೋಗ್ಯ ಅವರಿಗೆ ಲಭಿಸಲಿ ಎಂದು ಹಾರೈಸುತ್ತೇನೆ.

(ಮುಂಬಯಿ.ವಿ.ವಿ.ದಲ್ಲಿ ಆಯೋಜಿಸಿದ ನಿಂಜೂರು ಅಭಿನಂದನಾ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಮಂಡಿಸಿದ ಪ್ರಬಂಧ.03-09-2016)

ಕೃತಿ ಸಮೀಕ್ಷೆ

ಅಂತರಂಗದಲ್ಲಿ ಅರಳಿದ ಕವನಗಳು - ಮಹೇಶ್ ಹೆಗ್ಡೆ ಅವರ ಭಾವತರಂಗ

ವೃತ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಇಂಜಿನಿಯರ್ ಆಗಿದ್ದರೂ ಪ್ರವೃತ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಸಾಹಿತ್ಯಾಸಕ್ತರಾಗಿರುವ ಮಹೇಶ್ ಹೆಗ್ಡೆಯವರು ದೂರದ ಪುಣೆಯಲ್ಲಿದ್ದು ಕೊಂಡು ಕನ್ನಡ ತಾಯಿಯ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸೇವೆಯಲ್ಲಿ ನಿರತರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಮಹೇಶ್ ಹೆಗ್ಡೆಯವರು ಸಾಹಿತ್ಯ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಸಾಧನೆ ಗಮನೀಯವಾದುದು. ತಾನು ಒಮ್ಮೆಲೆ ಮೇಲೇರಬೇಕೆಂಬ ಹಂಬಲವಾಗಲೀ, ಹೆಸರು, ಕೀರ್ತಿಯ ಅಭಿಪ್ರಯೋಗಲಿ ಅವರಿಗಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ತನಗನಿಸಿದ್ದನ್ನು, ತನ್ನ ಭಾವನೆಗಳನ್ನು ಅಕ್ಷರರೂಪಕ್ಕೆ ಇಳಿಸಿದಾಗಲೇ ಸಮಧಾನ. ಆದಾಗ್ಯೂ ಅವರು ಹಲವಾರು ಪ್ರಶಸ್ತಿ ಪುರಸ್ಕಾರಗಳನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಂಡಿರುವುದು ಅಭಿಮಾನದ ಸಂಗತಿ.

ವೃತ್ತಿ ಮತ್ತು ಪ್ರವೃತ್ತಿ ಎರಡೂ ವಿರುದ್ಧ ದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿದ್ದರೂ ಸಮಯ ಸಿಕ್ಕಾಗ, ತನ್ನೊಳಗೆ ಅದುಮಿಟ್ಟ ಆಸಕ್ತಿ ಎಂಬ ಗಿಡಕ್ಕೆ ನೀರೆರೆದು ಪೋಷಿಸಿ, ಮನದ ಭಾವನೆಗಳನ್ನು ಅಕ್ಷರರೂಪಕ್ಕೆ ಇಳಿಸಿದಾಗ ದೊರೆತ ಹೂವೇ ಮಹೇಶ್ ಪ್ರಸಾದ್ ಹೆಗ್ಡೆ ಅವರ 'ಭಾವತರಂಗ'. ಕವಿತೆ ಬಲವಂತವಾಗಿ ಹುಟ್ಟುವುದಿಲ್ಲ. ಅದು ತಾನಾಗಿಯೇ ಅರಳಬೇಕು. ಒಡಲೊಳಗಿನ ಭಾವನೆಗಳ ತರಂಗಗಳು ಎದ್ದಾಗ ಕಾವ್ಯ ಪ್ರಸವವಾಗುತ್ತದೆ. ಅದು "ಭೂತಕಾಲದ ನೆನಪು, ವರ್ತಮಾನದ ಸತ್ಯ, ಭವಿಷ್ಯದ ಒಳಿತು ಕೆಡುಕುಗಳ ಚಿಂತನೆಯನ್ನು ಭಾಷಾ ಬಂಧದಲ್ಲಿ ಹೆಣೆದು ಕವಿಯಾದವನು ಸಹೃದಯ ಓದುಗರ ಮುಂದಿಡುತ್ತಾನೆ. ಅಂತಹ ಕವಿತೆಗಳು ಓದುಗರ ಮನಮುಟ್ಟುತ್ತವೆ" ಎಂದು ಕವನಸಂಕಲನದ ಮುನ್ನುಡಿಯಲ್ಲಿ ಡಾ.ಕರುಣಾಕರ ಶೆಟ್ಟಿಯವರು ಹೇಳಿರುವ ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ನಿಜಾಂಶವಿದೆ.

'ಓಂಕಾರ ಸ್ವರೂಪ' ಪ್ರಾರ್ಥನಾ ಗೀತೆಯೊಂದಿಗೆ ಆರಂಭವಾಗುವ 'ಭಾವತರಂಗ' ಕವನ ಸಂಕಲನದಲ್ಲಿ ಒಟ್ಟು 42 ಕವನಗಳಿವೆ. ಇದು ಅಭಿಜಿತ್ ಪ್ರಕಾಶನದ 74ನೆಯ ಕೃತಿ ಕುಸುಮ. ಲೋಕಜ್ಞಾನದಿಂದ, ಅನುಭವದ ಆಳದಿಂದ, ಜಗತ್ತಿನ ಆಗುಹೋಗುಗಳಿಗೆ ಸಂವೇದಿಸುವ ಕವಿಗಳು ಭಾವನೆಗಳನ್ನು ಅಕ್ಷರರೂಪದಲ್ಲಿ ಇಳಿಸುತ್ತಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ಇಲ್ಲಿ ಕವಿ "ಮೌನದ ಬಂಧನದಿಂದ ನುಡಿಗಳನ್ನು ಬಿಡುಗಡೆಗೊಳಿಸಿ ಕೆಲವು ಕವಿತೆಗಳನ್ನು ಹೊಸೆದೆ" ಎಂದು ಹೇಳಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ.

ನಮ್ಮ ದೈನಂದಿನ ಜೀವನದಲ್ಲಿನಾವು ಅದೆಷ್ಟೋ ಜನರನ್ನು ಸಂಪರ್ಕಿಸುತ್ತೇವೆ. ಆದರೆ ಭೇಟಿಯಾದವರೆಲ್ಲ ನಮ್ಮ ಮನಮುಟ್ಟುವುದಾಗಲಿ, ಹೃದಯದ ಕದ ತಟ್ಟುವುದಾಗಲಿ ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. 'ಕೆಲವು ಮಾತ್ರ' ಕವಿತೆಯಲ್ಲಿ ಮಹೇಶ್ ಹೆಗ್ಡೆ ಅವರ "ಶರಧಿಯ ಅಂತರಾಳದಲಿ ಮತ್ಸ್ಯದ ದಂಡಿನ ಮಧ್ಯದಲಿ, ಸ್ವಾತಿ ನಕ್ಷತ್ರದ ವೃಷ್ಟಿ ಹನಿಗಾಗಿ ಕಾದಿಹವು ಚಿಪ್ಪುಗಳು ಹಲವು, ಹನಿ ಉದುರಿದರೂ ತೆರೆದಿಹ ಬಾಯಿಗೆ ಮುತ್ತಾಗುವುದು ಕೆಲವು ಮಾತ್ರ" ಹೇಗೆ ಎಲ್ಲವೂ ಮುತ್ತಾಗಲಾರದೋ ಹಾಗೇ ಕೆಲವರು ಮಾತ್ರ ನಮ್ಮವರಾಗುವುದು ಸಾಧ್ಯ ಎಂಬ ಸಾಲುಗಳು ಗಮನ ಸೆಳೆಯುತ್ತವೆ.

ಕಾವ್ಯದಿಂದ ಅಂತಃಕರಣಗಳು ಚೇತರಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತವೆ. ನೋವು-ನಲಿವುಗಳು ಗರಿಬಿಚ್ಚಿ ನರ್ತಿಸುತ್ತವೆ. ಈ ಸಂಕಲನದ 'ಅಮ್ಮ' ಅಂತರಾಳವನ್ನು ತೆರೆದಿಡುವ

ಕವಿತೆ. ಕಷ್ಟದಲ್ಲಿ ಹೊತ್ತು ಹೆತ್ತು ಸಾಕಿ ಸಲಹಿದ ಅಮ್ಮ ಅಂದೂ ಕಣ್ಣೀರಿಡುತ್ತಿದ್ದಳು. ಆದರೆ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಲಾಲಿಸಿಪಾಲಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು. ಆದರೆ ಅದೇ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ತಾಯಿಯೇ ಭಾರವಾಗುವ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ.. 'ಬಾಗೆದ ಬೆನ್ನಿಗೆ, ಮಾಗಿದ ಮನಕೆ ಮಕ್ಕಳ ವಾತ್ಸಲ್ಯದ ಸಿಂಚನ ದೊರೆಯದೆ ದುಃಖದಲಿ ಅಮ್ಮ ಇಂದೂ ಕಣ್ಣೀರಿಡುತ್ತಿದ್ದಾಳೆ. ವೃದ್ಧಾಶ್ರಮದಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಬಾಳಿನ ಕೊನೆ ಕಾಲದಲ್ಲೂ

ಡಾ. ಪೂರ್ಣಿಮಾ ಸುಧಾಕರ ಶೆಟ್ಟಿ

ನೋಡಲು ಬಾರದ ಮಕ್ಕಳ ನೆನಪು.. ಎಂದು ಕವಿ ಇಂದಿನ ವಾಸ್ತವ ಸ್ಥಿತಿಯ ದರ್ಶನ ಮಾಡಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಅನಾದಿ ಕಾಲದಿಂದಲೂ ನಡೆದುಕೊಂಡು ಬಂದಿರುವ ಬಡವ ಶ್ರೀಮಂತ ಎಂಬ ತಾರತಮ್ಯವನ್ನು ಬಿಂಬಿಸುವ ಕವನ 'ಇದು ಭಾರತ'. ಜೀವನದ ಸತ್ಯದರ್ಶನವನ್ನು ಮೂಡಿಸುವ ಕವನ 'ಹೆದರುತ್ತಿದ್ದೆ ನಾನು'. ನಮ್ಮ ಕಣ್ಣಿನ ಸೆಳೆಯುವ ಒಂದು ಸುಂದರ ಮೂರ್ತಿಯನ್ನು ಕಡೆದಿರುವ ಶಿಲ್ಪಿಯಿಂದ ಅದು ಅದೆಷ್ಟು ಉಳಿಯಪೆಟ್ಟು ತಿಂದಿರಬಹುದು. ಅದರ ನಂತರವೇ ತಾನೇ ಅದೊಂದು ಸುಂದರ ಆಕೃತಿಯ ರೂಪ ಪಡೆದಿರುವುದು. ಇದು ನಮ್ಮ ಜೀವನಕ್ಕೂ ಅನ್ವಯವಾಗುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವ ಕವಿ ಜೀವನದ ಪ್ರತಿಯೊಂದು

(ಪುಟ 8ಕ್ಕೆ)

ಬಿ. ಆರ್. ಪ್ರಸಾದ್‌ರವರ ಓದಲೇಬೇಕಾದ ಕೃತಿ 'ಮನಸ್ಸಿದ್ದವರು' ಸೇವೆಗೆ ಮನಸ್ಸು ಮಾಡಿದವರು

'ಮನಸ್ಸಿದ್ದವರು' ಸೇವೆಗೆ ಮನಸ್ಸು ಮಾಡಿದವರು ಉತ್ಸಾಹಿ ಲೇಖಕರಾದ ಬಿ.ಆರ್. ಪ್ರಸಾದ್ ಅವರ ಲೇಖನಿಯಿಂದ ಮೂಡಿಬಂದ ಅಪರೂಪದ ಕೃತಿಯಾಗಿದೆ.

155 ಪುಟಗಳಲ್ಲಿ 83 ಲೇಖನಗಳನ್ನು ತನ್ನೊಡಲಿನಲ್ಲಿ ತುಂಬಿಕೊಂಡಿರುವ ಈ ಕೃತಿ ಸೇವೆಗೆ ಮನಸ್ಸು ಮಾಡಿದವರ ಬೆನ್ನು ತಟ್ಟುವ, ಅವರ ಸತ್ಕಾರ್ಯಗಳಿಗೆ ಅವರನ್ನು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸುವ ಕಾರ್ಯವೆಸಗಿದೆಯನ್ನಬಹುದಾಗಿದೆ.

ಈ ಕೃತಿಯನ್ನು ರಚಿಸಲು ಲೇಖಕರಿಗೆ ಪ್ರೇರಣೆ ನೀಡಿದ್ದು, ಅಮುಲ್ ಸಂಸ್ಥೆಯನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದ ಶ್ರೀ ಕುರಿಯನ್‌ರವರ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಘಟನೆಯೆಂದು ಲೇಖಕರೇ ಹೇಳಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಕೇವಲ ಒಂದು ತೆಗಳಿಕೆಯ ಮಾತಿನ ಕಾರಣದಿಂದ ಪ್ರಾರಂಭವಾದ ಒಂದು ಸಂಸ್ಥೆ ಇಂದು ಕೋಟಿಗಟ್ಟಲೆ ವ್ಯವಹಾರ ಮಾಡುವ ಸಂಸ್ಥೆಯಾಗಿದೆ. ಎಲ್ಲಾ ಸಮಾಜ ಸೇವಾ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳ ಹಿಂದೆ ಮಾನವೀಯತೆಯ ಕಾಳಜಿ ಹೊತ್ತ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳಿರುತ್ತಾರೆ. ಆ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳು ಆ ರೀತಿ ಕಾರ್ಯತತ್ಪರರಾಗಲು ಯಾವುದೇ ಘಟನೆ ಪ್ರೇರಣೆ ನೀಡುತ್ತದೆಯೆನ್ನುವುದು ಅಷ್ಟೇ ಸತ್ಯವಾದುದು. ಪುಸ್ತಕ ಸಿನೀಮಾ, ಬೈಗಳು, ಮೂದಲಿಕೆ, ಅಸಹಾಯಕ ಸ್ಥಿತಿ ಅಥವಾ ಭಲ ಅಥವಾ ಹಟವೂ ಕಾರಣವಾಗಿರಬಹುದು ಇಂತಹ ಘಟನೆಗಳನ್ನು ಆಯ್ದು ಅದನ್ನು ಎಲ್ಲರ ಮುಂದೆ ತೆರೆದಿಡುವ ಉದ್ದೇಶ ಲೇಖಕರದ್ದಾಗಿತ್ತು.

ಈ ಕೃತಿಯಲ್ಲಿ ಬರುವ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳನ್ನು ಸಂಪರ್ಕಿಸಿ, ಸಂದರ್ಶಿಸಿ ಬರೆಯಲು ಲೇಖಕರು ಸುಮಾರು ಒಂದು ವರ್ಷದ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕು ಸಾವಿರ ಕಿ.ಮೀ. ಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂದು ಹೇಳಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. 81 ವ್ಯಕ್ತಿಗಳನ್ನು ಸ್ವತಹ ಭೇಟಿಮಾಡಿ ಅವರ ಕಾರ್ಯ ಕೇಂದ್ರಗಳನ್ನು ವೀಕ್ಷಿಸಿ ಈ ಕೃತಿ ರಚಿಸಿದ್ದು ಅವರ ಹೆಚ್ಚು ಗಾರಿಕೆಯನ್ನಬಹುದು. ಅದರಲ್ಲೂ ಇಲ್ಲಿ ಬರುವ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳು ಸಾಮಾನ್ಯ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳು ತಮ್ಮ ತ್ಯಾಗ ಮನೋಭಾವದಿಂದ ಇತರರ ಬಗ್ಗೆ ಕಾಳಜಿ ಹೊಂದಿದ್ದು, ಸೇವಾ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ದುಡಿಯಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿ ಅಸಾಮಾನ್ಯರೆನಿಸಿಕೊಂಡವರು.

ಅವರ ಈ ಕೃತಿಯಲ್ಲಿ ಬರುವ ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ಪೈಕಿ ಐದಾರು ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಮಾತ್ರ ಸರಕಾರದಿಂದ ಸಹಾಯ ಪಡೆಯುತ್ತಿದ್ದು ಉಳಿದ ಎಲ್ಲವುಗಳು ಸಮಾಜದ ಉದಾರ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳಿಂದ ದೊರಕುತ್ತಿರುವ ಸಹಾಯದ ಮೂಲಕ ಅಲಂಬಿತವಾಗಿವೆ. ಇಲ್ಲಿ ಚಿತ್ರಗೊಂಡಿರುವುದು ಇಂದಿನ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತಿರುವ ಸೇವಾ ಕ್ಷೇತ್ರದ ಒಂದು ಪ್ರತಿಬಿಂಬವೆನ್ನಬಹುದು.

ಒಂದು ಸಮಾಜ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯಾಗಬೇಕಾದರೆ ಕೇವಲ ಸರಕಾರ ಅಥವಾ ರಾಜಕಾರಣಿಗಳಿಂದ ಮಾತ್ರ ಅನ್ನುವ ಮಾತನ್ನು ಈ ಕೃತಿಯಲ್ಲಿ ಬರುವ ಲೇಖನಗಳು ಸುಳ್ಳೆಂದು ಸಾಬೀತು ಪಡಿಸುತ್ತವೆ. ಸಮಾಜದ ಏಳಿಗೆಗೆ ಅನೇಕ ಸಂಘ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ತಮ್ಮ ನಿರ್ಮಾಣ ಸೇವೆಗಿಂದ ಯಾವುದೇ ಪ್ರಚಾರ, ಆಡಂಬರವಿಲ್ಲದೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಾ ಬರುವುದನ್ನು ನಾವು ಇಲ್ಲಿ ಕಾಣಬಹುದಾಗಿದೆ.

ಈ ಕೃತಿಯನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸಿದವರು ಸಮೃದ್ಧ ಸಾಹಿತ್ಯ ಬೆಂಗಳೂರು ಇದರ ಮೂಲಕ ಶ್ರೀ ಹರ್ಷ ಅವರು. ಅವರ ತಂದೆ ದಿ. ರಾಘವೇಂದ್ರ (ಮಂಚನ ಬಲೆ) ಅವರು ಅನೋನ್ಯ ಗ್ರಾಮೋದಯ ಸೇವೆ ಕೇಂದ್ರ ಸ್ಥಾಪಿಸಿ ಚಿಕ್ಕಬಳ್ಳಾಪುರ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಹಿಂದುಳಿದ 6 ಗ್ರಾಮಗಳನ್ನು ಆಯ್ಕೆಮಾಡಿ 1987 ರಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದ ನೂರಾರು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಕೆಲಸ ಕಾರ್ಯಗಳು ಇಂದಿಗೂ ನಡೆಯುತ್ತಾ ಬರುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ಕಾಣಬಹುದಾಗಿದೆ. ಇದುವರೆಗೆ ಹಿಂದುಳಿದ ವರ್ಗದ ಜನರಿಗೆ 450 ಕ್ಕೂ ಮಿಕ್ಕಿ ಮನೆ ನಿರ್ಮಾಣ, ರಸ್ತೆ, ಬೋರ್‌ವೆಲ್, ನೀರಿನ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಉದ್ಯೋಗ, ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲೆಯ ಕಟ್ಟಡ 500ಕ್ಕೂ ಮಿಕ್ಕಿ ಸಾಮೂಹಿಕ ವಿವಾಹ, 500ಕ್ಕೂ ಮಿಕ್ಕಿ ಮೆಡಿಕಲ್ ಕ್ಯಾಂಪ್‌ಗಳು, ವಿದ್ಯುದ್ದೀಪಗಳ ವ್ಯವಸ್ಥೆ, ಕ್ರೀಡಾಂಗಣಗಳು, ಸ್ಮಾರಕಶಿಲ್ಪಗಳು ಹೀಗೆ ಪಟ್ಟಿ ಮುಂದುವರಿಯುತ್ತದೆ.

ಇಂತಹ ಒಂದು ಸಂಸ್ಥೆ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಿ 25 ವರ್ಷಗಳು ಕಳೆದರೂ ಈ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳು ಈಗಲೂ ಮುಂದುವರಿದಿದೆ.

ಇಂತಹ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ನೂರಾರು ಇವೆ. ಇಂತಹ ಸಂಸ್ಥೆಗಳೂ, ವ್ಯಕ್ತಿಗಳ ಸೇವೆ ಮತ್ತು ಅವರ ಸಂಕಲ್ಪವನ್ನು ಎತ್ತಿ ಹಿಡಿಯುವ ಕಾಯಕವನ್ನು ಈ ಕೃತಿ ಮಾಡಿತೋರಿಸಿದೆ. ಈ ಕೃತಿಯನ್ನು ಓದಿ ಇದರಿಂದ ಕೆಲವರಾದರೂ ಸ್ಫೂರ್ತಿಪಡೆದರೆ ಪ್ರೇರಣೆ ಪಡೆದು ಸಮಾಜ ಸೇವೆಗೆ ಮನಸ್ಸು ಮಾಡಿದರೆ ಲೇಖಕರ ಶ್ರಮ ಸಾರ್ಥಕವಾದಂತೆ.

ಈ ಕೃತಿಯನ್ನು ನಾವು ಓದುತ್ತಾ ಹೋದಂತೆ ಸಮಾಜ ಸೇವೆಯ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ನಾವು ಏನೆಲ್ಲ ಕೆಲಸ ಮಾಡಬಹುದೆಂಬುದಕ್ಕೆ ಅನೇಕರ ಸಿದ್ಧಿ ಸಾಧನೆಗಳು ಇಲ್ಲಿ ಅರಳಿಕೊಂಡಿವೆ. ನೊಂದವರ ಬಾಳಿಗೆ ಬೆಳಕು ತೂರಿ ಯಶಸ್ವಿಯಾದ ಸಾಧಕರ ಸಿದ್ಧಿ ಸಾಧನೆಯ ಕಥೆಗಳು ಇಲ್ಲಿ ಓದುಗರನ್ನು ವಿಶಿಷ್ಟ ಲೋಕವೊಂದಕ್ಕೆ ಕೊಂಡೊಯ್ಯುತ್ತವೆ.

ಈ ಕೃತಿಯಲ್ಲಿ ಬರುವ ಮೊದಲ ಲೇಖನ ಸೃಷ್ಟಿ ವೆಂಚರ್ಸ್ ಯಾವುದೇ ಕನ್ನಡ ಪುಸ್ತಕ ಖರೀದಿಸಿದ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಮೇಲ್ಕಟ್ಟು ರಶೀದಿಯನ್ನು ಬೆಂಗಳೂರಿನ ಬಸವನಗುಡಿಯಲ್ಲಿರುವ ಸೃಷ್ಟಿ ವೆಂಚರ್ಸ್‌ಗೆ ಕಳುಹಿಸಿದರೆ ಎರಡು ವರ್ಷಗಳಿಗೊಮ್ಮೆ ಲಕ್ಷಿಡ್ಡೆ ಮುಖಾಂತರ ಒಂದು ಕಾರನ್ನು ಬಹುಮಾನವಾಗಿ ನೀಡುತ್ತಾರೆ. ಭಾಷೆಯ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಕ್ಕೆ ಈ ರೀತಿಯ ಬಹುಮಾನವನ್ನು ಬಹುಶಃ ಈ ವರೆಗೆ ಯಾರೂ ನೀಡಿರಲಾರರು. ಈ ರೀತಿಯ ಅನೇಕ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳನ್ನು ಪ್ರಪ್ರಥಮವಾಗಿ ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ಜಾರಿಗೊಳಿಸಿರುವ ಅದ್ಭುತ ವ್ಯಕ್ತಿ ಶ್ರೀ ನಾಗರಾಜ ನಾವುಂದ.

ಉನ್ನತಿ ಕೃತಿಯಲ್ಲಿ ಬರುವ ಆರನೆಯ ಲೇಖನ ಬಡಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಉಚಿತ ವ್ಯಕ್ತಿ ಶಿಕ್ಷಣ ತಬೇತಿ ನೀಡುತ್ತಿರುವ 'ಉನ್ನತಿ' ಕೇಂದ್ರಕ್ಕಿಂತ ಉತ್ತಮವಾದದ್ದು ಮತ್ತೊಂದಿಲ್ಲ. ಈ ಕೇಂದ್ರದಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಣ ಪಡೆದವರೆಲ್ಲರಿಗೂ ಉದ್ಯೋಗ ದೊರಕಿಸುವಲ್ಲಿ

ಡಾ. ಕರುಣಾಕರ್ ಎನ್. ಶೆಟ್ಟಿ ಪಣಿಯೂರ್

ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿರುವ ತರಬೇತಿ ಕೇಂದ್ರದ ರೂವಾರಿ ಶ್ರೀ ರಮೇಶ ಸ್ವಾಮಿ. ಇಲ್ಲಿ ಬರುವ ಎಲ್ಲಾ ಸಂಘ ಸಂಸ್ಥೆಯ ರೂವಾರಿಗಳ ಹೆಸರು ಅಲ್ಲದೆ ವಿಳಾಸವನ್ನು ಪ್ರತಿ ಲೇಖನದ ಕೊನೆಗೆ ಲೇಖಕರು ಕೊಟ್ಟು ಮಹತ್ವದ ದಾಖಲೆ ಒದಗಿಸಿದ್ದಾರೆನ್ನಬಹುದು.

'ಪ್ರಕೃತಿ ಯೋಗಧಾಮ' ಇಲ್ಲಿಯ ಇನ್ನೊಂದು ಲೇಖನ. ತುಮಕೂರಿನಲ್ಲಿ 'ಒಲೆ ಹಚ್ಚಿದ ಮನೆ' ಎಂದೇ ಪ್ರಖ್ಯಾತವಾಗಿರುವುದು ಶ್ರೀ ಜಿ.ವಿ.ವಿ. ಶಾಸ್ತ್ರಿಯವರ ಮನೆ. ಸುಮಾರು 30 ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ ಸಂಪೂರ್ಣ ಹಸಿ ಆಹಾರವನ್ನು ಸೇವಿಸುವ ಶಾಸ್ತ್ರಿಯವರು 70 ದಾಟಿದ ನಂತರ ರಾತ್ರಿ ಊಟಕ್ಕೆ ಮಾತ್ರ ಬೇಯಿಸಿರುವ ತರಕಾರಿಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಆಹಾರ ಪದ್ಧತಿ ಮತ್ತು ರೋಗಗಳ ಬಗ್ಗೆ ವೈದ್ಯರಿಗೂ ತಿಳಿಯದ ಅನೇಕ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಸ್ವಂತ ಅನುಭವದಿಂದ ಖಚಿತವಾಗಿ ತಿಳಿಸಬಲ್ಲ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವ ಇವರದು. 1993 ರಲ್ಲಿ ನಿರ್ಗಮನ ಜೀವನ ಮಿತ್ರವೃಂದ ಕೇಂದ್ರವನ್ನು ತುಮಕೂರಿನ ಸೋಮೇಶ್ವರ ಪುರನಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದ ನಂತರ ಇದು ನಿರ್ಗಮನ ಯೋಗಧಾಮವಾಗಿ ಪರಿವರ್ತನೆಗೊಂಡು ಆಸಕ್ತಿಗೆ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ.

ಇಲ್ಲಿ ಬರುವ ಇನ್ನೊಂದು ಲೇಖನ 'ವಿಶ್ವ ಕನ್ನಡ ಸಮಾಜ' ಆರನೇ ತರಗತಿಯಲ್ಲಿರುವಾಗಲೇ ಶಿಕ್ಷಕರಿಗೆ ನೀವು ಪಾಠ ಸರಿಯಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳುವ ಧೈರ್ಯವನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದ ಎಸ್ ಆನಂದ್‌ರವರಿಗೆ ಹೋರಾಟ ಮಾಡುವ ಹವ್ಯಾಸ ಚಿಕ್ಕಂದಿನಲ್ಲೇ ಮೈಗೊಡುತ್ತಾ. ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಸಮಸ್ಯೆಗಳು ಇದ್ದೇ ಇರುತ್ತವೆ. ಆದರೆ, ಅವಕ್ಕೆ ಪರಿಹಾರವೂ ಇದೆ ಎಂದು ನಂಬಿರುವ ವ್ಯಕ್ತಿ ಇವರು.

'ವಿಶ್ವ ಕನ್ನಡ ಸಮಾಜ' ಎಂಬ ಕೇಂದ್ರವನ್ನು ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿ ಅದರ ಮುಖಾಂತರ ಮಾಹಿತಿ ಪಡೆಯುವ ಹಕ್ಕಿನ ಚಲಾವಣೆಯಲ್ಲಿ ನೂರಾರು ಜನರಿಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

'ಅನಿತಾ ಗ್ರೇಷಿಯರ್ಸ್' ಈ ಕೃತಿಯಲ್ಲಿ ಬರುವ ಇನ್ನೊಂದು ಸಾಧನೆಯ ಚಿತ್ರಣ. ಬೆಂಗಳೂರು ದೂರವಾಣಿ ಸಂಖ್ಯೆಯ ಕೈಪಿಡಿಯಲ್ಲಿ ಆತ್ಮಹತ್ಯೆಯ ಹಂತದಲ್ಲಿರುವವರಿಗೆ ಸಹಾಯ ಒದಗಿಸಲು ಸಹಾಯ ಕೇಂದ್ರದ ದೂರವಾಣಿ ಸಂಖ್ಯೆ ಇದೆ. ಈ ಸಂಖ್ಯೆಗೆ ನೀವು ಕರೆನೀಡಿದಾಗ ಅತ್ಯಂತ ಆತ್ಮವಿಶ್ವಾಸದ ಸದೃಢ ಮಾತುಗಳು ಕೇಳಿಬಂದರೆ ಅದು ಖಂಡಿತಾ ಶ್ರೀಮತಿ ಅನಿತ ಗ್ರೇಷಿಯರ್ಸ್‌ರವರ ಧ್ವನಿ. ಸುಮಾರು ಒಂಭತ್ತು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ವಾರಕ್ಕೊಮ್ಮೆ ಈ ಕೇಂದ್ರದಲ್ಲಿ ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಎಲ್ಲ ಕಷ್ಟಗಳನ್ನು ಪರಿಹಾರ ಮಾಡಲು ಭಗವಂತ ಸ್ವತಃ ಬರಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗದಿದ್ದಾಗ ತನ್ನ ದೂತರನ್ನು ಕಳುಹಿಸುತ್ತಾನೆ. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಕರೆ ಬಂದಾಗಲೂ ನಾನು ಭಗವಂತನ ದೂತನೆಂದೆ ಭಾವಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ ವಿನೀ ಭಾವದ ಅನಿತ ಅವರು.

ಸ್ವಯಂ ಸೇವಾ ಸಂಘಗಳಲ್ಲಿ ಇದೀಗ ಒಂದು ವರ್ಷ ದಾಟಿರುವ 'ಸಮಭಾವ' ಪುಟ್ಟ ಹೆಜ್ಜೆಗಳನ್ನು ಇಡಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದ ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಅಭ್ಯುದಯಕ್ಕೆ ಮೀಸಲಾಗಿರುವ ಕೇಂದ್ರ ಹಿಂದಿರುವ ವ್ಯಕ್ತಿ ಶ್ರೀ ಸಂದೇಶ್ ರಾಜು. ಅವರ ಪ್ರಾಣಿ ಸೇವೆಯ ಬಗ್ಗೆಯ ಲೇಖನವೇ 'ಸಮಭಾವ'.

ಶ್ರೀ ವೈಷ್ಣವಿ ವಿಶೇಷ ವಿದ್ಯಾಸಂಸ್ಥೆ ಬೆಂಗಳೂರಿನಿಂದ 40 ಕಿ.ಮೀ. ದೂರದ ಹಾರೋಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿರುವ ಶ್ರೀ ವೈಷ್ಣವಿ ವಿಶೇಷ ವಿದ್ಯಾಸಂಸ್ಥೆಯ ಹಿಂದಿರುವ ವ್ಯಕ್ತಿ ಶ್ರೀಮತಿ ಕೀರ್ತಿಯವರು. ಎಲ್ಲ ರೀತಿಯ ಸಮಸ್ಯೆಗಿರುವ ಮಕ್ಕಳ ಅಭ್ಯುದಯಕ್ಕೇಂದೇ ಮುಡಿಪಾಗಿರುವ ವ್ಯಕ್ತಿ.

ಮಕ್ಕಳಿಗಾಗಿ ಪಠ್ಯ ಪುಸ್ತಕಗಳಲ್ಲದೇ ಇತರ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಓದುವಂತೆ ಹುರಿದುಂಬಿಸಲು ಪ್ರಾರಂಭವಾದ 'ಹಿಪ್ಪೋ ಕ್ಯಾಂಪಸ್ ರೀಡಿಂಗ್ ಫೌಂಡೇಶನ್' ಸರ್ಕಾರಿ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಬಡಮಕ್ಕಳು ಓದುವ ಖಾಸಗಿ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಸಮುದಾಯಗಳಲ್ಲಿ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ನೀಡುವುದರಿಂದ ಮತ್ತು ಪುಸ್ತಕ ಕಂದ್ರಗಳನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿ ಓದಲು ಪ್ರೇರೇಪಿಸುತ್ತಾರೆ.

'ರಂಗಾಚಾರ್' ಕೃತಿಯ ಇನ್ನೊಂದು ಉಪಯುಕ್ತ ಲೇಖನ ಪೊಲೀಸ್ ಯೋಗ ಆಧ್ಯಾತ್ಮ ಇವೆಲ್ಲವೂ ಒಂದಕ್ಕೊಂದು ಸಂಬಂಧವಿಲ್ಲದ ವಿಚಾರಗಳೆನಿಸಿದರೂ ಬೆಂಗಳೂರು ನೆಲಮಂಗಲದ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಹೆದ್ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ದಾಸನಪುರದ ಬಳಿ ಕಂಡುಬರುವ ಉಭಯ ವೇದಾಂತ ಶ್ರೀ ವೈಷ್ಣವ ಸಭಾದ ರೂವಾರಿ ಒಬ್ಬ ಸಾಮಾನ್ಯ ಪೊಲೀಸ್ ಪೇದೆ ಶ್ರೀ ರಂಗಾಚಾರ್. ಈಗ ಎ.ಎಸ್.ಐ. ಇಲ್ಲಿ ಒಂದನೇ ತರಗತಿಯಿಂದ 10ನೇ ತರಗತಿಯವರೆಗೆ ಯೋಗ, ಸಂಗೀತ, ಸಂಸ್ಕೃತ, ವೇದಾದ್ಯಯನ ಮತ್ತು ಆರ್ಯ ವೇದ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ನೀಡುತ್ತಾ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ.

'ಆಶಾ ಜೀವನ' ಶ್ರೀಮತಿ ಸುಜಾತಾ ಆರ್. ಭಟ್ ಮತ್ತು ಶ್ರೀಮತಿ ಕಲ್ಪನ ಮಲ್ಟಿ ಇಬ್ಬರು ಮಹಿಳೆಯರ ಶ್ರಮದ ಫಲ ಬೆಂಗಳೂರು ಬನ್ನೇರುಘಟ್ಟ ರಸ್ತೆಯ ಗೊಟ್ಟಿಗೆರೆ ಬಳಿ ಇರುವ 'ಆಶಾ ಜೀವನ ವೃದ್ಧಾಶ್ರಮ' ಅನಾರೋಗ್ಯದಿಂದ ಇರುವ ವೃದ್ಧರನ್ನು ಎಲ್ಲ ವೃದ್ಧಾಶ್ರಮಗಳಲ್ಲಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲ ರೀತಿಯ ವೃದ್ಧರಿಗೆ ಅವಕಾಶವಿರುವ ವೃದ್ಧಾಶ್ರಮ 'ಆಶಾ ಜೀವನ'.

ಹೀಗೆ 83 ವೈವಿಧ್ಯಮಯ ಸಮಾಜದ ಜನರಿಗಾಗಿ ತುಡಿಯುತ್ತಿರುವ ಹೃದಯ ಸಂಸ್ಕಾರವುಳ್ಳ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳ ಯಶೋಗಾಥೆಯನ್ನು ಅವರ ಸಿದ್ಧಿ ಸಾಧನೆಗಳನ್ನು ತೆರೆದಿಡುವ ಈ ಕೃತಿಯನ್ನು ಬರೆದಿರುವ ಲೇಖಕಿ ಬಿ.ಆರ್. ಪ್ರಸಾದ್‌ರನ್ನು ಹೃದಯಾಂತರಾಳದಿಂದ ಅಭಿನಂದಿಸುತ್ತ ಅವರಿಂದ ಇನ್ನಷ್ಟು ಇಂತಹ ಉಪಯುಕ್ತ ಕೃತಿಗಳನ್ನು ಆಶಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಅಂತರಂಗದಲ್ಲಿ ಅರಳಿದ ಕವನಗಳು...

ಸವಾಲುಗಳನ್ನು, ಕಷ್ಟ-ಸುಖಗಳನ್ನು ಎದುರಿಸಿದಾಗಲೇ ಸುಂದರ ಜೀವನ ನಮ್ಮದಾಗುವುದು ಎಂಬ ಸಂದೇಶವನ್ನು ಓದುಗರಿಗೆ ನೀಡಿದ್ದಾರೆ. ಅದೇ ರೀತಿ ಹಣವೊಂದಿದ್ದರೆ ಸಾಕು ಏನನ್ನೂ ಖರೀದಿಸಬಹುದು ಎಂಬ ಭ್ರಮೆಯಲ್ಲಿರುವವರಿಗೂ ಪ್ರೀತಿ, ಮಮತೆ, ವಿಶ್ವಾಸ, ವಿದ್ಯೆ, ಸಂಸ್ಕಾರ ಇವೆಲ್ಲವನ್ನು ಹಣದಿಂದ ಪಡೆಯಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಿ ಅದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿನ ಮೌಲಿಕವಾದ ಜೀವನ ಪದ್ಧತಿ ಬೇಕು ಎಂದಿದ್ದಾರೆ.

ಮಹೇಶ್ ಹೆಗ್ಡೆಯವರು ಭಾವಜೀವಿ. ಜಾತಿ, ಮತ, ಧರ್ಮದ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಹೊಡೆದಾಡುವುದನ್ನು ಅವರು ಸಹಿಸಲಾರರು. ತಮ್ಮ 'ಅಪಾಯ' ಕವನದ ಮೂಲಕ ನಮ್ಮ ಪವಿತ್ರಗ್ರಂಥಗಳು ದ್ವೇಷದ ದಳ್ಳುರಿಯಲ್ಲಿ ಉರಿಯುತ್ತಿರುವ ಮತಾಂಧರ ಸಂಕುಚಿತ ದೃಷ್ಟಿಯ ನಡುವೆ ಸಿಲುಕಿ ಅಪಾಯದಲ್ಲಿದೆ ಎಂದು ಖೇದ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಪೂರ್ತಿ ಕವಿತೆಯಲ್ಲಿ ನಾವು ಎದುರಿಸುವ ಅಪಾಯ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಾಣುವುದಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ದೃಷ್ಟಿಯಾಚಿಗಿರುವುದು. ಇಲ್ಲಿ ಕವಿ ಸಮಾಜದ ಜನರ ನಡತೆಯ ವಿರುದ್ಧ ತನ್ನ ರೋಷ, ಆಕ್ರೋಶವನ್ನು ಅಕ್ಷರರೂಪದಲ್ಲಿ ಇಳಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಕವಿ ತನ್ನ ಕಲ್ಪನಾಲೋಕದಲ್ಲಿ ವಿಹರಿಸುವಾಗ ಕಾವ್ಯರೂಪದಲ್ಲಿ ಆತನೊಳಗಿನ ಕವಿ ಹೃದಯ ತುಡಿಯುವುದು. ಆತ ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಭಾವುಕನಾಗುತ್ತಾನೆ. ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ತನ್ನೊಳಗಿನ ನವಿರಾದ ಭಾವಗಳನ್ನು ಹರಿಯಬಿಡುತ್ತಾನೆ. ಆತ ದೇಶಪ್ರೇಮಿಯಾಗುತ್ತಾನೆ, ಜನಜಾಗೃತಿಯ ಬಡಿದಿಟ್ಟಿರುವ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕ ಪ್ರಜೆಯಾಗುತ್ತಾನೆ, ಮಾತೆಯ ಮಮತೆಯ ಮಗನಾಗುತ್ತಾನೆ, ಪತ್ನಿಯ ಪ್ರೀತಿಯ ಆಳವನ್ನು ಓದುಗನೇದುರು ಬಿಚ್ಚಿಡುತ್ತಾನೆ, ತನ್ನ ಜೀವದ ಜೀವ ಕಂದಮ್ಮಳ ಮಮತೆಯ ಪಿತನಾಗುತ್ತಾನೆ. ಈ ಎಲ್ಲಾ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯೊಂದಿಗೆ ಪ್ರೇಮಿಯೂ ಆಗುತ್ತಾನೆ. ಚಿಗುರೊಡೆದು ನಿಂತ ಮನಸು, ನನಸಾಗದ ಕನಸನ್ನು ಕಂಡಾಗ ತನ್ನ ಪ್ರೀತಿಯನ್ನು ತೆರೆದಿಡಲು ಭಯ. ಅವಳನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುವೆನೋ ಎಂಬ ಅಂಜಿಕೆ. ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ತನ್ನ ಮನದಲ್ಲಿ ಅರಳಿದ ಭಾವನೆಗೆ ಬಣ್ಣ ಹಚ್ಚಿ ತನ್ನೊಳಗೇ ಮುಚ್ಚಿಟ್ಟು "ಬರುವೆಯಾದರೆ ಮನಸಾರೆ ಪ್ರೀತಿಸುವೆ. ಇಲ್ಲವಾದರೆ ಮನದಲ್ಲೇ ಆರಾಧಿಸುವೆ" ಎಂಬ ಕವಿಯ ಮುಗ್ಧತೆ ಓದುಗನ ಮನಸನ್ನು ಆವರಿಸಿಬಿಡುತ್ತದೆ.

ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯ ನೆಪದಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತಿರುವ ಅಜಾತುರ್ಯಗಳ ಮೇಲೆ ಕವಿ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ದೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ಬೀರಿದ್ದಾರೆ. 'ವಿಪರ್ಯಾಸ', ಮರೆತಿದ್ದೇವೆ ನಾವು' ಕವಿತೆಗಳು ಇದಕ್ಕೆ ಉತ್ತಮ ಉದಾಹರಣೆ. ಎಲ್ಲಿ ಏನಾಗಬೇಕೋ ಅಲ್ಲಿ ಪ್ರಗತಿಯಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ ಎನ್ನುವ ದೊರು ಕವಿಯದ್ದು.

ದೇಶಪ್ರೇಮಿಯಾದ ಕವಿ ಮೌನವಾಗಿ ಯೋಚಿಸಿದಾಗ ಅವನಿಗೆ ತಾನು ಪ್ರಧಾನಿಯಾದರೆ ಏನೇನು ಮಾಡಬಲ್ಲೆ ಎಂದು ಇಂಜಿನಿಯರ್, ವೈದ್ಯ, ದರ್ಜಿ, ರೈತ, ಕೊನೆಗೆ ಭ್ರಷ್ಟ ರಾಜಕಾರಣಿಯರ ಅಂತಃಕರಣವನ್ನು ಹೊಕ್ಕು ಉತ್ತರ ಪಡೆಯುವ ಕವಿಯ ಜಾಣ್ಮೆ ಮೆಚ್ಚುವಂತದ್ದು. ತನ್ನ ಅಂತರಾಳದಲ್ಲಿ 'ಮೌನ ಧ್ವನಿ'ಯಾಗಿರುವ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ ಪ್ರತ್ಯುತ್ತರವಾಗಿ ಆತನಿಗೆ ದೊರೆಯುವ ಒಂದೊಂದು ಉತ್ತರವೂ ಆಸಕ್ತಿದಾಯಕವಾದದ್ದು. ಇಲ್ಲಿ ಆಡಿದಂತೆ ಮಾಡಿ ತೋರಿಸುವುದು ಸಾಧ್ಯವೇ ಎಂದು ಓದುಗ ಚಿಂತಿಸಬೇಕೆಂಬುದು ಕವಿಯ ಬಯಕೆಯಾಗಿರಬಹುದು. 'ವಾಸ್ತವ' ಕವನದ ಒಂದೊಂದು ಸಾಲುಗಳೂ ವಾಸ್ತವಿಕತೆಯ ಮೇಲೆ ಬೆಳಕುಚೆಲ್ಲುತ್ತದೆ. 'ಆಸೆ', ಮಾತೃಋಣ, ಬದಲಾಗದ ನಂಬಿಕೆ, ಇವೆಲ್ಲ ಯಾವ ಕಾಲಕ್ಕೂ ಅನ್ವಯವಾಗುವಂತಹ ವಿಷಯಗಳನ್ನೊಳಗೊಂಡ ಕವಿತೆಗಳು.

ಸರಳ ಸುಂದರ ನಿರೂಪಣಾ ಶೈಲಿ, ಹೇಳಬೇಕೆನಿಸಿದ್ದನ್ನು ನೇರವಾಗಿ ಹೇಳುವ ತುಡಿತ, ತನ್ನದೇ ಆದ ವಿಶಿಷ್ಟ ದನಿಯಿಂದಾಗಿ ಮಹೇಶ್ ಹೆಗ್ಡೆ ಅವರ ಚೊಚ್ಚಲ ಕವನ ಸಂಕಲನ ಭರವಸೆಯನ್ನು ಮೂಡಿಸಿದೆ. ಅವರ ಕವನಗಳು ತಮ್ಮ ಭಾವನೆಗಳನ್ನು ಆವೇಶದಿಂದ ಹರಿಯಬಿಡದೆ, ಶಾಂತವಾಗಿ ಹರಿದು ಬರುವ ತರಂಗಗಳು. ಅವು ಅಲೆಅಲೆಯಾಗಿ ತೇಲಿ ಬಂದು ಓದುಗನಿಗೆ ಮುದನೀಡುತ್ತವೆ. ಕವಿಯ ಆಂತರ್ಯದ ಭಾವಗಳು ಕಾವ್ಯದ ಮುಖೇನ ಸ್ಫುರಿಸುತ್ತವೆ. ಮಹೇಶ್ ಹೆಗ್ಡೆ ಅವರ ಚೊಚ್ಚಲ ಕವನ ಸಂಕಲನಕ್ಕೆ ಅಂತರಾಳದ ಅಭಿನಂದನೆಗಳು.

ಸೂಪರ್ ನೋವಾ

ಧಿಕ್ಕಾರ..... ಧಿಕ್ಕಾರ.... ಭುಜಂಗ ಮಾಸ್ವೀಗೆ ಧಿಕ್ಕಾರ
 ಭುಜಂಗ ಮಾಸ್ವೀರವ ಶಾಲೆ.... ಹೊಲಸು ಹರಿಯುವ ನಾಲೆ
 ತೊಲಗಲಿ.... ತೊಲಗಲಿ.... ಭುಜಂಗ ಮಾಸ್ವರ್, ತೊಲಗಲಿ
 ಶಾಲೆಗೆ ಬಂತು ಮಾರಿ... ಭುಜಂಗ ಮಾಸ್ವರ್ ಹೋರಿ
 ಭುಜಂಗ ಮಾಸ್ವರ್..... ನಂಬರ ಒನ್ನ್ ಬಾ.....

ನನ್ನದಾದ ಕ್ಯಾಬಿನ್‌ನಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಕಳೆದ ವಾರದ ಮೀಟಿಂಗ್‌ನ ಕಾಗದ ಪತ್ರಗಳ ಪರಿಶೀಲನೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ನಾನು ಒಮ್ಮೆಲೇ ಬೆಚ್ಚಿ ಬಿದ್ದೆ. ಶಾಲೆಯ ವತಾರದ ಹಿಂಬದಿಯ ಧೂಳು ರಸ್ತೆಯಲ್ಲಿ ಹಲವು ಸ್ವರಗಳು ಅಲ್ಲಸಲ್ಲದ ಘೋಷಣೆಗಳೊಂದಿಗೆ ನನ್ನ ಹೆಸರನ್ನೂ ಸೇರಿಸಿ ಗಲಾಟೆ ಎಬ್ಬಿಸುತ್ತಾ ಇತ್ತಲೇ ಧಾವಿಸಿ ಬರುತ್ತಿರುವುದು ದೃಢವಾಗಿ ಕುರ್ಚಿಯನ್ನು ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಸರಿಸಿ ಕಿಟಕಿಯ ಹೊರಗೆ ಇಣುಕಿ ನೋಡಿದೆ. ಆಟದ ಮೈದಾನದ ಧೂಳು ಮುತ್ತಿಗೆ ಹಾಕಿದ್ದರಿಂದ ಎಲ್ಲರೂ ಮಸುಕುಮಸುಕಾಗಿ ಯಾವುದೂ ಸರಿಯಾಗಿ ತೋರಿ ಬರಲಿಲ್ಲ. ಕುರ್ಚಿಯನ್ನು ಮತ್ತಷ್ಟು ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಸರಿಸಿ ಹೊರಗೆ ಬಂದೆ. ಹೆಡ್‌ಮಾಸ್ಟರ್‌ರಾದ ನಾನು ಹೊರ ಬಂದದ್ದೇ ತಡ, ನನ್ನ ಹಿಂದೆ ಹಿಂದೆಯೇ ಕ್ಲಾಸ್ ಟೇಚರ್ಸ್ ವಿಡ್ಯಾರ್ಥಿ ವಿಡ್ಯಾರ್ಥಿನಿಯರು ಅಂತ ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರಾಗಿ ಕ್ಲಾಸ್‌ಬಿಟ್ಟು ಹೊರಜಗಲಿಗೆ ಬಂದು ಜಮಾಯಿಸತೊಡಗಿದ್ದರು. ಏನೋ ಒಂದು ರೀತಿಯ ಕುತೂಹಲ ಕೆರಳಿದವರಂತೆ ಎಲ್ಲರೂ ನನ್ನನ್ನೇ ತದೇಕ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೋಡತೊಡಗಿದ್ದರು. ಮೊದಲೇ ಮ್ಲಾನವಧನನಾದ ನಾನು ಅವರ ಕಣ್ಣಿನ ತೀಕ್ಷ್ಣತೆಯನ್ನು ಎದುರಿಸಲಾರದವನಾದೆ. ನನ್ನ ವ್ಯಾಕುಲತೆ ಹೆಚ್ಚಾಗುತ್ತಾ ಹೋಯಿತು. ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲದಂತೆ ಏನಾದರೂ ಅಚಾತುರ್ಯ ನಡೆದುಹೋಯಿತೇ ಹೇಗೆ ಅಂತ ಚಿಂತೆಗಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿತು. ತಪ್ಪಿತಸ್ಥನಂತ ಅಷ್ಟು ಸುಲಭದಲ್ಲಿ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುವ ಜಾಯಮಾನ ನನ್ನದಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ವಿಷಯ ಏನಂತ ತಿಳಿಯದೇ ಯಾವುದಕ್ಕೂ ತಲೆ ಹಾಕಬಾರದಂತ ಗಟ್ಟಿ ಮನಸ್ಸು ಮಾಡಿ ಮೆರವಣಿಗೆ ಶಾಲೆಯ ಎದುರುಗಡೆ ಬರುವುದನ್ನೇ ನಿರೀಕ್ಷಿಸುತ್ತಾ ಹಾಗೆಯೇ ನಿಂತುಕೊಂಡೆ.

ಒಂದೈದು ನಿಮಿಷ ಕಳೆದಿರಬೇಕು. ಧೂಳಿನ ಪರದೆ ಸಡಿಲಗೊಂಡಂತೆಲ್ಲಾ ಒಂದೊಂದೇ ಮುಖಗಳು ಹತ್ತಿರವಾಗತೊಡಗಿದವು. ನನ್ನನ್ನು ಕಂಡೊಡನೆ ಘೋಷಣೆಯ ಸ್ವರ ಒಮ್ಮೆಲೇ ತಾರಕಕ್ಕೇರಿ ಕ್ರಮೇಣ ಇಳಿ ಮುಖವಾಯಿತು. ಮೆರವಣಿಗೆಯ ಉದ್ದಕ್ಕೂ ದೃಷ್ಟಿ ಹರಿಸಿದಂತೆಲ್ಲಾ ನನ್ನನ್ನು ಜರಿದು, ಹಂಗಿಸಿ, ಹೀಯಾಳಿಸಿ ಬರೆದ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ರೀತಿಯ ಬೋರ್ಡುಗಳು ಅಲ್ಲಿಲ್ಲ ಗೋಚರಿಸಿದವು. ಇಷ್ಟು ಹೊತ್ತು ಕಿವಿ ತಮಟೆ ಹರಿಯುವಂತೆ ಕೇಳಿ ಬರುತ್ತಿದ್ದ ಘೋಷಣೆಗಳು ಈಗ ಕಣ್ಣು ಮುಂದೆ ಸುಳಿದಾಡತೊಡಗಿದವು. ಮೆರವಣಿಗೆಯ ತೀರ ಮುಂದುಗಡೆ ನಟ್ಟ ನನ್ನ ದೃಷ್ಟಿ ಅಲ್ಲೇ ತಳವೂರಿ ಬಿಟ್ಟಿತು. ನಮ್ಮ ಶಾಲೆಯ ಮಂತ್ರಿಮಂಡಲದಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿ ಎನಿಸಿದವನ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಮುಖಕ್ಕೆ ಮಸಿ ಬಳಿದ ನನ್ನದೊಂದು ಕಟೌಟ್ ಡೋಲಾಯಮಾನ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಅತ್ತಿತ್ತ ವಾಲುತಿತ್ತು. ಪಾಪ! ಹುಡುಗ ಅದರ ಭಾರ ತಡೆದುಕೊಳ್ಳಲಿ ಕ್ಯಾಗದೆಯೇ ಒದ್ದಾಡುತ್ತಿದ್ದ. ನನ್ನ ಮೇಲಿನ ಯಾವುದೋ ಒಂದು ವೈರತ್ವ ನನ್ನ ಮರ್ಯಾದೆಯನ್ನೆಲ್ಲಾ ಮೂರು ಕಾಸು ಮಾಡುವ ಇಂತಹ ಮೆರವಣಿಗೆಗೆ ಇವರನ್ನು ಪ್ರಚೋದಿಸಿರಬೇಕು ಅನ್ನಿಸಿದರೂ ಇದರ ಹಿಂದೆ ಯಾರದೋ ಕುತಂತ್ರ ಇದೆ ಅನ್ನಿಸದೇ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಯಾರಿರಬಹುದು? ಅಂತ ನನ್ನಲ್ಲಿ ನಾನೇ ಪ್ರಶ್ನೆ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಉತ್ತರ ಹುಡುಕತೊಡಗಿದೆ. ಅದೇ ಸಮಯಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಕರ್ಕಶ ಹಾರ್ನಿನೊಂದಿಗೆ ಎರಡಾಳೆತ್ತರಕ್ಕೆ ಧೂಳು ಹಾರಿಸುತ್ತಾ ಬಂದು ನನ್ನ ಸನಿಹದಲ್ಲೇ ನಿಂತ ಜೀಪಿನಿಂದಾಗಿ ಯೋಚನೆಗೆ ಭಂಗ ಬಂತು. ಜೀಪಿನಿಂದ ಇಳಿಯತೊಡಗಿದ ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರೇ ಅತಿರಥ ಮಹಾರಥರನ್ನು ಕಂಡು ನಾಲಿಗೆಯ ದ್ರವ ಆರತೊಡಗಿ ನಿಂತಲ್ಲೇ ಮೈ ನಡುಕ ಪ್ರಾರಂಭವಾಯಿತು. ಪುರಸಭೆಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷ, ಶಾಲೆಯ ಟ್ರಸ್ಟೀ, ಮ್ಯಾನೇಜಿಂಗ್ ಡೈರೆಕ್ಟರ್, ಕಮಿಟಿ ಮೆಂಬರ್ ಅಂತ ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರಾಗಿ ಶಾಲೆಯ ಮೆಟ್ಟಿಲೇರತೊಡಗಿದಾಗ ನನ್ನ ಅಸ್ತಿತ್ವವೇ ಕಳೆದುಹೋಗುತ್ತಿರುವಂತೆ ಭಾಸವಾಗತೊಡಗಿತು. ಇಷ್ಟು ದಿನ

ಎಷ್ಟೊಂದು ಸಲಿಗೆಯಲ್ಲಿದ್ದವರು ಇವತ್ತು ಮಾತನಾಡಲೂ ಇಲ್ಲ. ಮುಖ ಕಂಡೊಡನೆ ಮೂಗು ಸಿಂಡರಿಸಿದರು. ನನಗೆ ಇದೊಂದು ಬಹಳ ದೊಡ್ಡ ಆಘಾತ. ಹಾಗಂತ ಯಾರಲ್ಲಿ ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುವುದು? ಇವರೆಲ್ಲಾ ಕಲೆತು ಬಂದಿದ್ದಾರೆಂದರೆ ಏನೋ ಭಾರೀ ಸಂಚು ನಡೆದಿರುವ ಹಾಗಿದೆ? ಏನಿರಬಹುದು? ಯಾಕಿರಬಹುದು? ಅಂತ ನನ್ನಲ್ಲೇ ನಾನು ಲೆಕ್ಕ ಹಾಕುತ್ತಿರುವಂತೆಯೇ ಜಂಘಿನ ಮೇಲೆ ಹಾವು ಹರಿದಂತಾಯಿತು. ಬೆಚ್ಚಿ ಬಿದ್ದು ಕುತ್ತಿಗೆ ತಿರುಗಿಸಿ ನೋಡಿದೆ. ಅಸಿಸ್ಟೆಂಟ್ ಹೆಡ್ ಮಾಸ್ವರ್ ಗಜಾನನ ಪಂಡಿತ ತನ್ನ ಹೆಗಲ ಮೇಲೆ ಕೈ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಮೈ ಭಾರವನ್ನೆಲ್ಲಾ ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಹಾಕಿ ನಾಳಿನ ದಿನ ಹೆಡ್ ಮಾಸ್ವರಾಗುವ ಕನಸು ಕಾಣುತ್ತಾ ಮುಗುಳ್ಳಗುಲಿನೊಂದಿಗೆ ನಿಂತಿದ್ದ! ಮೈರಕ್ಕೆ ಬಿಸಿಯಾಗಿ ಮುಷ್ಟಿ ಬಿಗಿದುಕೊಳ್ಳತೊಡಗಿದವು. ಮಿದುಳು ಚುರುಕಾಯಿತು. ಇವನದೇ ಎಲ್ಲಾ ಕುತಂತ್ರ ಅಂತ ಅರ್ಥವಾಗಲು ಸಮಯ ತಾಗಲಿಲ್ಲ. ಬಹಳಷ್ಟು ತಲೆ ಓಡಿಸಿ ಪ್ರತಿಕಾರಕ್ಕೆ ಮುಂದಾಗಿದ್ದಾನೆ ಅಂತ ಗೊತ್ತಾಯಿತು. ಹಾಗಂತ ಏನೂ ಮಾಡುವಂತಿರಲಿಲ್ಲ. ಮನಸ್ಸು ಮಾಡಿದ್ದರೆ ಬಹಳಷ್ಟು ಹಿಂದೆಯೇ ಇವನ ಒಂದೊಂದೇ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಬೀದಿಗಳೆದು ಇವನನ್ನು ಹೆಸರಿಲ್ಲದಂತೆ ಮಾಡಬಹುದಿತ್ತು. ನಾನು ರಿಯಾಯಿತು ತೋರಿಸಿದ್ದು ಹೆಚ್ಚಾಯಿತು. ಅದೇ ಈಗ ನನಗೆ ಮುಳುವಾಗಿದೆ. ಒಂದಲ್ಲ ಒಂದು ದಿನ ಇದು ಹೀಗೆಯೇ ನಡೆದೀತು, ನಡೆಯುತ್ತದೆ ಅಂತ ನಾನು ಈ ಮೊದಲೇ ಊಹಿಸಿದ್ದೆನಾದರೂ ಇಷ್ಟೊಂದು ಶೀಘ್ರವಾಗಿ ಈ ರೀತಿಯ ಚಾಣಾಕ್ಷತನದಿಂದ ಇವನು ಹಗೆ ತೀರಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆಂದು ಎಣಿಸಿಕೊಂಡಿರಲಿಲ್ಲ. ಇರಲಿ, ಏನೆಲ್ಲಾ ಆಗಬೇಕೋ ಆಗಿಯೇ ತೀರಬೇಕು. ಎಲ್ಲಾ ವಿಧಿಲಿಖಿತ! ಅಂತ ಗಟ್ಟಿ ಮನಸ್ಸು ಮಾಡಿ ಗಜಾನನ ಪಂಡಿತನನ್ನೇ ದಿಟ್ಟಿಸಿ ನೋಡುತ್ತಾ ಏನೆಂದು ಕೇಳುವವನ ಹಾಗೆ ಹುಬ್ಬು ಹಾರಿಸಿದೆ.

'ಸಾಹೇಬರು ಕರೀತಿದ್ದಾರೆ. ಕ್ಯಾಬಿನ್ನಿಗೆ ಬರಬೇಕಂತೆ' ಅಂತ ನನ್ನ ಕ್ಯಾಬಿನ್ನಿನತ್ತ ನನಗೇ ದಾರಿ ತೋರಿಸಿ ಮತ್ತೇನೋ ನೆನಪಾದವನಂತೆ ಮೆರವಣಿಗೆಯ ಹಿಂದಿನತ್ತ ಸಾಗಿ ಹಾಗೆಯೇ ಕಣ್ಮರೆಯಾದ.

ನಾನು ಕ್ಯಾಬಿನ್ನಿಗೆ ಬರುವಷ್ಟರೊಳಗೆ ಇದ್ದ ಕುರ್ಚಿಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ತುಂಬಿ ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರು ಟೇಬಲ್ ಮೇಲೂ ಪವಡಿಸಿದ್ದರು. ಕ್ಯಾಸಿಗೆ ತಡವಾಗಿ ಬರುವ ಹುಡುಗನಂತಾಗಿತ್ತು ನನ್ನ ಸ್ಥಿತಿ! ನಿಂತುಕೊಂಡೇ ಎಲ್ಲರ ಮುಖದತ್ತಲೂ ಒಮ್ಮೆ ಕಣ್ಣಾಡಿಸಿದೆ. ನನ್ನ ಬಗ್ಗೆ ಏನೋ ಗಹನವಾದ ಚರ್ಚೆ ನಡೆದು ಈಗಷ್ಟೇ ಒಂದು

ಜಿ. ವಿ. ಕಂಚುಗಾರ

ತೀರ್ಮಾನಕ್ಕೆ ಬಂದಂತೆ ಕಂಡುಬಂದರು. ಧೈರ್ಯ ತಂದುಕೊಂಡೆ. ನಿರ್ಭಯನಾಗಿ ನಿಂತೆ. ಏನಿರಬಹುದು ಅಂತ ಯೋಚಿಸುವ ಗೊಡವೆಗೂ ಹೋಗಲಿಲ್ಲ. ಏನಿದ್ದರೂ ಇವರ ಬಾಯಿಯಿಂದಲೇ ಹೊರಬೀಳಲಿ ಅಂತ ಸುಮ್ಮನೆ ನಿಂತುಕೊಂಡೆ. ಇಷ್ಟು ಹೊತ್ತು ಮೌನವಿದ್ದ ಘೋಷಣೆಗಳು ಈಗ ಪುನಃ ಕೇಳಿಸತೊಡಗಿದವು. ಗಜಾನನ ಪಂಡಿತ ಆಕಡೆ ಹೋದದ್ದೇ ಅದಕ್ಕಾಗಿ; ಜನರನ್ನು ಮತ್ತೆ ಹುರಿದುಂಬಿಸಿದ್ದಾನೆ, ಘೋಷಣೆಗಳಿಗಾಗಿ ಅಂತ ತಿಳಿದು ಬಂದರೂ ನಿರ್ಲಿಪ್ತನಂತೆ ಮೌನಧಾರಣೆ ವಹಿಸಿದೆ.

ನಾನು ಸದಾ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದ ಸೀಟಿನಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಿದ್ದ ಶಾಲೆಯ ಕಮಿಟಿಯ ಮ್ಯಾನೇಜಿಂಗ್ ಡೈರೆಕ್ಟರ್ ಅಪರಾಧಿ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ನಿಂತವರತ್ತ ದೃಷ್ಟಿ ಬೀರುವಂತೆ ನನ್ನನ್ನೇ ದುರುಗುಟ್ಟಿ ನೋಡತೊಡಗಿದರು. ನಾನು ಸ್ವಲ್ಪ ಮಾತ್ರಕ್ಕೂ ಅಳುಕಲಿಲ್ಲ. ಅವರ ಕಣ್ಣಲ್ಲಿ ಕಣ್ಣಿಟ್ಟು ಅವರನ್ನೇ ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಗಿ ಗಮನಿಸಿದೆ. ಅವರಿಗೆ ಮುಖಭಂಗ ವಾದಂತಾಗಿರಬೇಕು. ಒಮ್ಮೆಲೇ ದೃಷ್ಟಿ ಬದಲಿಸಿದ ಅವರು ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರಾಗಿ ಸುತ್ತಲೂ ಕುಳಿತಿದ್ದವರೆಲ್ಲರೂ ಈಗಷ್ಟೇ ಓದಿ ಮುಗಿಸಿದ ಸರ್ಕ್ಯೂಲರ್ ಒಂದು ತಮ್ಮ ಕೈಗೆ ಹಿಂತಿರುಗಿ ಬರುತ್ತಲೇ ಕುಳಿತಿದ್ದವರನ್ನುದ್ದೇಶಿಸಿ,

ಈ Circularನ್ನು ನೀವೆಲ್ಲರೂ ಓದಿಯಾಯಿತು ತಾನೆ? ಇನ್ನು ನಮಗಿದರ ಅಗತ್ಯವಿಲ್ಲ. ಈ circularನ್ನು ಹೊರಡಿಸಿದ ಮಹಾನುಭಾವರಿಗೇ ಇದನ್ನು ಹಿಂತಿರುಗಿಸಿ ಬಿಡೋಣ! ಅನ್ನುತ್ತಾ ಲಕೋಟಿಯೊಂದನ್ನು ನನ್ನತ್ತ ಒಗೆದರು. ಕಾಲ ಹತ್ತಿರ ಬಂದು ಬಿದ್ದ ಕವರನ್ನೆತ್ತಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಅದರಲ್ಲಿದ್ದ ಕಾಗದವೊಂದನ್ನು

ಹೊರತೆಗೆದೆ. ಶಾಲೆಯ ಲೆಟರ್ ಹೆಡ್ಡಿನ ಮೇಲೆ ಅಚ್ಚುಕಟ್ಟಾಗಿ ಟೈಪ್ ಮಾಡಿ ನನ್ನ ಸಹಿ ಹಾಕಿದ್ದ circular ಅದಾಗಿತ್ತು. ಟ್ರಿಪ್ಲೆ, ರಜೆ, ಸೈಷಲ್ ಕ್ಲಾಸ್ ಮಣ್ಣು ಮಸಣ ಅಂತ ನಾನು ಅದಷ್ಟೋ circular ಗಳನ್ನು ಪಾಸು ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಇದೇನು ಮಹಾ? ಅಂತಹದೇನಾಯಿತು ತಲೆ ಒಡೆದು ಹೋಗುವಂತಹ ಪ್ರಸಂಗ ಅಂತ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲೇ circularನ್ನು ಒಮ್ಮೆ ಓದಿದೆ. ನನಗೆ ದಿಗ್ಭ್ರಮೆಯಾಗತೊಡಗಿತು! ಈಗಲೋ ಇನ್ನೊಂದು ಕ್ಷಣದಲ್ಲೋ ನನಗೆ ಹುಚ್ಚು ಹಿಡಿದೇ ಬಿಡುತ್ತದೆ ಅನ್ನಿಸತೊಡಗಿತು. ನಾನು ಮೋಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇನೋ ನನಗೇ ಮೋಸವಾಗುತ್ತಿದೆಯೋ ಅಂತ ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲಿಕ್ಕಾಗದೇ ಒದ್ದಾಡತೊಡಗಿದೆ. ಇದೆಲ್ಲಾ ಹೇಗಾಯಿತು ಅಂತ ಸಿಂಹಾವಲೋಕನಗೈದೆ. ಯೋಚಿಸುತ್ತಾ ಹೋದ ಹಾಗೆಲ್ಲಾ ನಾನು ಚಕ್ರವ್ಯೂಹದಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದಿರುವುದು ದೃಢವಾಗತೊಡಗಿತು. ಭೀಷ್ಮ, ದ್ರೋಣ, ಕರ್ಣ ಅಂತ ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರಾಗಿ ಕಣ್ಣೆದುರು ಕಾಡತೊಡಗಿದರು. ಚಿತ್ತ ಬಿತ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಘಟನೆಗಳು ಮರುಕಳಿಸತೊಡಗಿದವು.

ತೆಕ್ಕಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ಇದ್ದಿದ್ದರೆ ಈ ದಿನ ನೋಡಬೇಕಾಗಿ ಬರುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ ಅಂತ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಬಹಳ ಖೇದವಾಯಿತು. ತೆಕ್ಕಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ಹೆಡ್ ಮಾಸ್ಕರಾಗಿ ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸುತ್ತಿದ್ದ ದಿನಗಳು.....

ನಾನು, ನನ್ನ ಶಾಲೆ, ಆಪ್ತ ಅಧ್ಯಾಪಕ ವರ್ಗ, ಪ್ರೀತಿಯ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಅಂತ ಹೆಮ್ಮೆಯಿಂದ ಬೀಗುತ್ತಿದ್ದ ಕಾಲ... ಸತತವಾಗಿ ಮೂರು ವರ್ಷ S.S.L.C. ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಸೆಂಟ್ ಪರ್ಸೆಂಟ್ ಪಾಸಾಗಿ ತನಗೂ ಶಾಲೆಗೂ ಕೀರ್ತಿ ತಂದ ಸಂದರ್ಭ..... ಅದರ ಬೆನ್ನಲ್ಲೇ ಯಾರದೋ ಕೈವಾಡಕ್ಕೆ ಸಿಕ್ಕಿ ಟ್ರಾನ್ಸ್‌ಫರ್ ಆಗಿ ಈ ಊರಿಗೆ ಬರಬೇಕಾಗಿ ಬಂದೊದಗಿದ ದಾರುಣ ಸ್ಥಿತಿ... ಬದುಕಿನಲ್ಲಾದ ಸ್ಥಾನಪಲ್ಲಟ.... ಏಳುಬೀಳು..... ತೊಡಕು ತೊಂದರೆ.... ತಾಪತ್ರಯ..... ಎಲ್ಲಾ ನೆನಪಿಗೆ ಬಂದವು. ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲೇ ಇಲ್ಲಿ ಬಂದು ಸೇರಿದಂದಿನಿಂದ ನಡೆದ ಒಂದೊಂದೇ ವಿಷಯಗಳು.....

ತೆಕ್ಕಟ್ಟೆಯಿಂದ ವರ್ಗವಾಗಿ ಬಂದ ಹೊಸದರಲ್ಲೇ ಇಲ್ಲಿನ ಎಲ್ಲಾ ವಿದ್ಯಮಾನಗಳು ಒಂದೊಂದಾಗಿ ಅರಿವಿಗೆ ಬರಲಾರಂಭಿಸಿದ್ದವು. ಶಿಸ್ತು ನಿಯಮ ನೀತಿ ನಡವಳಿಕೆಗಳೆಂದರೇನು ಎಂದು ಗೊತ್ತಿಲ್ಲದ ಮಕ್ಕಳ ಮಧ್ಯೆ ಅಧ್ಯಾಪಕ ವರ್ಗವೂ ಶಾಮೀಲಾಗಿರುವುದು ಅನುಭವಕ್ಕೆ ಬಂತು. ಹಿಂದಿನ ವರ್ಷದ ಕೆಲವು ಪ್ರಮುಖ ಘಟನೆಗಳ ಪರಿಶೀಲನೆಯಿಂದಾಗಿ ಇನ್ನಷ್ಟು ವಿಷಯಗಳ ಮೇಲೆ ಬೆಳಕು ಹರಿಯುವಂತಾಯಿತು. ಅದನ್ನೇ ಮೂಲವಾಗಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಗುಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಯಾಚರಣೆಗೆ ತೊಡಗಿದೆ. ನಾನೆಣಿಸಿದ್ದು ಸುಳ್ಳಾಗಲಿಲ್ಲ. ಮೊದಲಿನಿಂದಲೂ ನನಗೆ ಗಜಾನನನ ಮೇಲೆ ಒಂದು ರೀತಿಯ ಸಂಶಯವಿತ್ತು. ಅದಕ್ಕನುಗುಣವಾಗಿ ಗಜಾನನ ರೆಡ್‌ಹ್ಯಾಂಡ್ ಆಗಿ ಸಿಕ್ಕಿಬಿದ್ದ.

ಆ ದಿನದ ಕರಾಳ ಘಟನೆಯನ್ನು ನಾನೆಂದೂ ಮರೆಯುವಂತಿಲ್ಲ. ಅಂದು ಶನಿವಾರವಾಗಿದ್ದು ಶಾಲೆಗೆ ಅರ್ಧದಿನವಿತ್ತು. ಗಜಾನನ ಪಂಡಿತನ ಕ್ಲಾಸಿನ ಹತ್ತಿರ round ಹಾಕಿ ಬರುವ ಅಂತ ಅತ್ತ ಹೋದವನಿಗೆ 45 ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿರಬೇಕಾಗಿದ್ದ ಕ್ಲಾಸಿನಲ್ಲಿ ಬೆರಳೆಣಿಕೆಯ ಹುಡುಗರು ಮಾತ್ರ ಇದ್ದದ್ದು ನೋಡಿ ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಯಿತು. ಫುಲ್ ಪ್ರಸೆಂಟ್ ಹಾಕಿದ್ದ Attendance Book ನ್ನು ಈಗ ತಾನೇ ನನ್ನ ಟೇಬಲಿನ ಮೇಲೆ ನೋಡಿ ಬಂದಿದ್ದೇನೆ. ಇಲ್ಲಿ ನೋಡಿದರೆ ಎಲ್ಲಾ ತದ್ವಿರುದ್ಧ. ಹೀಗ್ಗೇಗಾಯಿತು ಅಂತ ಚಕಿತನಾದೆ. ಸೀದಾ ಕ್ಲಾಸಿಗೆ ನುಗ್ಗಿದೆ. ಇದ್ದ 10 - 12 ಮಕ್ಕಳು ಎದ್ದು ನಿಂತರೂ ಗಜಾನನ ಮಾತ್ರ ಏಳುವ ಪರಿಶ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲ. ಅಷ್ಟು ಮಾತ್ರವಲ್ಲ; ನಾನು ಕ್ಲಾಸಿನೊಳಗೆ ಬಂದದ್ದೆ ಸರಿಯಾಗಲಿಲ್ಲವೆಂಬಂತೆ ಉದ್ವಿಗಿತನ ತೋರಿದ. ನಾನು ಅದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಸೀರಿಯಸ್ಸಾಗಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವ ಮೂಡಿನಲ್ಲಿರಲಿಲ್ಲ. ನೇರವಾಗಿಯೇ ವಿಷಯಕ್ಕೆಳೆದೆ. ನನಗೆ ಸಮರ್ಪಕವಾದ ಉತ್ತರ ಸಿಗಲಿಲ್ಲ. ಹಾರಿಕೆಯ ಉತ್ತರ ನೀಡಿ ಕ್ಲಾಸ್ ಬಿಟ್ಟ ನಂತರ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ಚರ್ಚಿಸುವ ಅಂತ ನನ್ನನ್ನು ಅಲ್ಲಿಂದ ಕೂಡಲೇ ಸಾಗ ಹಾಕಿದೆ. ನಾನು ಅಷ್ಟಕ್ಕೇ ಸುಮ್ಮನುಳಿಯಲಿಲ್ಲ. ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಆತಂಕ ಇಮ್ಮಡಿಸುತ್ತಲೇ ಇತ್ತು. ಶಾಲೆ ಬಿಡಲು ಇನ್ನೂ 20 ನಿಮಿಷ ಬಾಕಿ ಇದ್ದರೂ ಪೀವೋನನ್ನು ಕರೆದು Long Bell ಹೊಡೆಯಲಿಕ್ಕೆ ಆದೇಶ ನೀಡಿದೆ. ಗಜಾನನ ಭುಸುಗುಟ್ಟುತ್ತಲೇ ಆಫೀಸ್ ರೂಮಿಗೆ ಬಂದ.

‘ಇದೆಲ್ಲಾ ಏನು ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ ಅಂತಲೇ ನನಗೆ ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಬಹುಶಃ ನಿಮಗೆ ಇಲ್ಲಿನ ಯಾವ ವಿಷಯವೂ ಸರಿಯಾಗಿ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ ಅಂತ ಕಾಣುತ್ತೆ.

ಅದಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ನೀವು ಕ್ಲಾಸ್ ನಡೆಯುತ್ತಿರುವಾಗ ಕ್ಲಾಸಿಗೆ ನುಗ್ಗಿ ಆ ರೀತಿಯ ಸಿಲ್ವೀ ಕೊಶ್ಚನ್ ಹಾಕುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಇಂತಹದೇ ಕಾರಣಕ್ಕಾಗಿ ಈ ಮೊದಲಿನ ಹೆಡ್ ಮಾಸ್ಕರ್ ಬರಕಾಸ್ತ್ ಆದದ್ದು ಅಂತ ನಿಮಗೆ ಬಹುಶಃ ಗೊತ್ತಿರಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ? ಇಲ್ಲಿನ ಪರಿಸರ ಸ್ವಲ್ಪ ಬೇರೆ ರೀತಿ ಇದೆ. ಆ ದಿನದ ಹಾಜರಿಯನ್ನು ಅದೇ ದಿನ ಹಾಕುವ ಸಂಪ್ರದಾಯ ಇಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲ. ಮೊದಲಿನ ದಿನದ ಹಾಜರಿಯನ್ನು ಆ ದಿನ ಹಾಕುವುದು ಇಲ್ಲಿನ ರೂಢಿ. ನೀವು ಫುಲ್ ಪ್ರೆಸೆಂಟ್ಸ್ ಹಾಕಿದ್ದನ್ನು ಹಾಜರಿ ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ನೋಡಿದ್ದರೆ ಅದು ನಿನ್ನೆಯ ಹಾಜರಿ ವಿವರ ಇಂದಿನದಲ್ಲ. ಬೇಕಾದರೆ ಎಲ್ಲಾ ಕ್ಲಾಸಿನ Attendance books ತರಿಸಿ ನೋಡಿ ಹೊಸದಾಗಿ ಸೇರಿದ್ದೀರಿ. ಹೊಂದಿಕೊಂಡು ಹೋಗುವ ಪರಿಪಾಠ ಬೆಳೆಸಿಕೊಳ್ಳಿ. ನಾಲ್ಕು ದಿನದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾ ಸರಿ ಹೋಗುತ್ತೆ’ ಅಂತ ಏನೂ ಆಗದಿದ್ದವನ ಹಾಗೆ ವರ್ತಿಸುತ್ತಾ ಎದುರಿಗಿದ್ದ ನನ್ನ ಸಿಗರೇಟ್ ಪ್ಯಾಕಿನಿಂದ ಸಿಗರೇಟೊಂದನ್ನು ಹೊರತೆಗೆದು ಉರಿ ಹಚ್ಚಲಿಕ್ಕಾಗಿ ಬದಿಯಲ್ಲೇ ಬಿದ್ದು ಕೊಂಡಿದ್ದ (ಖಾಲಿ) ಮ್ಯಾಚ್‌ಬಾಕ್ಸ್ ಎತ್ತಿಕೊಂಡ. ಇವನು ಇದ್ದದ್ದೇ ಉರಿ ಹತ್ತಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಅಂತ ಗೊತ್ತಾಗಿ ನಾನು ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಏನೂ ಮಾತು ಬೆಳೆಸಲಿಕ್ಕೆ ಹೋಗಲಿಲ್ಲ. ಇದರಲ್ಲೇನೋ ಬಹಳ ದೊಡ್ಡ ಚಾಲವೇ ಹರಡಿದೆ; ಇದನ್ನು ಉಪಾಯದಿಂದ ಕಿತ್ತೊಗೆಯಬೇಕು ಅಂತ ಮನಗಂಡು ಗಜಾನನನನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿಕೊಟ್ಟೆ.

ಅದೇ ದಿನ ಸಾಯಂಕಾಲ ಇನ್ನೂ ಕೆಲವು ವಿಚಿತ್ರ ಸಂಗತಿಗಳು ನನ್ನ ಗಮನಕ್ಕೆ ಬಂದವು. ಅದಂದರೆ ಗಜಾನನ ಪಂಡಿತ ಟ್ಯೂಶನ್ ಕ್ಲಾಸ್ ನಡೆಸುತ್ತಿರುವುದು. ಬದಿಯಲ್ಲೇ ಪುರಸಭಾಧ್ಯಕ್ಷರ ಮಗ ಬ್ರೌನ್‌ಶುಗರ್, ಹೆರಾಯನ್ ಇತ್ಯಾದಿಗಳನ್ನು ಸಿಗರೇಟು, ಚಾಕಲೇಟು ಇತ್ಯಾದಿಗಳಲ್ಲಿ ಬೆರೆಸಿ ಮಾರಾಟ ಮಾಡುವುದು. ಟ್ಯೂಶನ್ ನೆಪದಲ್ಲಿ ಶಾಲಾ ಮಕ್ಕಳು ಮಾದಕ ದ್ರವ್ಯಗಳ ಚಟಕ್ಕೆ ಬಲಿಯಾಗುತ್ತಿರುವುದು. ಕಾಣದ ಕೈಗಳು ಹಣಕ್ಕಾಗಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಮುಖಾಂತರ ತಂದೆತಾಯಿಗಳನ್ನು ಪದೇ ಪದೇ ಪೀಡಿಸುವುದು; ಟ್ಯೂಶನ್ ಕ್ಲಾಸಿಗೆ ಬರುವವರಿಗೆ ಶಾಲೆಗೆ ಬಾರದಿದ್ದರೂ ಹಾಜರಿ ಬೀಳುವುದು, ಪರೀಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿ ಬರೆಯದಿದ್ದರೂ ಪಾಸಾಗುವುದು, ಇತ್ಯಾದಿ ಇತ್ಯಾದಿ.

ಆ ದಿನ ರಾತ್ರಿಯಿಡೀ ನನಗೆ ನಿದ್ರೆ ಬರಲಿಲ್ಲ. ಎಷ್ಟೇ ಹಿಡಿತದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆಂದರೂ ದುಃಖ ಒತ್ತೊತ್ತಿ ಬರುತ್ತಿತ್ತು. ವಾರದ ಹಿಂದೆಯಷ್ಟೇ ನನ್ನ ಪ್ರಾಯಪ್ರಬುದ್ಧ ಒಬ್ಬನೇ ಮಗ ತೀರಿಕೊಂಡಾಗಲೂ ನನಗೆ ಇಷ್ಟು ದುಃಖವಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ದೇಶಕ್ಕಾಗಿ ಮಡಿದನೆಂಬ ಸದ್ಭಾವನೆ ನನ್ನ ಕಣ್ಣಲ್ಲಿ ನೀರಾಡದಂತೆ ತಡೆದಿತ್ತು. ಇವತ್ತು ಹಾಗಲ್ಲ. ನಾವು.... ನಮ್ಮವರು... ದೇಶ..... ಪ್ರಗತಿ... ಸಂಸ್ಕೃತಿ... ಅಧೋಗತಿ...ದುರ್ಗತಿ... ಎಲ್ಲಾ ಕೊಲ ಕಟ್ಟಿ ಕಣ್ಣ ಮುಂದೆ ಸುಳಿದಾಡತೊಡಗಿತ್ತು. ಮರುದಿನ ನಸುಕಿನಲ್ಲೇ ಗಜಾನನನ ಮನೆಗೆ ಹೋದೆ. ಗಜಾನನ ಅದೆಲ್ಲಿಗೋ ಹೋಗಲು ಅಣಿಯಾಗುತ್ತಿದ್ದ; ಟ್ಯೂಶನ್ ಕ್ಲಾಸಿಗೆ ಇರಬೇಕು? ನನ್ನನ್ನು ನೋಡಿದವನ ಮುಖ ಒಮ್ಮೆಲೇ ಆಶ್ಚರ್ಯದಿಂದ ಊದಿಕೊಂಡು ಕ್ರಮೇಣ ಇಳಿದು ಸಪ್ತೆಯಾಯಿತು. ಮತ್ತೆ ಪುನಃ ಏನನ್ನೋ ಕೆದಕಲು ಬಂದಿದ್ದಾನೆ ಅಂತ ಮನಗಂಡಿರಬೇಕು. ಹೆಂಡತಿ ಮಕ್ಕಳ ಎದುರು ಯಾವ ವಿಷಯವೂ ಹೊರ ಬೀಳುವುದು ಬೇಡ ಅಂದುಕೊಂಡವನಂತೆ ಅವನನ್ನು ಹಿಂಬಾಲಿಸಲು ನನಗೆ ಸಂಜ್ಞೆ ನೀಡಿ ಚಪ್ಪಲಿ ಮೆಟ್ಟಿ ರಸ್ತೆಗಿಳಿದ. ನಾನು ಹಿಂಬಾಲಿಸಿದೆ.

ರಸ್ತೆ ಉದ್ದಕ್ಕೆ ನನಗೂ ಅವನಿಗೂ ಕೆಲವು ಮಾತುಗಳಾದವು. ಮಾತಿನ ಮಧ್ಯೆ ಅವನು ಏನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರೂ ಅದು ಅವನ ಸ್ವಂತ ಬುದ್ಧಿಯಿಂದಲ್ಲ; ಬೇರೆಯವರ ಹೇಳಿಕೆಯಂತೆ. ಅದಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಇಂದು ಅವನಂತಹ ಜನಸಾಮಾನ್ಯ (?) ಹೆಂಡತಿ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಬದುಕಲಿಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ಅಂತ ಸಾಧಿಸಿ ತೋರಿಸಲು ಶಕ್ತಿಮೀರಿ ಪ್ರಯತ್ನಪಟ್ಟ. ಮೌನವಾಗಿ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಆಲಿಸಿದರೂ ನಾನು ಅವನ ಮಾತನ್ನು ಒಡಂಬಡಿಸಲಿಲ್ಲ. ಮೊದಲು ಬುದ್ಧಿವಾದ ಹೇಳಿದೆ. ಆನಂತರ, ಇಂತಹ ಹೀನಾಯ ಬದುಕು ಸಾಗಿಸುವುದಕ್ಕಿಂತ ಸಾಯುವುದು ಮೇಲು. ಸ್ವಂತಿಕೆಯನ್ನು ಮಾರಿ ಇಂತಹ ಭಂಡ ಬಾಳು ಬದುಕಲು ನಾಚಿಕೆಯಾಗುವುದಿಲ್ಲವೇ ? ಒಬ್ಬಳು ಥರ್ಡ್ ಕ್ಲಾಸ್ ಬೀದಿ ವೇಶ್ಯೆಗಿಂತ ಕೀಳಾಗಿ ಹೋದೆಯಲ್ಲಾ ಅಂತ ಜರಿದು ಅವನನ್ನು ಸರಿದಾರಿಗೆ ತರುವ ಸಾಹಸ ಮಾಡಿದೆ. ಕೊನೆಯದಾಗಿ ಸದ್ಯ ನಡೆಸುತ್ತಿರುವ ಕಾನೂನು ಬಾಹಿರ ಕಾರುಬಾರುಗಳನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿ ಅಂತದ್ದಕ್ಕೆ ಆಸ್ಪದವೀಯದೆ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ನೀಡದೆ

ಹುಡುಗರು ಮಕ್ಕಳಲ್ಲಿ ಶಿಸ್ತು ತರುವುದರೊಂದಿಗೆ ನೀನೂ ಯೋಗ್ಯ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆದುಕೊಳ್ಳದಿದ್ದಲ್ಲಿ ಮುಂದಾಗುವ ಕೆಡುಕುಗಳಿಗೆ ನೀನೇ ಹೊಣೆಗಾರನಾಗುತ್ತೀಯಾ ಅಂತ ಸ್ಪಿಕ್ಸ್ ವಾರ್ನಿಂಗ್ ಕೊಟ್ಟೆ.

ಎಲ್ಲಾ ಅರ್ಥವಾಯಿತೆಂಬಂತೆ ಗಜಾನನ ತಲೆ ಅಲ್ಲಾಡಿಸಿದ. ನಾಚಿಕೆಯಿಂದ ತಲೆ ತಗ್ಗಿಸಿದ. ಸರಿಯಾದ ಸಮಯಕ್ಕೆ ನನ್ನನ್ನು ಎಚ್ಚರಿಸಿ ಉಪಕಾರ ಮಾಡಿದಿರಿ ಅಂತ ಕೃತಜ್ಞತೆ ಸಲ್ಲಿಸಿದ. ಯಾವ ಹುತ್ತದಲ್ಲಿ ಯಾವ ಹಾವೋ?! ನಾವು ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದೇವೆ ಅಂತ ವೈರಿಗಳಿಗೆ ಮುಂದಾಗಿ ತಿಳಿಸಿದಂತಾಗಿತ್ತು ನನ್ನ ಸ್ವಿತಿ- ಗಜಾನನ ಒಬ್ಬ ನಟ. ಆ ದಿನ ಅವನು ಮಾಡಿದ್ದು ಬರಿ ನಟನೆ ಅಂತ ಈಗ ನನಗೆ ಅರಿವಿಗೆ ಬರುತ್ತಿದೆ. ಅಧ್ಯಾಪಕ ವರ್ಗದವರನ್ನು ಇಡೀ ತನ್ನ ಕಡೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ತನ್ನ ಬೇಳೆ ಬೇಯಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದರಲ್ಲಿ ಗಜಾನನ ಸಫಲನಾದ. Full staff supported him!

ಆ ದಿನ ನಾನು ಬಹಳ ದುಃಖದಲ್ಲಿದ್ದೆ. ಮಿಲಿಟರಿಯಲ್ಲಿದ್ದ ನನ್ನ ಏಕೈಕ ಮಗ ಸ್ಪೂರ್ಣ ದೇವಾಲಯದಲ್ಲಿ ಅಡಗಿದ್ದ ಭಯೋತ್ಪಾದಕರನ್ನು ಉಚ್ಚಾಟನೆ ಮಾಡುವ ಸೈನಿಕ ಕಾರ್ಯಾಚರಣೆಯಲ್ಲಿ ಗುಂಡಿನೇಟಿಗೆ ಬಲಿಯಾಗಿ ಸಾವನ್ನಪ್ಪಿದ್ದು ತಿಳಿದು ಬಂದಿತ್ತು. ಕೊನೆಯದಾಗಿ ಮಗನ ಮುಖವನ್ನೊಮ್ಮೆ ನೋಡಬೇಕೆನಿಸಿತು. ಹೊರಡಲನುವಾದೆ. ವಾರದ ರಜೆ ಮೇಲೆ ಅಮೃತಸರಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಬರುವ ತರಾತುರಿಯಲ್ಲಿರುವಾಗಲೇ ಟೈಪಿಸ್ಟ್ ವರದರಾಜ್ ಸಹಿಗಾಗಿ ಕೆಲವು ಟೈಪ್ ಮಾಡಿದ ಪೇಪರ್‌ಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬಂದ. ನಾನು ಯಾವುದನ್ನೂ ಸರಿಯಾಗಿ ಪರಿಶೀಲಿಸುವ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿರಲಿಲ್ಲ. ಸಹಿ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟು ಅವನ ಮುಖಾಂತರವೇ ಗಜಾನನನಿಗೆ ಕರೆ ಕಳುಹಿಸಿದೆ. ಗಜಾನನ ಬರುತ್ತಲೇ ಅವನಿಗೆ ವಿಷಯವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತವಾಗಿ ವಿವರಿಸಿ ಕಂಪ್ಯೂಟರ್ ಚಾರ್ಜ್ ಅವನಿಗೆ ವಹಿಸಿಕೊಟ್ಟೆ. ಅದೇ ನಾನು ಮಾಡಿದ ದೊಡ್ಡ ತಪ್ಪು. ಮಂಗಳನ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಮಾಣಿಕ್ಯ ಕೊಟ್ಟಂತಾಯಿತು. ಗಜಾನನ ಪೂರ್ತಿ ಬದಲಾದ. ನನ್ನ ವಿರುದ್ಧ ದೊಡ್ಡ ಕಾರಸ್ಥಾನ ಹೂಡಿದ. ಊರಿನವರನ್ನೆಲ್ಲಾ ತನ್ನತ್ತ ಸೆಳೆದುಕೊಂಡ. ನನ್ನನ್ನು ಊರಿನಿಂದಲೇ ಹೊಡೆದೋಡಿಸುವ ಮಾಸ್ಟರ್ ಪ್ಲಾನ್ ಹಾಕಿದ. ನನ್ನನ್ನು ಸಿಕ್ಕಿ ಹಾಕಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ಯಶಸ್ವಿಯಾದ. ಸತ್ಯಕ್ಕೆ ಇದು ಕಾಲವಲ್ಲ ಅಂತ ಹಿಂದೊಮ್ಮೆ ಅವನು ಹೇಳಿದ ಮಾತನ್ನು ಸಾಧಿಸಿಯೂ ತೋರಿಸಿದ.... ನಿಂತಲ್ಲೇ ನಿಂತು ನನ್ನ ಕೈಕಾಲುಗಳೆಲ್ಲಾ ಜಡ್ಡುಗಟ್ಟಿಹೋಗಿದ್ದವು. ಮನಸ್ಸು ಜಡವಾಗಿತ್ತು. ಯಾರನ್ನೂ ಎದುರಿಸಿ ಮಾತನಾಡುವ ಶಕ್ತಿ ನನ್ನಲ್ಲಿ ಉಳಿದಿರಲಿಲ್ಲ. ಬೇಡುವ ಪ್ರವೃತ್ತಿಯಂತೂ ನನ್ನಲ್ಲಿ ಮೊದಲೇ ಇಲ್ಲ. ನಾನು ನೇರ ಮನುಷ್ಯ. ನನ್ನೊಂದಿಗೆ ವ್ಯವಹರಿಸುವವರು ನೇರವಾಗಿರಬೇಕು. ಒಳಗೊಂದು ಹೊರಗೊಂದು ನನ್ನಲ್ಲಿಲ್ಲ. ನನಗೆ ಸ್ವಾಭಿಮಾನ ಮುಖ್ಯ.... ಧರ್ಮ ಮುಖ್ಯ....

ನಾನು ನನ್ನಷ್ಟಕ್ಕೆ ಯೋಚಿಸುತ್ತಾ ನಿಂತಿದ್ದೆ. ಪೇಪರ್ ಕೈಗೆ ಬಂದು ಇಷ್ಟು ಹೊತ್ತಾದರೂ ಉಸಿರೆತ್ತದೇ ಸುಮ್ಮನೆ ನಾನು ನಿಂತಿರುವುದನ್ನು ಕಂಡ ಮ್ಯಾನೇಜಿಂಗ್ ಡೈರೆಕ್ಟರ್ ಮಾತಿಗಾರಂಭಿದರು.

'ಭುಜಂಗರಾಯರೇ, ಇದು ಶುದ್ಧ ವೋಸ. This is a clear case of fraud. ನೀವು ವಂಚಕರು. ಮುಗ್ಧ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ವಂಚಿಸಿದಿರಿ. ಸರಕಾರವನ್ನು ವಂಚಿಸಿದಿರಿ. ಹತ್ತು ಸಾವಿರಕ್ಕೂ ಮಿಕ್ಕಿ ಹಣ ತಿಂದು ಹಾಕಿದಿರಿ. ನಾವು ಇವರಿಗೆಲ್ಲಾ ಏನಂತ ಉತ್ತರ ಕೊಡುವುದು? ಮುಖ ತೋರಿಸುವುದಾದರೂ ಹೇಗೆ? ಒಂದು ಶಾಲೆಯ ಹೆಡ್‌ಮಾಸ್ಟರಾದ ನೀವು ಈ ರೀತಿಯ ಹೇಯ ಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ಕೈ ಹಾಕಬಹುದೇ? ನಾಲ್ಕು ಜನರಿಗೆ ದಾರಿ ತೋರಬೇಕಾದ ನೀವು ತಪ್ಪು ದಾರಿಗಳಿಂಬಹುದೇ? ಲ್ಯಾಂಪ್ ಪೋಸ್ಟಿನಂತೆ ಸುಮ್ಮನೇ ನಿಂತುಕೊಂಡಿದ್ದೀರಲ್ಲಾ? ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಈ ಎಲ್ಲಾ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ ಉತ್ತರ ಇದೆಯಾ? ಅವಶ್ಯಕ ನಮ್ಮ ಅಮೂಲ್ಯ ಸಮಯ ಹಾಳು ಮಾಡಬೇಡಿ. ಪಾಪ, ಮಗ ಸತ್ತ... ಅಮೃತಸರಕ್ಕೆ ಹೋಗಬೇಕಾಯಿತು... ಹಣದ ಅಗತ್ಯ ಬಿತ್ತು... ಅಂದ ಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ಹೀಗೆ ಮಾಡುವುದೇ? ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮಾತು ಹೇಳಿದ್ದರೆ ನಾವು ಕೊಡುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲವೇ ? ಇರಲಿ. ಅದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕೆದಕಿ ಪ್ರಯೋಜನವಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲದೇ ಆ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನಾವು ಏನು ಕೇಳಲಿಕ್ಕೂ ಬಯಸುವುದಿಲ್ಲ. ಕೇಳಲಿಕ್ಕೆ ತಯಾರೂ ಇಲ್ಲ. we don't want any explanation. ಹಾಂ. ಒಂದು ವಿಷಯ ಮಾತ್ರ ಗಟ್ಟಿ. ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ನಮಗೂ ನಿಮಗಾಗಲಿ, ನಿಮಗೂ ಈ ಶಾಲೆಗಾಗಲಿ ಯಾವ ರೀತಿಯ ಸಂಬಂಧವೂ ಇಲ್ಲ. 15 ದಿನಗಳ ವಾಯಿದೆ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ನೀವು ವಂಚನೆಯಿಂದ ಸಂಗ್ರಹಿಸಿದ ಹಣವನ್ನು ಅಷ್ಟರೊಳಗೆ ಹಿಂತಿರುಗಿಸಿ ಬಿಡಿ. ಅದಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ

ನೆಟ್ಟಿಗಾಗಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ. ಇದೇ ನಮ್ಮೆಲ್ಲರ ಅಭಿಪ್ರಾಯ. ಇದೇ ಕೊನೆ ಮಾತು...!

ಇಷ್ಟು ಒದರಿದ ಮ್ಯಾನೇಜಿಂಗ್ ಡೈರೆಕ್ಟರ್ ಟೇಬಲಿನ ಮೇಲೆ ತೆಗೆದಿರಿಸಿದ್ದ ಬಿಳಿ ಟೋಪಿಯನ್ನು ತಲೆಗೆರಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಬಿರಬಿರನೆ ಹೊರನಡೆದರು. ಅವರ ಹಿಂದೆಯೇ ಒಂದೊಂದೇ ಕುರ್ಚಿಗಳು ಖಾಲಿಯಾಗತೊಡಗಿದವು. ಹೊರಗಿನಿಂದ ಇನ್ನೊಮ್ಮೆ ಘೋಷಣೆಗಳು ಕೇಳತೊಡಗಿದವು. ಶಾಲೆಯ ಪಿಪೋನ್ ಬಾಗಿಲು ಕಿಟಕಿಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಒಂದು ಕಡೆಯಿಂದ ಮುಚ್ಚುತ್ತಾ ಬರುತ್ತಿರುವುದು ಗಮನಕ್ಕೆ ಬಂದು ಬಲು ಪ್ರಯಾಸದಿಂದ ಕಾಲು ಕೀಳುವ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿದ. ಕೊನೆಯದಾಗಿ ಎಂಬಂತೆ ಬಗ್ಗಿ ನೆಲ ಮುಟ್ಟಿ ಪ್ರಣಾಮ ಮಾಡಿದ. ತೆಕ್ಕಟ್ಟಿಯಿಂದ ವರ್ಗವಾಗಿ ಬರುವಾಗ ದೊರಕಿದ ಅಮೋಘ 'ಸೆಂಡರ್' ನೆನಪಾಯಿತು. ಅಲ್ಲಿನ ಅಧ್ಯಾಪಕ ವರ್ಗ ಹಾಗೂ ಹುಡುಗರು ಮಕ್ಕಳ ನೆನಪಾಯಿತು. ಅವರೆಲ್ಲರ ಸ್ನೇಹ ಪ್ರೀತಿ ನೆನಪಾಯಿತು. ಆ ಎಲ್ಲಾ ನೆನಪಿನ ಮಧ್ಯೆ ಗಜಾನನ ಬಂದ. ನಿಜಕ್ಕೂ ಬಂದ !

'ಭುಜಂಗ ಮಾಸ್ಟರೇ, ನಿಮಗೆ ಅಶ್ವರ್ಯವಾಗುತ್ತಿರಬೇಕಲ್ಲ? ನಾನು ಇಷ್ಟು ದೊಡ್ಡ ಪ್ಲಾನ್ ಹಾಕಿ ಹೇಗೆ ಸಕ್ಸಸ್ ಆದೆ ಅಂತ. ಅದೆಲ್ಲಾ ಈಗ ಮಾಮೂಲಿ ನೋಡಿ. ನೀವು ಆದಿನ ಅಮೃತಸರಕ್ಕೆ ಹೋಗುವ ಗಡಿಬಿಡಿಯಲ್ಲಿರುವುದನ್ನು ಮನಗಂಡ ನಾನು ಕೆಲವು circular ಗಳೊಂದಿಗೆ ವರದರಾಜನನ್ನು ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿಗೆ ಸಹಿಗಾಗಿ ಕಳುಹಿಸಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದು ನೆನಪಿದೆ ತಾನೆ? ಆ ಕಾಗದ ಪತ್ರಗಳ ನಡುವೆ ಕೊನೆಯಲಿ ಹೆಡ್ ಮಾಸ್ಟರ್ ಅಂತ ಮಾತ್ರ ಟೈಪ್ ಮಾಡಿದ ಒಂದು ಬ್ಯಾಂಕ್ ಲೆಟರ್ ಹೆಡ್‌ನ್ನು ಬರೆಸಿ ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿಗೆ ಸಹಿಗಾಗಿ ಕಳುಹಿಸಿದ್ದೆ. ವರದರಾಜ ನಿಮ್ಮ ಮಗ ಸತ್ತ ದುಃಖದ ಲಾಭ ಪಡೆದ. ನಿಮಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡುವವನಂತೆ ವರ್ತಿಸಿದ. ಮೇಲಿನ ಸರ್ಕೂಲರ್‌ವೊಂದನ್ನು ಹೊರತು ಪಡಿಸಿ ಮಿಕ್ಕಿಲ್ಲಾ ಕಾಗದ ಪತ್ರಗಳನ್ನು ನಿಮಗೆ ಸಹಿ ಮಾಡಲು ಅನುಕೂಲವಾಗುವಂತೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಸ್ವಲ್ಪವೇ ಮೇಲೆತ್ತಿ ಕೊಡುತ್ತಾ ಹೋದ. ನೀವು ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚಿ ಸಹಿ ಮಾಡುತ್ತಾ ಹೋದಿರಿ. ಈಗ ನಿಮ್ಮ ಕೈಯಲ್ಲಿರುವ ಲೆಟರ್ ಮತ್ತಾವುದೂ ಅಲ್ಲ. ಆ ದಿನ ನೀವು ಸಹಿ ಮಾಡಿದ ಬ್ಯಾಂಕ್ ಲೆಟರ್ ಹೆಡ್. ಬೇಕಾದರೆ ಇನ್ನೊಮ್ಮೆ ಪರಿಶೀಲಿಸಿ ನೋಡಿ. ನಾನಿನ್ನು ಬರ್ರೀನಿ. wish you best of luck ಅಂತ ತಮ್ಮವರೆಲ್ಲರೂ ಈಗಾಗಲೇ ಮೈದಾನ ದಾಟಿ ಹೋಗಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿದವ ಕ್ಷಣಾರ್ಧದಲ್ಲಿ ಕಣ್ಮರೆಯಾದ. ನನಗೆ ಏನು ಮಾಡುವುದಂತೆ ತೋಚಲಿಲ್ಲ. ಕವರಿನಿಂದ ಇನ್ನೊಮ್ಮೆ ಪತ್ರ ಹೊರತೆಗೆದೆ. ಬಿಡಿಸಿ ಓದಿದೆ. ಓದಿದ್ದನ್ನೇ ಓದಿದೆ. ವಿಷಯ ನಿಚ್ಚಳವಾಗಿತ್ತು!. ಪುಸ್ತಕದ ಉಚಿತ ವಿತರಣೆ ಆಗಿರಲಿಲ್ಲ! ಉಚಿತ ವಿತರಣೆಗಾಗಿ ಸರಕಾರದಿಂದ ಸ್ಯಾಂಕ್ಷನ್ ಆಗಿ ಬಂದಿದ್ದ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಮಾರಿ ಹಣ ತಿಂದು ಹಾಕಿದ ಆಪಾದನೆ ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಬಂದಿತ್ತು! ಆದಕ್ಕೆ ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿ ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲದಂತೆ ನಾನೇ ಮಂಡಿಸಿದ್ದ circular ನನ್ನ ಕೈಯಲ್ಲಿತ್ತು! ಸತ್ತ ಮಗನ ಮುಖವನ್ನು ನೋಡಲಿಕ್ಕಾಗಿ ಒಂದು ವಾರದ ರಜೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಅಮೃತಸರಕ್ಕೆ ಹೋಗಿದ್ದಾಗ ಗಜಾನನ ತನ್ನ ಕೈಚಳಕ ತೋರಿಸಿದ್ದ; undue Advantage ಪಡೆದಿದ್ದ.

ನನಗೆ ನಗಬೇಕೆನಿಸಿತು. ನಗು ಬರಲಿಲ್ಲ. ಅಳಬೇಕೆನಿಸಿತು. ಅಳು ಬರಲಿಲ್ಲ. ಸುತ್ತಲೂ ಕಣ್ಣಾಡಿಸಿದೆ. ಯಾರೂ ತೋರಿ ಬರಲಿಲ್ಲ. ನಿಶ್ಯಬ್ದ ಆವರಿಸಿತ್ತು. ಸೂರ್ಯ ಮುಳುಗತೊಡಗಿದ್ದ. ಚಂದ್ರ ಇನ್ನೂ ಉದಯಿಸಿರಲಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ನಕ್ಷತ್ರಗಳು ಚುಕ್ಕೆ ಚುಕ್ಕೆಯಾಗಿ ಕಂಡು ಬರುತ್ತಿದ್ದವು. ಅವುಗಳೆಲ್ಲೊಂದು ಎಂದಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರಕಾಶಮಾನವಾಗಿ ಕಂಗೊಳಿಸುತ್ತಿತ್ತು! ಗಮನವಿಟ್ಟು ನೋಡಿದೆ. ನೋಡಿದ್ದನ್ನೇ ನೋಡಿದೆ. ನನ್ನನ್ನೂ ನೋಡಿದೆ. ಏನೋ ಒಂದು ರೀತಿಯ ಸಾಮ್ಯತೆ ತೋರಿ ಬಂತು. ಮೊನ್ನೆ ಮೊನ್ನೆ ಪೇಪರಿನಲ್ಲೆಲ್ಲೋ ಓದಿದ್ದು ನೆನಪಾಯಿತು. ತಾರೆ ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಂತೆ ಸ್ಫೋಟಗೊಂಡು ಅಲ್ಲಿ ಹೊಸತೊಂದು ನಕ್ಷತ್ರವೇ ಉದ್ಭವಿಸಿದ ಹಾಗೆ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಅಂದು ಅದು ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರಕಾಶಮಾನವಾಗಿ ಕಂಡು ಬಂದಂತೆ ತೋರಿದರೂ ಕ್ರಮೇಣ ಕುಬ್ಜ ಮಂದ ತಾರೆಯಾಗಿ ಕೊನೆಗೆ ಮೂಲೆಗುಂಪಾಗುತ್ತದೆ ಅಂತ. ನಕ್ಷತ್ರದ್ದೆ ಆ ಗತಿ ಅನ್ನುವಾಗ ನನ್ನಂತಹ ಹುಲು ಮಾನವನ ಪಾಡು ಎಷ್ಟಾದರೂ ಅಷ್ಟಕ್ಕಷ್ಟೆ ಎಂದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಂತೆಯೇ ಎಲ್ಲೋ ಅದೇನೋ ಸ್ಫೋಟಗೊಂಡ ಭಯಂಕರ ಶಬ್ದ ಕೇಳಿಸಿತು. ಕಣ್ಣು ಕುಕ್ಕುವ ಮಿಂಚು ಹೊಡೆಯಿತು. ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಕಿರುಚಿಕೊಂಡ 'ಸೂಪರ್ ನೋವಾ'

ಚಿತ್ತಾಲರ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದ ಮರು ನೆನಪು

2015 ಜನವರಿ 4 ರಂದು ಮೈಸೂರು ಅಸೋಸಿಯೇಷನ್ ಮುಂಬೈ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ ಕನ್ನಡ ವಿಭಾಗ ಮುಂಬೈ ಕನ್ನಡ ಸಂಘ ಜಂಟಿ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ.

ಹೆಸರಾಂತ ಕಾದಂಬರಿಕಾರ ಹಿರಿಯ ಸಾಹಿತಿ ಯಶವಂತ ಚಿತ್ತಾಲ ಸಂಸ್ಕರಣೆ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ಉದ್ಘಾಟಿಸುತ್ತಾ ಸಂವೇದನಾ ಶ್ರೀಲ ವಿಮರ್ಶಕರೆಂದು ಖ್ಯಾತಿ ಪಡೆದ ಎಚ್.ಎಸ್.ರಾಘವೇಂದ್ರ ರಾವ್ ಅವರು ಚಿತ್ತಾಲರೊಡನೆ ತಮಗಿದ್ದ ಭಾಂದವ್ಯ ಅವರ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವ ಹಾಗೂ ಅವರ ಕಾದಂಬರಿಗಳ ಕುರಿತು ಮಾತನಾಡಿದರು.

(ನನಗೆ ಪರಿಚಯ ಸುಮಾರು 20 ವರ್ಷಗಳಿಂದ) ಗಂಗಾಧರ್ ಚಿತ್ತಾಲರ ಕವಿತೆ ಹಾಗೂ ಯಶವಂತ ಚಿತ್ತಾಲರ ಕಾದಂಬರಿಗಳು ನನ್ನ ನಿಮ್ಮ ಮನಸ್ಸಿನ ಒಂದು ಭಾಗವಾಗಿ, ಹೃದಯಕ್ಕೆ ಹತ್ತಿರವಾಗಿ ಇದ್ದರೆ ಆ ಹೃದಯದ ಹಾಗೂ ಬದುಕಿನ ಆರೋಗ್ಯ ಇನ್ನಷ್ಟು ಜಾಸ್ತಿ ಆಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ರಾಘವೇಂದ್ರ ರಾವ್ ಅವರು ಹೇಳಿದರು.

ಮನುಷ್ಯ ಲೋಕದ ಬಗ್ಗೆ ಜೀವನದ ಬಗ್ಗೆ ಕನಸುಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟುವ ಶಕ್ತಿ ಆ ಕನಸುಗಳ ಹಿಂದಿನ ಭಾವನೆಗಳನ್ನು ನಂಬುವ ಶಕ್ತಿ, ಮುಗ್ಧರಾಗಿ ಅಲ್ಲ ಲೋಕವನ್ನು ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಅದನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸುವ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಈ ಇಬ್ಬರು ಅಣ್ಣ ತಮ್ಮ ಕಲಿಸಿರುವ ಹಾಗೆ ಬೇರೆಯವರು ಕಲಿಸುವುದು ಅಪರೂಪ ಎಂದು ಅಭಿಪ್ರಾಯಪಟ್ಟರು.

ವೈಯಕ್ತಿಕವಾಗಿ ನನಗೆ ಆತ್ಮೀಯರಾಗಿದ್ದ ಈ ಇಬ್ಬರ ಅಗಲಿಕೆ ನನಗೆ ಬಹಳ ನಷ್ಟ ಉಂಟು ಮಾಡಿದೆ ಎಂದರು.

ತಮ್ಮ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಬಹುಮುಖ್ಯ ಪಾತ್ರವಹಿಸಿರುವ ಗುರುಗಳಾದ ಜಿ.ಎಸ್.ಶಿವರುದ್ರಪ್ಪನವರಷ್ಟೆ ತಮಗೆ ಹತ್ತಿರವಾದ ನಮ್ಮನ್ನು ಹತ್ತಿರಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡವರು ಚಿತ್ತಾಲರು ಎಂದು ನೆನಪಿಸಿಕೊಂಡರು. ಹಾಗೆಯೇ ಕಡೆ ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಹತ್ತಿರವಾದ ಅನಂತ ಮೂರ್ತಿಯವರು. ಈ ಮೂರು ಜನರನ್ನ ಸುಮಾರು ವರ್ಷದ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ನಾವು ಕಳೆದು ಕೊಂಡಿದ್ದೇವು. ಇದರಿಂದ ಇಡಿ ಕನ್ನಡ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯೇ ಬಡವಾಗಿದೆ.

20ನೇ ಶತಮಾನ ಡಿ.ವಿ.ಜಿ ಮಾಸ್ತಿ ಅಂಥವರಿಂದ ಶುರುವಾಗಿ ಇತ್ತೀಚಿನ ಹಿರಿಯರವರೆಗೆ ಅತ್ಯಂತ ಶ್ರೀಮಂತವಾದ ಶತಮಾನ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಚರಿತ್ರೆಯಲ್ಲಿ. ತನ್ನ ಪೀಳಿಗೆ ಆದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಅತ್ಯಂತ ಅದೃಷ್ಟವಂತ ಪೀಳಿಗೆ ಎಂದು ಅಭಿಪ್ರಾಯಪಟ್ಟರು.

ಇಂಥಹ ಮಹನೀಯರೊಂದಿಗೆ ಚಿತ್ತಾಲರನ್ನು ನೆನೆಸುತ್ತಾ ಭಾವಕರಾಗುವ ಕ್ಷಣ ಎಂದರು.

ನಮ್ಮನ್ನು ಅಗಲಿದವರು ಎಲ್ಲೂ ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ. ಸತ್ತವರು ಬದುಕಿದವರ ಕರುಳಿನಲ್ಲಿ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಬದುಕಿಯೇ ಇರುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ಉದಾಹರಿಸುತ್ತಾ ನಿಜವಾದ ಸಾವು ಎಂದರೆ ಒಂದು ಸಂಸ್ಕೃತಿ, ಒಂದು ನಾಗರಿಕತೆ ಒಂದು ಭಾಷೆ ಲೇಖಕನನ್ನು ಮರೆತರೆ ಅದು ಸಾವು ಎಂದು ಅಭಿಪ್ರಾಯಪಟ್ಟರು. ನೆನಪಲ್ಲಿ ಸದಾ ಉಳಿಯುವುದು ಅಮರತ್ವದ ಲಕ್ಷಣ. ಇಂಥಹ ಅಮರತ್ವ ಚಿತ್ತಾಲರಂತಹ ಲೇಖಕರಿಗಿದೆ ಎಂದರು. ವಿಮರ್ಶಕರಿಗಿಂತ ಮಿಗಿಲಾಗಿ ಓದುಗರು ನೆನಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಚಿತ್ತಾಲರು ಸದಾ ಜೀವಂತ. ಅವರೇ ಹೇಳುವ ಹಾಗೆ ಯಾವುದೇ ದಾರಿಯನ್ನು ನೀನು ಅನುಸರಿಸಿದರೂ ಅದು ಹೃದಯವುಳ್ಳ ದಾರಿಯಾಗಿರಬೇಕು. ಈ ಹೃದಯವುಳ್ಳ ದಾರಿ, ಬುದ್ಧಿ ತರ್ಕವನ್ನು ಮೀರಿದ್ದು, ಅವರು ಹೇಳಿರುವ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಓದುಗರು ನಡೆಯುತ್ತಾರೆ ಎಂಬ ನಂಬಿಕೆ ನನಗಿದೆ ಎಂದರು.

ಒಂದು ರೀತಿ ಗೋಪಾಲಕೃಷ್ಣ ಅಡಿಗರ ಮಾತನ್ನು ಇವರಿಗೆ ಬಳಸಿಕೊಂಡು ನಾವು ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಚಿತ್ತಾಲರು 'ಅಶಾಂತ ಸಂತ' ಎನ್ನಬಹುದು ಎಂದರು. ಚಿತ್ತಾಲರು ಬದುಕಿದ, ಭಾವಿಸಿದ, ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯಿಸಿದ ಪರಿ ಈ ಅಶಾಂತ ಹಾಗೂ ಸಂತ ಎರಡೂ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವದ ಸಮ್ಮಿಶ್ರಣ ಎಂದು ಅಭಿಪ್ರಾಯಪಟ್ಟರು. ಪ್ರಕ್ಷುಬ್ಧತೆ, ತಲ್ಲಣ, ಆತಂಕ, ಭಯ ಇವೆಲ್ಲವೂ ಅವರ ಬರವಣಿಗೆಯ ಭಾಗವಾಗಿತ್ತು.

ಹಾಗೆಯೇ ಅವರ ಬದುಕಿನ ಭಾಗವಾಗಿತ್ತು. ಅವರ ಸಂತಗುಣ ಅವರ ಕೆಲಸದ ಬಗೆಗೆ ಇರುವ ತಪಸ್ಸಿನಂತಹ ಒಂದುಗುಣ, ಧ್ಯಾನ, ಬರವಣಿಗೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಗಂಭೀರವಾಗಿ ಮಾಡುವ ಕೆಲಸ ಎಂದುಕೊಂಡವರು ಚಿತ್ತಾಲರು' ಅದರಲ್ಲಿ ತೋರಕೆ ಇಲ್ಲದ, ಹುಸಿ ಇಲ್ಲದ ಹೃದಯದಿಂದ ಬರೆಯುವ ಗುಣ ಧ್ಯಾನದ ಸ್ಥಿತಿಯಿದ್ದು ಎಂದರು. ಬೀದಿಯಲ್ಲಿ ಬತ್ತಲೆ ನಿಲ್ಲಬಲ್ಲಷ್ಟು ಪ್ರಾಮಾಣಿಕವಾದ ಕೆಲಸ ಅದು. ಒಬ್ಬ ನಿಜವಾದ ಲೇಖಕ ಬೀದಿಯಲ್ಲಿ ಬತ್ತಲೆ ನಿಲ್ಲಬಲ್ಲಷ್ಟು ಮುಕ್ತನಾಗಿರಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಯಾವುದನ್ನೂ ಬಚ್ಚಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳದೇ ಬಚ್ಚಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವ ಕಲೆಯನ್ನು ಬಲ್ಲವನಾಗಿರಬೇಕು. ಹಾಗೆ ಬಚ್ಚಿಟ್ಟುಕೊಂಡರೆ ಅದು ರಾಜಕೀಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನ ಸೂಕ್ಷ್ಮತೆ ಸೂಕ್ಷ್ಮತೆ, ಸಂವೇದನೆ. ಅವನಿಗೆ ಶತ್ರು ಆದರೆ ಲೇಖಕನಿಗೆ ಅದು ಮಿತ್ರ ಎಂದು ಕಾರಂತರು ಹೇಳುವ ಹಾಗೆ ಈ ಸೂಕ್ಷ್ಮತೆ ಚಿತ್ತಾಲರಿಗೆ ಇದ್ದ ಕಾರಣದಿಂದಲೇ ಮನುಷ್ಯನ ಎಲ್ಲಾ ಸಂವೇದನೆಗಳನ್ನು ಬಲ್ಲವರಾಗಿದ್ದರು. ಚಿತ್ತಾಲರು ಒಂದು ಮಗುತನವನ್ನೆ ತಮ್ಮೊಳಗೆ ಉಳಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದರು. ಅದರ ಸಕಾರಾತ್ಮಕ ಹಾಗೂ ನಕಾರಾತ್ಮಕ ಅಂಶಗಳೊಂದಿಗೆ. ಆದರೆ ಆ ಮಗುತನ ಬದುಕನ್ನು ಸ್ವಚ್ಛವಾಗಿ ಹೊಸದಾಗಿ ನೋಡುವುದಕ್ಕೆ, ಚಳುವಳಿಗಳ ಕನ್ನಡಕಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ನೋಡುವುದಕ್ಕೆ ನವ್ಯ ಬಂಡಾಯ, ನವೋದಯ ದೃಷ್ಟಿಕೋನ ಹೊರತುಪಡಿಸಿ ನೋಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವರಿಗೆ ಸಾಧ್ಯವಾಯಿತು. ಹಾಗಾಗಿ ಚಿತ್ತಾಲರು ಯಾವುದೇ ವಿಶೇಷಣವಿಲ್ಲದ ಲೇಖಕ. ಚಳುವಳಿಗಳ ಸತ್ತವನ್ನು ಹೀರಿಕೊಂಡು ಮೀರಿ ಬರೆದ ಲೇಖಕ. ಚಿತ್ತಾಲರ ಓದೂ ಕೂಡ ಕೇವಲ ಸಾಹಿತ್ಯಕ್ಕೆ ಸೀಮಿತವಾದ ಓದು ಆಗಲಿಲ್ಲ. ಅಥವಾ ವಿಜ್ಞಾನಕ್ಕೆ ಸೀಮಿತವಾದ ಓದು ಕೂಡ ಆಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವರನ್ನು ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರದ ವಸಂತ ದೀವಾಣಜಿ ಅವರ ಓದಿನೊಂದಿಗೆ ಸಮೀಕರಿಸಬಹುದು ಎಂದರು. ಅದು ಜೀವನವನ್ನೇ ಲೋಕವನ್ನು ಓದುವ ಓದು. ವಿಮರ್ಶಕರಂತೆ ಪಂಡಿತ ಓದು ಅಲ್ಲ. ಹಾಗೆಯೇ ಚಿತ್ತಾಲರು ಓದಿದ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳು ಮನಶಾಸ್ತ್ರ, ಜೀವರಸಾಯನ ಶಾಸ್ತ್ರ, ಯಾವುದೇ ಶಾಸ್ತ್ರವಿರಲಿ ಅದು ಅವರ ಬರವಣಿಗೆಯನ್ನು ನಿಯಂತ್ರಿಸಿದಂತೆ ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ. ಬದಲಾಗಿ ಆ ಓದಿನ ಶಕ್ತಿಯಿಂದ ಅದನ್ನೇ ಮೀರಿ ಮತ್ತೇನೋ ಹೊಸ ಲೋಕವನ್ನು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳುವ ಪ್ರಯತ್ನ ಚಿತ್ತಾಲರ ಬರವಣಿಗೆಯಲ್ಲಿತ್ತು. ಒಬ್ಬ ದೊಡ್ಡ ಲೇಖಕ ಜಗತ್ತನ್ನು ಕನ್ನಡಿ ಹಿಡಿದು ತೋರಿಸುವುದಿಲ್ಲ ಬದಲಾಗಿ ಲೋಕಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿಯಾದ ಪ್ರತಿಲೋಕವೊಂದನ್ನು

● ವಿ. ಅಪರ್ಣಾ ರಾವ್

ಕಟ್ಟಿಕೊಡುತ್ತಾನೆ. ಆ ಪ್ರತೀಲೋಕದಲ್ಲಿ ಬರುವ ಪಾತ್ರಗಳನ್ನು ನೋಡುವ ಕಣ್ಣುಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಕೊಡುತ್ತಾನೆ. ಹಾಗೆ ಚಿತ್ತಾಲರು, ಅಬೋಲಿನಾ ಲೋಕ, ನಿರ್ಮಲೆಯ ಲೋಕ, ನಾಗಪ್ಪನ ಲೋಕ ಪುರುಷೋತ್ತಮನ ಲೋಕ ಹೀಗೆ ಹಲವಾರು ಲೋಕಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಹನೇಹಳ್ಳಿಯ ಲೋಕ, ಮುಂಬೈಯಿನ ಚಾಲ್‌ಗಳ ಲೋಕ. ಮುಂಬೈಯಿನ ಕಾರ್ಪೊರೇಟ್ ಆಫೀಸುಗಳ ಲೋಕ, ಬೀಜಗಲ ಜೊತೆ ಮಾತನಾಡುವ ಸಿದ್ಧಾರ್ಥ ಲೋಕ, ಅವನ ಅಕ್ಕನ ಲೋಕ, ಟಮುವಿನ ಲೋಕ, ಶ್ರೀನಿವಾಸನ ಲೋಕ ಎಷ್ಟೆಲ್ಲಾ ವಿಶಿಷ್ಟ ಲೋಕವನ್ನು ಕಟ್ಟಿಕೊಟ್ಟರು ಎಂದು ನೆನಪಿಸಿದರೆ, ಒಬ್ಬ ದೊಡ್ಡ ಲೇಖಕನ ಬರವಣಿಗೆ ಬೆಲೆ ಕಟ್ಟುವ ಮಾನದಂಡದಾಚೆಯೇ ಒಟ್ಟು ಲೋಕವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಅದನ್ನು ಒಟ್ಟಾಗಿ ನೋಡಿದಾಗ ಅದರ ಪರಿಪೂರ್ಣ ಚಿತ್ರಣ ಸಿಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಅಭಿಪ್ರಾಯಪಟ್ಟರು. ಹೀಗೆ ಚಿತ್ತಾಲರು ಕಟ್ಟಿಕೊಟ್ಟ ಲೋಕ ಬದಲಾಗುತ್ತಿದೆ ಸಮಾಜದ ಲೋಕ. ಅದರ ಬದಲಾವಣೆಯ ಕಾರಣವನ್ನು ತಿಳಿಸುವ ಲೋಕ, ಪರಿಣಾವನ್ನೂ ಹೇಳುವ ಲೋಕ, ಕಟ್ಟಿಕೊಟ್ಟರು ಚಿತ್ತಾಲರು.

ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಕಾಲಘಟ್ಟವೂ ಅದರದೇ ಆದ ಬರಹಗಾರನನ್ನು ಬಯಸುತ್ತದೆ. ಅಂಥಹ ಬರಹಗಾರ ಚಿತ್ತಾಲರು. ಆಯಾ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಬರೆಯುವ ಲೇಖಕರು ಒಬ್ಬರಂತೆ ಒಬ್ಬರು ಬರೆಯಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಹಾಗಾಗಿ ಚಿತ್ತಾಲರು ವಿಶಿಷ್ಟ ಶೈಲಿಯ ಬರಹಗಾರರು. ಚಿತ್ತಾಲರು ತನ್ನ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಇತಿಗಳನ್ನು ಮಿತಿಗಳನ್ನು ಅರಿತವರು. ಅವರು ಲೋಕಸಂಪರ್ಕದ ಒಂದೇ ಒಂದು ಸಾಧನವಾಗಿ ಸಾಹಿತ್ಯವನ್ನು ಬಳಸಿಕೊಂಡರು. ಅವರೆಂದೂ ತಮ್ಮ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಪ್ರಚಾರಕ್ಕೆ ತಮ್ಮ ವೈಯಕ್ತಿಕ ವರ್ಚಸ್ಸನ್ನು ಬಳಸಿಕೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲ.

ಚಿತ್ತಾಲರು ಕುವೆಂಪು ಅವರ ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ 'ಅನಿಕೇತನ' ಪ್ರಜ್ಞೆ ಎನ್ನಬಹುದು. ಅಂದರೆ ಒಬ್ಬ ಲೇಖಕ ತನ್ನ ಪ್ರದೇಶದ ಬಗ್ಗೆ, ತನ್ನ ಹನೇಹಳ್ಳಿಯಾಗಲಿ, ಮುಂಬೈ ಆಗಲಿ ಅವನು ಬರೆದದ್ದು ಯಾವುದೇ ಕಾಲದ ಅಥವಾ ಅದು ಎಲ್ಲಾ ಕಾಲದ ಎಲ್ಲ ಮನುಷ್ಯನ ಯಾತನೆಯ ಬಗ್ಗೆ, ಎಲ್ಲಾ ಮನುಷ್ಯರ ಸಮಸ್ಯೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಇದು ಅವರ ಬಹಳ ಮುಖ್ಯವಾದ ಗುಣ.

ರಾಘವೇಂದ್ರರಾವ್ ಅವರ ಅನಿಸಿಕೆಯ ಪ್ರಕಾರ ತಾತ್ವಿಕತೆ ಅನ್ನುವುದು ನಿಂತ ನೀರಾದರೆ, ಬದಲಾವಣೆಯ, ವಿಕಸನದ ಅರಗಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಸಾಧ್ಯತೆಯನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಆಗ ಅದು ಬರವಣಿಗೆಯ ಶತ್ರುವಾಗುತ್ತದೆ. ಯಾವಾಗ ತಾತ್ವಿಕತೆ ಚಲನಶೀಲತೆಯ ಬದಲಾವಣೆಯನ್ನು ಒಳಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ ಅಂಥಹ ತಾತ್ವಿಕತೆ ಲೇಖಕನ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಬೆಳೆಯುತ್ತದೆ. ಬದಲಾಗುತ್ತಿರುತ್ತದೆ. ಇಂಥಹ ಬದಲಾವಣೆ ಚಿತ್ತಾಲರ ಬರವಣಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಅರಿವಿಗೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಅವರ ಬರವಣಿಗೆ ಹಂತಾನು ಹಂತವಾಗಿ ಬದಲಾಗುತ್ತಾ ಬಂದಿದೆ. ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಚಿತ್ತಾಲರು 'ಎಲ್ಲೆಲ್ಲೂ ನಿಲ್ಲದಿರು ಮನೆಯ ನೆಂದು ಕಟ್ಟಿದಿರು' ಎನ್ನುವ ಕುವೆಂಪು ಅವರ ಅನಿಕೇತನ ಪ್ರಜ್ಞೆಯನ್ನು ನೆನಪಿಗೆ ತರುತ್ತಾರೆ.

ಹಾಗೆಯೇ ಅವರಿಗೆ ಮುನ್ನೋಟದ ಪ್ರತಿಭೆ ಇತ್ತು. ಇಂದಿನ 2014 ರ ಕಾರ್ಪೊರೇಟಿಕರಣದ ಬಗ್ಗೆ, ಜಾಗತಿಕರಣದ ಬಗ್ಗೆ ಇದನ್ನು ಶಿಕಾರಿ 79ನೇ ಇಸವಿಯಲ್ಲಿಯೇ ಕಂಡುಕೊಂಡಿತ್ತು. ಅದಕ್ಕೆ ಅವರ ಮುಂಬೈ ಬದುಕೇ ಕಾರಣವಾಗಿತ್ತೋ ಈ ರೀತಿಯ ಕಾರ್ಪೊರೇಟಿಕರಣದ ವಾಸ್ತವವನ್ನು 20, 30 ವರ್ಷ ಮುಂಚೆಯೇ ಹೇಳಬಲ್ಲ ಕಾದಂಬರಿ, ಕೇವಲ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ. ಪ್ರಪಂಚದ ಯಾವ ಭಾಷೆಯಲ್ಲೂ ಬರಲಿಲ್ಲ. ಬಂದಿದ್ದರೂ ಅತೀ ಕಡಿಮೆ. ಜಾಗತೀಕರಣ ಹೇಗೆ ಮನುಷ್ಯ ನನ್ನ ಅಮಾನವೀಕರಣಗೊಳಿಸುತ್ತೇ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಆಗಲೇ ಅರಿಯಬಲ್ಲವರಾಗಿದ್ದರು. ಚಿತ್ತಾಲರೂ ಹಾಗೂ ತೇಜಸ್ವಿಯವರು ನಗರಗಳಲ್ಲಿ ಆಗುವ ಬದಲಾವಣೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಬೆರೆದರೆ ತೇಜಸ್ವಿ ಜುಗಾರಿ ಕ್ರಾಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಆಗುವ ಬದಲಾವಣೆ ಆ ಬದಲಾವಣೆ ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಬೀರಬಹುದಾದ ಪರಿಣಾಮದ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳುವ ಇಬ್ಬರೂ ಒಂದೇ ವಿದ್ಯಾಮಾನಗಳನ್ನು ಬಳಸಿ ಬರೆದರು. ನಾಗರೀಕತೆ, ಆಧುನಿಕತೆಯಿಂದಾಗಿ ಹೇಗೆ ಮನುಷ್ಯ ಬಂದಿಯಾಗುತ್ತಾನೆ. ಹೇಗೆ ಕ್ರೂರಿಯಾಗುತ್ತಾನೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಚಿತ್ತಾಲರಲ್ಲಿ ಚಿತ್ತಾಲರು ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿದ್ದರು.

ಕನ್ನಡಸಾಹಿತ್ಯ ಯಾವತ್ತೂ ಕೂಡ 'ಕೆಟ್ಟದ್ದು' ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಗುರುತಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ಹಿಂಜರಿಕೆ ಪಟ್ಟಿದೆ. ಕೇವಲ ಮನುಷ್ಯನ ಸಕಾರಾತ್ಮಕ ಸ್ವಭಾವಗಳನ್ನು ಬಿಂಬಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ಒಳ್ಳೆಯದವನ್ನು ಎತ್ತಿ ತೋರಿಸುವಲ್ಲಿ ವಹಿಸಿರುವ ಆಸಕ್ತಿ ಮನುಷ್ಯ ಸಹಜವಾದ ಇತರ ವಿಕೃತಿಗಳನ್ನು ಹೊರಗೆಳೆದು ತೋರಿಸುವ ಬಗ್ಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಗಮನ ಹರಿಸಿಲ್ಲ. ಇಂಥಹ ವಿಷಯಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಚಿತ್ತಾಲರು ಬಹಳ ಗಂಭೀರವಾಗಿ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಿದರು. ಮನುಷ್ಯನ ವಿಕೃತಿಗಳನ್ನು ಅರಿತ ನಂತರವೂ ಚಿತ್ತಾಲರು ಪ್ರೀತಿಗೆ ಮನುಷ್ಯನ ಕೆಟ್ಟಗುಣಗಳನ್ನು ಗೆಲ್ಲುವ ಶಕ್ತಿ ಇದೆ ಎಂದು ನಂಬಿದವರು. ಇದು ಅವರ ತಾತ್ವಿಕತೆಯ ಅಂಶ.

ರಾಘವೇಂದ್ರರಾವ್ ಅವರು ಮೆಚ್ಚಿಕೊಂಡ ಮತ್ತೊಂದು ಪ್ರಮುಖ ಅಂಶ ಚಿತ್ತಾಲರಲ್ಲಿ ಎಂದರೆ 'ಗಂಡು ಗರ್ವವಿಲ್ಲದ ಕೆಲವೇ ಲೇಖಕರಲ್ಲಿ ಚಿತ್ತಾಲರೂ ಒಬ್ಬರು' ಎನ್ನುವುದು. ಹಾಗೆಯೇ ಅನಗತ್ಯವಾದ ಕೀಳರಿಮೆಯೂ ಇಲ್ಲದೆ ಬೆಳೆದವರು.

ಚಿತ್ತಾಲರು 'ನಾನು' ಕೇಂದ್ರವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು 'ಲೋಕ' ಕೇಂದ್ರದ ಕಡೆ ಚಲಿಸಿದವರು. ಆ ಚಲನೆಯಲ್ಲಿ ಅವರು ಬಳಸಿಕೊಂಡ ತಂತ್ರಗಳ ಕಡೆ ನಾವು ಕೊಡಬೇಕಾದಷ್ಟು ಗಮನ ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಅವರ 'ಸಿದ್ಧಾರ್ಥ' ಕಥೆ ಒಂದು ಹೆಣ್ಣು ಭಾವದಿಂದ ಬರೆದದ್ದು. ಹಾಗೆ ಅವರು ಬರೆಯಲು ಪ್ರೇರಣೆ ಏನು? ಚಿಂತಿಸಬೇಕಾದ ವಿಷಯ.

ಚಿತ್ತಾಲರ ಕಥೆಗಳಿಗೆ ಒಂದು ನಿಗೂಡತೆ ಇದೆ. ಹಾಗೆಯೇ ಪುನರಾವರ್ತನೆಗೊಳ್ಳುವ ಮತ್ತೊಂದು ವಸ್ತು 'ಓದದೆ ಉಳಿದ ಕಾಗದ; ಕತೆ ಮುಗಿದರೂ ಆ ಕಾಗದದಲ್ಲಿ ಏನಿತ್ತು ತಿಳಿಯುವುದು ಅಸಾಧ್ಯ.

ಚಿತ್ತಾಲರು ಇಲಿ ಪತ್ತೆದಾರಿ ಕಾದಂಬರಿಗಳನ್ನು ಬರೆಯುವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ

ಬರೆದದ್ದಲ್ಲ. ನಾವು ಅದನ್ನು ಆ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ವಿಶ್ಲೇಷಿಸಲೂಬಾರದು. ಅವರು ಜೀವನದಲ್ಲೇ ಇರಬಹುದಾದ ಕೆಲವೊಂದು ರಹಸ್ಯಗಳನ್ನು ತಮ್ಮ ಕತೆಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸಿದರು.

ನಾವು ಪೂರ್ವಗ್ರಹ ಬಿಟ್ಟು ತೆರೆದ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಅವರ ಅಥವಾ ಬೇರೆಯವರ ಕಥೆಗಳನ್ನು ಓದುವುದು ಬಹು ಮುಖ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಚಿತ್ತಾಲರ ಕಡೆ ಕಡೆಗೆ ಬರೆದ ಕಥೆಗಳನ್ನು ಸಾಹಿತ್ಯಲೋಕ ಹೇಗೆ ಓದಬೇಕಿತ್ತೋ ಹಾಗೆ ಓದಲಿಲ್ಲ ಎಂದು ಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ ಎಂದರು.

ಚಿತ್ತಾಲರು ಪ್ರತಿಮೆಗಳ ಮೂಲಕ ಕಥೆ ಬೆಳೆಸಿದವರು. ಕಥೆ ಹೇಳುವುದು ಮನುಷ್ಯನ ಸಹಜ ಪ್ರವೃತ್ತಿ ಅನ್ನುವ ಹಾಗೆ ಅನುಪಮ ಕಥೆಗಾರರಾಗಿ ಚಿತ್ತಾಲರು ಬೆಳೆದರು. ಹೇಗೆಂದರೆ ಆತ್ಮಕಥೆ ಬರೆದೂ ಆ ಬರವಣಿಗೆ ಆತ್ಮಕಥೆಯಾಗದೆ ಓದುವ ಎಲ್ಲರ ಆತ್ಮಕಥೆಯಾಗುವಂತೆ ಬರೆಯುವ ಶಕ್ತಿ ಉಳ್ಳವರು. ನವ್ಯ ಸಾಹಿತ್ಯ ಕಥೆ ಕಾದಂಬರಿ ಕೂಡ ಕಾವ್ಯದ ಹಾಗಿರಬೇಕು ಅನ್ನುವ ದೃಷ್ಟಿಕೋನದಿಂದ ಇದ್ದಂಥ ಅಂಶ.

ಯಾವುದು ಕಾವ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲವೋ ಅದು ಕಥೆ, ಕಾದಂಬರಿ ಆಗುವುದು ಅಸಾಧ್ಯ ಎಂದು ನಂಬಿದವನು ನಾನು. ಆದರೆ ಚಿತ್ತಾಲರು ಪ್ರಜ್ಞಾಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಕಥೆ ಪದ್ಯ ಆಗಬೇಕಿಲ್ಲ ಕಥೆ ಕಥೆಯೇ, ಕಾದಂಬರಿ ಕಾದಂಬರಿಯೇ ಎನ್ನುವ ಪ್ರಕಾರ ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾದ ಕಾವ್ಯ ಮಿಮಾಂಸೆಯನ್ನು ಚಿತ್ತಾಲರು ಬೆಳೆಸಿದರು. ಆ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಚಿತ್ತಾಲರು ನೂರಕ್ಕೆ ನೂರರಷ್ಟು ಕಥೆಗಾರ ಎನ್ನುವುದರಲ್ಲಿ ಸಂಶಯವಿಲ್ಲ ಎಂದು ಅಭಿಪ್ರಾಯಪಟ್ಟರು. ಹಾಗಾಗಿ ಅವರು ಪದ್ಯವನ್ನೇ ಬರೆದರೂ ಕೂಡ ಅದನ್ನವರು ಪದ್ಯ ಎಂದು ಕರೆಯಲಿಲ್ಲ. ಅದನ್ನು ಲಯಬದ್ಧ ಸಾಲುಗಳೂ (ಲ.ಯ.ಸಾ) ಎಂದು ಕರೆದರು.

ಕಡೆಗೆ ತಮ್ಮ ಮಾತನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತಾ "ಚಿತ್ತಾಲರನ್ನು ಕುರಿತ ಚಿಂತನ ಅವರ ಬರವಣಿಗೆಯನ್ನು ಕುರಿತ ಚಿಂತನೆಗೆ ಮಾಡಿರುವ ಉದ್ಘಾಟನೆಯೇ ಸಮಾರೋಪವು ಆಗುವುದು ಬೇಡ. ಯಾವುದೇ ಲೇಖಕನ ಓದಿಗೆ ಉದ್ಘಾಟನೆ ಇರಬೇಕು. ಸಮಾರೋಪ ಇರಬಾರದು ಎನ್ನುವುದು ನನ್ನ ಬೇಡಿಕೆ. ಚಿತ್ತಾಲರನ್ನು ಕುರಿತ ಓದು ನಿರಂತರವಾಗಿರಲಿ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು.

SAD DEMISE

We inform with great regret the sad demise of our Association member Shri Jairaj Hegde, on 10.04.2017 morning at Bengaluru. We offer our sincere condolences to his immediate family and friends and pray to the Almighty to give all strength to bear the loss with courage and fortitude.

ರಕ್ತಹೀನತೆ

ರಕ್ತಹೀನತೆ ಅಂದರೆ ಕೆಂಪು ರಕ್ತಕಣಗಳ ಸಾಮಾನ್ಯ ಸಂಖ್ಯೆಯಿಲ್ಲಾಗುವ ಇಳಿತ ಅಥವಾ ರಕ್ತದಲ್ಲಿ ಸಾಮಾನ್ಯ ಪ್ರಮಾಣಕ್ಕಿಂತ ಕಡಿಮೆಯಾದ ಹಿಮೋಗ್ಲೋಬಿನ್ ಪ್ರಮಾಣ. ಆದರೆ ಇದು ಹಿಮೋಗ್ಲೋಬಿನ್ ಕೊರತೆಯ ಕೆಲವು ಇತರ ಬಗೆಯಲ್ಲಿರುವಂತೆ ವಿಕಾರ ಅಥವಾ ಆಂಶೀಯ ಬೆಳವಣಿಗೆಯಲ್ಲಿನ ಕೊರತೆಯ ಕಾರಣ ಪ್ರತೀ ಹಿಮೋಗ್ಲೋಬಿನ್ ಅಣುವಿನ ತಗ್ಗಿದ ಆಮ್ಲಜನಕ ಬಂಧಕ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನು ಒಳಗೊಳ್ಳಬಹುದು. ಹಿಮೋಗ್ಲೋಬಿನ್ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಆಮ್ಲಜನಕವನ್ನು ಶ್ವಾಸಕೋಶಗಳಿಂದ ಅಂಗಾಂಶಗಳಿಗೆ ಸಾಗಿಸುವುದರಿಂದ ರಕ್ತಹೀನತೆಯು ಅಂಗಗಳಲ್ಲಿ ಆಮ್ಲಜನಕದ ಕೊರತೆಗೆ ಕಾರಣವಾಗುತ್ತದೆ.

ರಕ್ತಹೀನತೆಯನ್ನು ಕೆಂಪು ರಕ್ತಕಣಗಳ ಎಣಿಕೆಯಿಂದ ಅಳಿಯುವುದು ಮತ್ತು ಹಿಮೋಗ್ಲೋಬಿನ್ ಅಂಶವು ಮಹಿಳೆಯರಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಮಕ್ಕಳಲ್ಲಿ 10 ಗ್ರಾಂ.ಗಿಂತ ಕಡಿಮೆ ಇದ್ದರೆ ಹಾಗೂ ಪುರುಷರಲ್ಲಿ 13 ಗ್ರಾಂ.ಗಿಂತ ಕಡಿಮೆ ಇದ್ದರೆ ಅದು ರಕ್ತಹೀನತೆ ಎಂದು ಪರಿಗಣಿಸಲ್ಪಡುತ್ತದೆ. ಆದರೂ ವಯಸ್ಸಿಗನುಸಾರವಾಗಿ ಹಿಮೋಗ್ಲೋಬಿನ್ ಅಂಶವು ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ವಿಭಜಿಸಲ್ಪಡುತ್ತದೆ.

1. ಪುರುಷರಲ್ಲಿ - 13 ಗ್ರಾಂ.ಗಿಂತಲೂ ಕಡಿಮೆಯಾದಾಗ.
2. ಗರ್ಭಿಣಿಯಲ್ಲದ ವಯಸ್ಕ ಮಹಿಳೆಯರಲ್ಲಿ - 12 ಗ್ರಾಂ.ಗಿಂತಲೂ ಕಡಿಮೆಯಾದಾಗ
3. ಗರ್ಭಿಣಿ ಮಹಿಳೆಯರಲ್ಲಿ - 11 ಗ್ರಾಂ.ಗಿಂತಲೂ ಕಡಿಮೆಯಾದಾಗ
4. ಮಕ್ಕಳು 6 ತಿಂಗಳಿನಿಂದ 6 ವರ್ಷದವರೆಗೆ - 11 ಗ್ರಾಂ.ಗಿಂತಲೂ ಕಡಿಮೆಯಾದಾಗ
5. ಮಕ್ಕಳು 6 ವರ್ಷದಿಂದ 14 ವರ್ಷದವರೆಗೆ - 12 ಗ್ರಾಂ.ಗಿಂತಲೂ ಕಡಿಮೆಯಾದಾಗ - ಇದನ್ನು ರಕ್ತಹೀನತೆ ಎಂದು ತಿಳಿಯಲಾಗುತ್ತದೆ.

ರಕ್ತಹೀನತೆಯ ಕಾರಣಗಳು : ಪೋಲಿಕ್ ಆಮ್ಲದ ಕೊರತೆ, B₁₂ ಅನ್ನಾಂಗದ (ವಿಟಾಮಿನ್) ಕೊರತೆ, ಕಬ್ಬಿಣಾಂಶದ ಕೊರತೆ, ರಕ್ತಕಣಗಳು ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ರೋಗದಿಂದ ನಾಶವಾದಾಗ ಉಂಟಾಗುವ ರಕ್ತಹೀನತೆ (ಅನಿಮಿಯಾ) ಪದೇ ಪದೇ ಸೋಂಕು, ಅಪೌಷ್ಟಿಕತೆ, ಗರ್ಭಾವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಮಹಿಳೆಯರ ಅಸಮರ್ಪಕ ಆಹಾರಸೇವನೆ ಹಾಗೂ ಮಹಿಳೆಯರಲ್ಲಿ ತೀವ್ರ ರಕ್ತಸ್ರಾವ ಇವೆಲ್ಲ ರಕ್ತಹೀನತೆಗೆ ಕಾರಣವಾಗಿವೆ.

ರಕ್ತಹೀನತೆಯ ಅತಿಮುಖ್ಯ ಕಾರಣ ದೇಹದಲ್ಲಿ ಕಬ್ಬಿಣಾಂಶಗಳು ಕಡಿಮೆಯಾಗುವುದು. ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಕೊಕ್ಕುಹುಳುಗಳ ಬಾಧೆಯಿಂದಲೂ ರಕ್ತಹೀನತೆ ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಕಬ್ಬಿಣಾಂಶಗಳ ಪೂರೈಕೆಗೆ 'ಸಿ' ವಿಟಾಮಿನ್ ಹಾಗೂ ಪ್ರೋಟೀನ್‌ಗಳು ಬಹು ಮುಖ್ಯ.

ರಕ್ತಹೀನತೆಯ ಲಕ್ಷಣಗಳು : ದೇಹದ ಅಂಗಾಂಶ ಬಿಳುಚಿರುವುದು. ಕಣ್ಣಿನ ರೆಪ್ಪೆಯ ಒಳಭಾಗ ಬಿಳುಪು, ಹೊರಭಾಗ ಕಪ್ಪುಗಟ್ಟುವುದು, ಉಗುರು, ಅಂಗೈ, ಅಂಗಾಲಿನ ಪೇಲವತೆ, ಸುಸ್ತು, ಎದೆನೋವು, ಏದುಸಿರು. ಇಡೀ ದೇಹವೇ ಕಾಂತಿಹೀನವಾಗಿರುವುದು. ಇವೆಲ್ಲಾ ರಕ್ತಹೀನತೆಯ ಲಕ್ಷಣಗಳಾಗಿವೆ. ಪೋಷಕಾಂಶಗಳ ಕೊರತೆ ಹಾಗೂ ಸಮತೋಲಿತ ಆಹಾರ ಕೊರತೆಯಿಂದ ರಕ್ತಹೀನತೆ ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ರಕ್ತಹೀನತೆ ಇದ್ದವರಲ್ಲಿ ಆಗಾಗ ಜ್ವರ, ಆಹಾರದಲ್ಲಿ ನಿರಾಸಕ್ತಿ, ಸದಾ ನಿಷ್ಕ್ರಿಯತೆ, ವಿನಾಕಾರಣ ಸಿಟ್ಟಿಗೇಳುವಿಕೆ, ಅಲ್ಪ ಕೆಲಸದಿಂದಲೂ ಸುಸ್ತಾಗುವುದು ಇವೆಲ್ಲಾ ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ.

ರಕ್ತಹೀನತೆ ಗಂಡಸರಿಗಿಂತಲೂ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಿ ಹೆಂಗಸರಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಮಕ್ಕಳಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಸಾವಿರಾರು ಮಕ್ಕಳು ಪೋಷಕಾಂಶಗಳ ಕೊರತೆಯಿಂದ ಬಳಲುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ವಿಶ್ವ ಆರೋಗ್ಯ ಸಂಸ್ಥೆ ನಡೆಸಿದ ಸಮೀಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿ ತಿಳಿದು ಬಂದಿದೆ. ಬಹುಮುಖ್ಯವಾದ ಅಂಶವೆಂದರೆ ನಮ್ಮ ಶರೀರದ ರಚನೆಯನ್ನು ನಾವೇ ಗಮನಿಸಬೇಕಿದೆ. ಬೇರನ್ನು ಬಲಪಡಿಸಿದಲ್ಲಿ ಮರ ತಾನೇ ತಾನಾಗಿ ಬಲಗೊಳ್ಳುವಂತೆ ಒಳ್ಳೆಯ ಹಣ್ಣು ತರಕಾರಿಗಳನ್ನು ನಿಯಮಿತವಾಗಿ ಸೇವಿಸುವುದರ ಮೂಲಕ ನಮ್ಮ ಶರೀರ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಬಲಗೊಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಹಸಿರು ತರಕಾರಿಗಳಲ್ಲಿಲ್ಲದ ಕಬ್ಬಿಣಾಂಶ ಮತ್ತೆಲ್ಲೂ ಸಿಗದು. ಶರೀರ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಚುರುಕುಗೊಳಿಸುವಂತಹ ವ್ಯಾಯಾಮ ಮಸಾಜ್, ಸೂರ್ಯನಮಸ್ಕಾರವೂ ಅಗತ್ಯ ಎಂಬುದನ್ನು ನಾವೆಲ್ಲಾ ಮನಗಾಣಬೇಕಾಗಿದೆ.

ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳು ಪ್ರೌಢಾವಸ್ಥೆಗೆ ತಲುಪುವ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಆರೋಗ್ಯದ ಕುರಿತು ಹೆಚ್ಚಿನ ಕಾಳಜಿ ವಹಿಸಬೇಕು. ಈ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ವಚ್ಛತೆಗೆ ಒತ್ತು ನೀಡಿ, ಪೌಷ್ಟಿಕಾಂಶವುಳ್ಳ

ಆಹಾರವನ್ನು ಸೇವಿಸಬೇಕು. ಮುಂದೆ ಇದು ಅವರ ವೈವಾಹಿಕ ಜೀವನ ಹಾಗೂ ಗರ್ಭಾವಸ್ಥೆಯ ಹಂತದಲ್ಲಿ ಕಂಡು ಬರುವ ಅನೇಕ ಸಮಸ್ಯೆಗಳಿಗೆ ಪರಿಹಾರವಾಗಬಹುದು.

ಮಕ್ಕಳಿಗೂ ಸಮತೋಲನ ಆಹಾರ, ಸೊಪ್ಪು, ತರಕಾರಿ, ಮೊಳಕೆ ಬರಿಸಿದ ಕಾಳುಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಕೊಡುವುದರಿಂದ ಅದರಲ್ಲಿ ಕಬ್ಬಿಣಾಂಶದ ಕೊರತೆಯನ್ನು ನಿವಾರಿಸಬಹುದು. ನವಜಾತ ಶಿಶುಗಳಿಗೆ ತಾಯಿಯ ಎದೆಹಾಲಿನ ಪೋಷಣೆ ದೊರೆತರೆ, ಮುಂದೆ ಅವರು ಶಕ್ತಿಹೀನತೆಯ ಸಮಸ್ಯೆಗಳಿಂದ ಬಳಲುವುದು

ಶಾರದಾ ಎ. ಅಂಚನ್, ನವಿಮುಂಬಯಿ

ಕಡಿಮೆಯಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ವಿಶ್ವ ಆರೋಗ್ಯ ಸಂಸ್ಥೆಯ ಸಂಶೋಧನೆ ತಿಳಿಸಿದೆ.

ರಕ್ತ ಹೀನತೆಯನ್ನು ನಿವಾರಿಸುವ ಆಹಾರಗಳು : ಗೋಧಿಹಿಟ್ಟು, ಕಿತ್ತಳೆ, ಖರ್ಜೂರ ಮುಂತಾದವುಗಳ ನಿರಂತರ ಬಳಕೆಯಿಂದ ರಕ್ತಹೀನತೆ ದೂರಗೊಳಿಸಬಹುದು. ದಾಳಿಂಬೆ ಹಣ್ಣಿನ ಸೇವನೆ, ಒಣದ್ರಾಕ್ಷಿಯ ಸೇವನೆ ಕೂಡಾ ರಕ್ತಹೀನತೆಗೆ ಉತ್ತಮ ಪರಿಹಾರ. ನೆಲ್ಲಿಕಾಯಿಯ ಯಥೇಚ್ಛ ಬಳಕೆಯಿಂದ ರಕ್ತಕಣ ವೃದ್ಧಿಯಾಗುವುದು. ಮೂಲಂಗಿ, ಹಸಿರು ತರಕಾರಿ, ಅರಿವೆ, ಸೊಪ್ಪು, ನುಗ್ಗೆಕಾಯಿ, ಬಸಳಿಯಂತಹ ತರಕಾರಿಯನ್ನು ಹಿತಮಿತವಾಗಿ ಸೇವಿಸುತ್ತಾ ಬಂದರೆ, ಆರೋಗ್ಯವು ವೃದ್ಧಿಯಾಗುವುದು. ಹಾಗೇ ರಕ್ತಹೀನತೆಯೂ ದೂರವಾಗುವುದು.

ನೇಸರು ಜಾಗತಿಕ ಕನ್ನಡ ಕವನ ಸ್ಪರ್ಧೆ-2016ರಲ್ಲಿ ಬಂದ ಕವನ

ನೀ ನಮ್ಮ ಜೀವ ಓ ರೈತ

ಧರೆಗವತರಿಸಿದ ದೇವದೂತ

ಧರೆಯನು ಕಾಯುವ ಭೂ ಸಂಜಾತ

ಧರೆಯ ಜನಕೆ ನೀಡುವ ನವನೀತ

ಧರೆಯಾಳುವ ನಿಜ ಭೂಪ ನಮ್ಮರೈತ

ನಮ್ಮ ರೈತ ನಮ್ಮ ರೈತ ನಮ್ಮ ರೈತ ||

ನೀ ನಮ್ಮ ಜೀವ ಕೇಳು ಓ ರೈತ

ನೀ ನಮ್ಮ ಭಾವ ನಂಬು ಓ ರೈತ

ನಿನ್ನಿಂದಲೇ ಜಗವೆಲ್ಲವೂ ತಿಳಿ ಓ ರೈತ

ನೀನಿಲ್ಲದೇ ಜಗವಿಲ್ಲವೋ ಕೇಳು ಓ ರೈತ

ನೀ ನಮ್ಮ ರೈತ ನಮ್ಮ ರೈತ ನಮ್ಮ ರೈತ ||

ಬೆಳೆವ ನೀ ಭತ್ತ, ಜೋಳ, ತೆಂಗು, ರಾಗಿ

ತೊಗರಿ, ಕಡಲೆ, ತರಕಾರಿ ಬೆಳೆವ ಯೋಗಿ

ನೀನಾಗಲಿಲ್ಲ ಎಂದೆಂದಿಗೂ ಭೋಗಿ

ನೀನಾಗಿರು ಎಂದೆಂದಿಗೂ ಅರೋಗಿ

ಓ ನಮ್ಮ ರೈತ ಓ ನಮ್ಮ ರೈತ ಓ ನಮ್ಮ ರೈತ ||

ಜಗಕೆ ಸುಖದಾತ ನೀ ನಿಜ ಬೆನಕ

ನೀನತಿಯಾಗಿ ಬಯಸಲಿಲ್ಲ ಧನ ಕನಕ

ಧರೆಯ ಜನರಿಗೆ ನೀನೇ ಜನಕ

ನಿನ್ನ ಮರೆಯಲಾರೆವು ಕೊನೆ ತನಕ

ಕೇಳು ಓ ರೈತ ಓ ರೈತ ಓ ರೈತ ||

ನೀ ಬಿಡಬೇಡ ಜೀವ

ತಡೆಯಲಾರೆವು ಆ ನೋವ

ಮಾಡಬೇಡ ಶೂನ್ಯ ಈ ಜಗವ

ಕೇಳು ಮನದ ಮಾತಿನ ಭಾವ

ಕೇಳು ಓ ರೈತ ಓ ರೈತ ಓ ರೈತ ||

- ಪ್ರೊ. ಕೆ. ಕೃಷ್ಣಮೂರ್ತಿ ಮಯ್ಯ

ಶ್ರೀನಿವಾಸ ಜೋಕಟ್ಟೆಯವರ 25ನೇ ಕೃತಿ 'ಅಪರಿಚಿತ ವಾಸ್ತವ' ಮತ್ತು 26ನೇ ಕೃತಿ 'ಹಿಮವರ್ಷ' ಲೋಕಾರ್ಪಣೆ

ಸ್ನೇಹ ಸಂಬಂಧ ಸಂಪಾದಕ ಶ್ರೀನಿವಾಸ ಜೋಕಟ್ಟೆ ಅವರ 'ಅಪರಿಚಿತ ವಾಸ್ತವ' ಮತ್ತು 'ಹಿಮವರ್ಷ' ಕೃತಿಗಳನ್ನು ಬಿಡುಗಡೆ ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಮುಂಡೂರು ಸುರೇಂದ್ರ ಸಾಲ್ಯಾನ್. ವೇದಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಸಾ. ದಯಾ, ಹರೀಶ್ ಕೆ. ಹೆಚ್ಚಾಡಿ, ಚಂದ್ರಶೇಖರ ಪಾಲೆತ್ತಾಡಿ, 'ಶ್ರೀ ಅಹೋರಾತ್ರ' ಮಂಜುನಾಥಯ್ಯ, ವಿಕ್ರಾಂತ್ ಉರ್ವಾಲ್, ಶ್ರೀನಿವಾಸ ಜೋಕಟ್ಟೆ ಮತ್ತು ಜಯಲಕ್ಷ್ಮೀ ಜೋಕಟ್ಟೆ ಉಪಸ್ಥಿತರಿದ್ದರು.

ನಗರದ ಸಾಹಿತಿ, ಪತ್ರಕರ್ತ ಸ್ನೇಹ ಸಂಬಂಧದ ಸಂಪಾದಕ ಶ್ರೀನಿವಾಸ ಜೋಕಟ್ಟೆ ಅವರ 25ನೇ ಕೃತಿ 'ಅಪರಿಚಿತ ವಾಸ್ತವ' ಮತ್ತು 26ನೇ ಕೃತಿ 'ಹಿಮವರ್ಷ' ಈ ಎರಡು ಕೃತಿಗಳನ್ನು ಎ. 2ರಂದು ಮಾಟುಂಗಾದ ಮೈಸೂರು ಎಸೋಸಿಯೇಷನ್‌ನ ಕಿರು ಸಭಾಗೃಹದಲ್ಲಿ 'ಕರ್ನಾಟಕ ಮಲ್ಲ' ದೈನಿಕದ ಸಂಪಾದಕ ಚಂದ್ರಶೇಖರ ಪಾಲೆತ್ತಾಡಿ ಅವರ ಅಧ್ಯಕ್ಷತೆಯಲ್ಲಿ ಗೋರೆಗಾಂವ್ ಕರ್ನಾಟಕ ಸಂಘದ ಮಾಜಿ ಅಧ್ಯಕ್ಷ ಮುಂಡೂರು ಸುರೇಂದ್ರ ಸಾಲ್ಯಾನ್ ಬಿಡುಗಡೆಗೊಳಿಸಿದರು.

ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದ ಅಧ್ಯಕ್ಷತೆ ವಹಿಸಿದ ಚಂದ್ರಶೇಖರ ಪಾಲೆತ್ತಾಡಿ ಅವರು ಮಾತನಾಡುತ್ತಾ, ಜೋಕಟ್ಟೆ ಅವರು ಒಬ್ಬ ಸಾಹಿತಿಯಾಗಿ ಹೇಗೆ ಬೆಳೆಯಬಹುದು, ಉಳಿಯಬಹುದು ಎಂಬ ಬದ್ಧತೆಯಿಂದ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವವರು. ಅವರು ಪ್ರಬುದ್ಧರು, ಚಿಂತನಾಶೀಲರು. ಅವರಿಗೆ ಅನಿಸಿದ್ದನ್ನು ಹೇಳಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಾರೆ. ಜೋಕಟ್ಟೆ ಅವರ ಸಾಹಿತ್ಯ ಕೃಷಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಹೊರನಾಡ ಸಾಹಿತಿಗಳಿಗೆ ಅವರು ಗೇಟ್‌ವೇ. ಜೋಕಟ್ಟೆ ಅವರನ್ನು ಸಾಹಿತ್ಯ ವಲಯ ಗಂಭೀರವಾಗಿ ಗುರುತಿಸಬೇಕು ಎಂದರು.

ಮುಖ್ಯ ಅತಿಥಿ, ಖ್ಯಾತ ಚಿಂತಕ ನಟೀಶ್ ಪೋಲೆಪಲ್ಲಿ ಅಹೋರಾತ್ರ ಮಾತನಾಡುತ್ತಾ, ಮುಂಬೈ ಜೀವನದ 30 ವರ್ಷದಲ್ಲಿ 25 ಕೃತಿಗಳನ್ನು ಹೊರತರುವುದು ತಮಾಷೆಯ ಮಾತಲ್ಲ. ಇದು ಕಷ್ಟಸಾಧ್ಯ. ಇಂತಹ ಸಾಧನೆ ಮಾಡಿದ ಜೋಕಟ್ಟೆ ಅವರಿಗೆ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಎಲ್ಲಾ ಲಕ್ಷಣಗಳೂ ಇವೆ. ಸಾಹಿತಿಗೆ ಯಾವುದೇ ಜೀವರಾಶಿ ಮೇಲೆ ದ್ವೇಷ ಇರುವುದಿಲ್ಲವೋ, ಆತ ನಿಜವಾದ ಸಾಹಿತಿ. ಇದು ಜೋಕಟ್ಟೆಯವರಿಗೆ ಅನ್ವಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಭೂಗತ ಜಗತ್ತಿನ ಬಗ್ಗೆ ಮತ್ತು ಸ್ವಾಮೀಜಿಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಎರಡನ್ನೂ ಜೋಕಟ್ಟೆ ಬರೆಯುತ್ತಾರೆ. ದೇವರನ್ನು ನಂಬುವವರ ಜೊತೆಗೂ, ನಾಸ್ತಿಕರ ಜೊತೆಗೂ ಅವರ ಮಿತ್ರತ್ವ ಇದೆ. ಜೋಕಟ್ಟೆ ಅವರ ನಮ್ಮತ ಮತ್ತು ವಿನಯಶೀಲತೆ ನನಗೆ ಇಷ್ಟವಾಯಿತು. ಅವರು ತಾನು ಬರೆದದ್ದನ್ನು, ತಾನು ಬರೆದೇ ಇಲ್ಲ ಎಂಬ ಮನೋಭಾವನೆಯುಳ್ಳವರು. ಗಿಡ ಮರಗಳಾದರೂ ಒಂದು ಕಡೆ ಬೇರು ಬಿಟ್ಟು ನಿಲ್ಲುತ್ತದೆ. ಜೋಕಟ್ಟೆ ಅವರು ಹಾಗಲ್ಲ. ದೇಶ ಸುತ್ತಿದವರು, ಶುದ್ಧ ಜೀವನ ನಡೆಸಿದವರು. ವಿದೇಶ ಸುತ್ತವ ಕನಸನ್ನು ಇನ್ನೂ ಕಾಣದೆ ಬದುಕಿದವರು. ಓದುಗನೇ ಬರೆಯುವವನ ದೇವರು. ಅಂಗಡಿ ಮುಂಗಟ್ಟುಗಳಿಗೆ ಗಿರಾಕಿಯೇ ದೇವರು. ದೇವರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಭಕ್ತನೇ ದೇವರು ಎಂದು ಕನಕದಾಸರ ಉದಾಹರಣೆಯೊಂದಿಗೆ ಮಾತಿಗೆ ಪೂರ್ಣವಿರಾಮವಿತ್ತರು.

ಕೃತಿ ಬಿಡುಗಡೆಗೊಳಿಸಿದ ಮುಂಡೂರು ಸುರೇಂದ್ರ ಸಾಲ್ಯಾನ್ ಮಾತನಾಡುತ್ತಾ, ಸದಾನಂದ ಸಪಳಿಗರು ಈ ಕೃತಿಯನ್ನು ಬಿಡುಗಡೆಗೊಳಿಸಬೇಕಿತ್ತು. ಅವರ ಅನುಪಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಬಯಸದೇ ಬಂದ ಭಾಗ್ಯವಿದು. ಶ್ರೀನಿವಾಸ ಜೋಕಟ್ಟೆ ಅವರೊಂದಿಗೆ

35 ವರ್ಷಗಳ ಗೆಳೆತನವಿದೆ. ಅವರ ಕೃತಿಗಳು ಬಹಳ ಸರಳವಾದ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿದ್ದು ಸಾಹಿತ್ಯಾಸಕ್ತರಿಗೆ ತಲುಪುವಂತೆ, ಮನ ಮುಟ್ಟುವಂತೆ ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ. ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಅವರಿಗೆ ಸಹಕಾರವನ್ನು ನೀಡೋಣ ಎಂದರು. 'ಕರ್ನಾಟಕ ಮಲ್ಲ' ದಿನ ಪತ್ರಿಕೆ ರಜತ ಸಂಭ್ರಮ ಕಂಡಂತೆ ಜೋಕಟ್ಟೆ ಅವರ 25 ಕೃತಿಗಳು ಈ ತನಕ ಹೊರಬಂದಿದೆ. ಜೋಕಟ್ಟೆ ಅವರ ಕೃತಿಗಳು ಸುರ್ವಣ ಸಂಭ್ರಮ ಕಾಣಲಿ ಎಂದು ಆಶಿಸಿದರು.

'ಅಪರಿಚಿತ ವಾಸ್ತವ' ಕೃತಿಯ ಪರಿಚಯ ಮಾಡಿದ ಮಂಜುನಾಥಯ್ಯ ಕೃತಿಯ ಬಗ್ಗೆ ತಿಳಿಸುತ್ತಾ, ಯಾವುದೇ ಸಾಹಿತಿಗಳಿಗೆ ಪರಿಕರವಾಗಿ ಬೇಕಾಗಿರುವುದು ಅವರಿರುವ ಪರಿಸರದಲ್ಲಿ ಲಭ್ಯವಾಗುವ ವಿಷಯ.

ಅದನ್ನು ಜನರ ಮುಂದೆ ಕನ್ನಡಿ ಹಿಡಿದ ಹಾಗೆ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಮುಂಬಯಿಯ ಸಾಹಿತಿಗಳಿಗೆ ಇಲ್ಲಿ ಬೇಕಾದ ಸಂಗ್ರಹ ಯೋಗ್ಯ ವಿಷಯಗಳಿವೆ. ಈ ಎಲ್ಲಾ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಅಭ್ಯಸಿಸಿ, ಗ್ರಹಿಸಿ, ಅಧ್ಯಯನ ನಡೆಸಿ, ಅದನ್ನು ಅಭಿವ್ಯಕ್ತ ಮಾಡುವುದು ಮೂಲಕ ಈ ಕೃತಿಯಲ್ಲಿ ಅನಾವರಣ ಗೊಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಜೋಕಟ್ಟೆ ಅವರು ಭಾಷೆಯ ಹಿಡಿತವನ್ನು ಸಾಧಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಬರೆದಿರುವ ವಿಷಯಗಳು ಅಗಾಧವಾಗಿದೆ. ಪತ್ರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಬಂದ ಲೇಖನಗಳ ಸಂಗ್ರಹ ಈ ಕೃತಿಯಲ್ಲಿದೆ. ಅವರ ಪ್ರತಿ ಲೇಖನದಲ್ಲೂ ಅವರ ಆಳವಾದ ಅಧ್ಯಯನದ ಅಭ್ಯಾಸವಿದೆ ಎಂದರು.

26ನೇ ಕೃತಿ 'ಹಿಮವರ್ಷ' ಪರಿಚಯಿಸಿದ ಅಕ್ಷಯದ ಸಹಾಯಕ ಸಂಪಾದಕ ಹರೀಶ್ ಹೆಜಮಾಡಿ ಅವರು, ಪತ್ರಿಕಾ ಬರಹ ಅಂದರೆ ಅದು ಅವಸರದ ಸಾಹಿತ್ಯ. ಅಲ್ಲಿ ಸಮಯದ ಮಿತಿ ಇರುತ್ತದೆ. ಜೋಕಟ್ಟೆ ಆ ಚೌಕಟ್ಟಿನಿಂದ ಮೇಲೆ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ಒಬ್ಬ ಸಾಹಿತಿ ಕಿಟಕಿಯಾಚೆ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದಾನೆ ಎಂದರೆ ಆತ ಏನನ್ನೋ ಬರೆಯುತ್ತಿದ್ದಾನೆ ಎಂದರ್ಥ. 'ಹಿಮವರ್ಷ'ದಲ್ಲೂ ಕೆಲವು ಪ್ರವಾಸ ಬರಹಗಳಿವೆ, ಒಬ್ಬ ಸಾಹಿತಿಯಾದವನು, ಪತ್ರಕರ್ತನಾದವನು ಸುತ್ತುತ್ತಿರಬೇಕು. ಆಗ ಆತನ ಪ್ರಜ್ಞೆಯ ಅನಾವರಣವಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಕೃತಿಯಲ್ಲಿ 34 ಲೇಖನಗಳಿವೆ. ಅವರು ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಭಾರತದ ಈಶಾನ್ಯ ಭಾಗವನ್ನು ಸಂದರ್ಶಿಸಿ ಅಲ್ಲಿನ ಮುಖ್ಯವಾದ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳನ್ನು, ಮಂದಿರಗಳನ್ನು ಸಂದರ್ಶಿಸಿ ಈ ಬರಹಗಳನ್ನು ಈ ಕೃತಿಯಲ್ಲಿ ಮೂಡಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಪ್ರವಾಸೇತರ ಲೇಖನಗಳನ್ನೂ ಅವರು ಈ ಕೃತಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟ ಪಡಿಸಿದ್ದಾರೆ ಎಂದರು.

ಪುಸ್ತಕ ಖರೀದಿ ಮಾತ್ರವಲ್ಲ, ಕೃತಿ ಬಿಡುಗಡೆಯಲ್ಲಿ ಹಾಜರಾಗುವುದೂ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹವೇ ಎಂದ ಶ್ರೀನಿವಾಸ ಜೋಕಟ್ಟೆಯವರು ತನ್ನ 25 ಮತ್ತು 26ನೇ ಕೃತಿ ಜೊತೆಯಾಗಿ ಬಿಡುಗಡೆ ಆಗುತ್ತಿರುವುದು ಸಂತಸ ತಂದಿದೆ. ಕರ್ನಾಟಕ ಮಲ್ಲದ 25ನೇ ವರ್ಷ ಸಂಭ್ರಮ ಮತ್ತು ನನ್ನ 25ನೇ ಕೃತಿ ಬಿಡುಗಡೆ ಯಾಗುತ್ತಿರುವುದು ಸಂತೋಷ ತಂದಿದೆ ಎಂದರು.

ವೇದಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಐಐಟಿಸಿಯ ನಿರ್ದೇಶಕ ವಿಕ್ರಾಂತ್ ಉರ್ವಾಲ್ ಉಪಸ್ಥಿತರಿದ್ದರು. ಕವಿ ದಯಾನಂದ ಸಾಲಿಯಾನ್ (ಸಾ.ದಯಾ) ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ನಿರೂಪಿಸಿ, ವಂದಿಸಿದರು. ನಿಕಿತಾ ಸದಾನಂದ ಅಮೀನ್ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಹಾಡಿದರು. ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಕೃತಿಕಾರ ಶ್ರೀನಿವಾಸ ಜೋಕಟ್ಟೆ ಮತ್ತವರ ಪತ್ನಿ ಜಯಲಕ್ಷ್ಮೀ ಜೋಕಟ್ಟೆಯವರನ್ನು ಚಂದ್ರಶೇಖರ ಪಾಲೆತ್ತಾಡಿ ಹೂಗುಚ್ಚ ನೀಡಿ ಗೌರವಿಸಿದರು.

ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀನಿವಾಸ ಜೋಕಟ್ಟೆ ಅವರ ಸಹೋದರ ಶ್ರೀಧರ ರಾವ್, ಚೆರಿಮೆರಿ ಉಮಾಮಹೇಶ್ವರಿ ದೇವಸ್ಥಾನದ ಪ್ರಧಾನ ಅರ್ಚಕ ಎಸ್ ಎನ್. ಉಡುಪ್ಪ, ಕರ್ನಾಟಕ ಸಂಘ, ಮುಂಬಯಿ ಪದಾಧಿಕಾರಿಗಳು, ಹಾಗೂ ಅಪಾರ ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಅಭಿಮಾನಿಗಳು, ಸಾಹಿತಿಗಳು, ಪತ್ರಕರ್ತ ಮಿತ್ರರು ಉಪಸ್ಥಿತರಿದ್ದರು.

ಮುಂಬಯಿ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯದ ಕನ್ನಡ ವಿಭಾಗ : ಏಳು ಕೃತಿಗಳ ಬಿಡುಗಡೆ ಕೃತಿಗಳು

ಮುಂಬಯಿ, ಕೃತಿಗಳು ಯಾವತ್ತಿಗೂ ಸ್ವತಂತ್ರವಾಗಿರುತ್ತವೆ. ಕೃತಿ ಬಿಡುಗಡೆ ಅಂದರೆ ಸಂಕಲನದ ಅನಾವರಣವಲ್ಲ ಬದಲಾಗಿ ಕೃತಿಯನ್ನು ಓದುಗರಿಗೆ ಓದಿಸುವ ಪದ್ಧತಿಯಾಗಿದೆ ಎಂದು ನಗರದ ಕಲಾವಿದ, ಕವಿ ನಟೀಶ್ ಪೊಲೆಪಲ್ಲಿ ಅಚೋರಾತ್ರ ಅವರು ನುಡಿದರು.

ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕ ಪೂರ್ವದ ಕಲೆನಾ ಕ್ಯಾಂಪಸ್‌ನ ಜೆಪಿ ನಾಯಕ್ ಭವನದಲ್ಲಿ ಮುಂಬಯಿ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ ಕನ್ನಡ ವಿಭಾಗ ಆಯೋಜಿಸಿದ್ದ ಏಳು ಕೃತಿಗಳ ಬಿಡುಗಡೆ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಅತಿಥಿಯಾಗಿ ಉಪಸ್ಥಿತರಿದ್ದು ಮಾತನಾಡಿದ ಅವರು, ಕೃತಿಕಾರರು ಮತ್ತು ಕೃತಿ ಓದುಗರಲ್ಲರೂ ಅಭಿನಂದನೆಗೆ ಅರ್ಹರು.

ಕನ್ನಡ ವಿಭಾಗ ಮುಂಬಯಿ ಮುಖ್ಯಸ್ಥ ಡಾ.ಜಿ.ಎನ್. ಉಪಾಧ್ಯ ಅವರ ೫೮ನೇ ಕೃತಿ 'ವಿಹಾರ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಅಗತ್ಯ, ಅರ್ಥ ಮತ್ತು ಮೌಲ್ಯ', ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಅನುವಾದಕ, ಸಾಹಿತಿ ಅರವಿಂದ ಹೆಬ್ಬಾರ್ ಅವರ 'ಕುಳಿನ ಕಲೆ', ಅಂತಾರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಚಿತ್ರ ಕಲಾವಿದ ದೇವದಾಸ್ ಶೆಟ್ಟಿ ಅವರ 'ಜೀವನದ ರೇಖೆಗಳು', ರತ್ನಾ ಎಂ.ಎನ್. ಅವರ 'ಬಾರುವಸಂತದ ಆಯಾಮ ಮತ್ತು ಅನನ್ಯತೆ', ಶೈಲಜಾ ಹೆಗಡೆ ಅವರ 'ಕಾಳಿದಾಸನ ಮೇಘದೂತ ಮತ್ತು ಕನ್ನಡ ರೂಪಾಂತರಗಳು', ಶಿವರಾಜ್ ಎಂ.ಜಿ. ಅವರ 'ಕನ್ನಡ ಗಾದೆಗಳ ಅಂತರಂಗ-ಬಹಿರಂಗ' ಹಾಗೂ ಪ್ರಕಾಶ್ ಜಿ. ಬುರ್ಡೆ ಅವರ 'ಸಂಗೀತ ಸರಸಿ' ಕೃತಿಗಳನ್ನು ವಿಶೇಷವಾಗಿ ನಟೀಶ್ ಪೊಲೆಪಲ್ಲಿ, ಅಚೋರಾತ್ರ, ಮುಂಬಯಿ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ ಕನ್ನಡ ವಿಭಾಗದ ಸಂದರ್ಶಕ ಪ್ರಾಧ್ಯಾಪಕ ಡಾ.ವಿಶ್ವನಾಥ್ ಕಾರ್ನಾಡ್, ಹಿರಿಯ ಕವಿ ಬಿ.ಎಸ್. ಕುರ್ಕಲ್, ಹಿರಿಯ ಕವಿ, ಸಾಹಿತಿ ಡಾ.ಜಿ.ವಿ ಕುಲಕರ್ಣಿ, ಕನ್ನಡಿಗ ಪತ್ರಕರ್ತರ ಸಂಘ ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರ ಇದರ ಅಧ್ಯಕ್ಷ ಚಂದ್ರಶೇಖರ ಪಾಲೆತ್ತಾಡಿ, ಹೆಸರಾಂತ ಕಲಾವಿದ ಸುಬ್ರಾಯ್ ಭಟ್, ಖ್ಯಾತ ವಿಮರ್ಶಕ, ಸಂಶೋಧಕ ಡಾ.ಜಿ.ಎನ್. ಉಪಾಧ್ಯ ಅವರು ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಬಿಡುಗಡೆಗೊಳಿಸಿದರು.

ನೇಸರು ಮಾಸಿಕದ ಸಂಪಾದಕ ಡಾ.ಬ್ಯೋತಿ ಸತೀಶ್, ಬಿ.ಎಸ್.ಕುರ್ಕಲ್, ದೇವದಾಸ್ ಶೆಟ್ಟಿ, ವಿವಿಧ ಶ್ಯಾಮಲಾ ಪ್ರಕಾಶ್, ಡಾ. ಜಿ.ವಿ ಕುಲಕರ್ಣಿ, ಡಾ.ವಿಶ್ವನಾಥ್ ಕಾರ್ನಾಡ್, ಹಿರಿಯ ಸಂಶೋಧಕ ಡಾ. ಲೀಲಾ ಬಿ. ಅವರು ಕ್ರಮವಾಗಿ ಕೃತಿಗಳನ್ನು ಪರಿಚಯಿಸಿ ಅಭಿನಂದಿಸಿದರು. ತನ್ನ ಸ್ವಂತ ಕೃತಿಯ ಕುರಿತು ಮಾತನಾಡಿದ ಅಂತಾರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಚಿತ್ರ ಕಲಾವಿದ ದೇವದಾಸ್ ಶೆಟ್ಟಿ ಅವರು, ಬದುಕನ್ನೇ ಅವಚಿಕೊಂಡು ಕ್ಯಾನ್ಸರ್ ಮೂಲಕ ಕಲಾತ್ಮಕ ಜೀವನವನ್ನು ರೂಪಿಸಿಕೊಂಡಾಪ ನಾನು, ನನ್ನ ಚಿತ್ರಗಳೇ ನನ್ನ ಸಾಹಿತ್ಯ. ಕಲೆಯೇ ನನ್ನ ಶ್ರೀಮಂತಿಕೆ. ಕಲೆ ನನ್ನ ಜೀವನದ ಪರಿವರ್ತನೆಗೆ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಿದೆ ಎಂದರು. ಹಿರಿಯ ಸಾಹಿತಿ, ಕವಿ ಬಿ. ಎಸ್. ಕುರ್ಕಲ್ ಮಾತನಾಡಿ, ಅರವಿಂದ ಹೆಬ್ಬಾರ್

ಅವರೋರ್ವ ಓರ್ವ ಸರಳ ಸದ್ಭಾವೆಯ ಮಿತಭಾಷಿ ಪ್ರತಿಭಾವಳವರು. ಕನ್ನಡದ ಮೇಲಿನ ಅವರ ಅಪಾರವಾದ ಒಲವು ಅವರ ಕೃತಿಯ ಮೂಲಕ ತಿಳಿಯಬಹುದು. ಇಂತಹ ಮೇಧಾವಿಗಳು ಆಧುನಿಕ ಬರವಣಿಗೆಯ ಜನತೆಗೆ ಆದರ್ಶನಿಯರು ಎಂದರು.

ಆತ್ಮಶ್ರದ್ಧೆಯಿಂದ ಮಾತ್ರ ಎಲ್ಲವೂ ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದು. ನನ್ನ ಬರವಣಿಗೆಗೂ ಇದೇ ಕಾರಣವಾಗಿದೆ. ಸಾಹಿತ್ಯ ಶೈಲಿಯನ್ನು ನನ್ನದು ಪವಾಡವೇ ಸರಿ ಎಂದು ಸಾಹಿತಿ ಅರವಿಂದ ಹೆಬ್ಬಾರ್ ನುಡಿದರು. ಕನ್ನಡಿಗ ಪತ್ರಕರ್ತರ ಸಂಘ ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರ ಅಧ್ಯಕ್ಷ ಚಂದ್ರಶೇಖರ ಪಾಲೆತ್ತಾಡಿ ಮಾತನಾಡಿ, ಗಾದೆಗಳು ಜಾನಪದವುಳ್ಳವುಗಳು ಮಾನವ ಜೀವನಕ್ಕೆ ಅರ್ಥ ಕಲ್ಪಿಸುವ ಚಿಂತನೆಗಳು ಇದರಲ್ಲಿದೆ. ಗಾದೆಗಳು ಜೀವನಕ್ಕೆ ಅರ್ಥ ಕಲ್ಪಿಸುವ ಚಿಂತನೆಗಳು ಇದರಲ್ಲಿದೆ. ಗಾದೆಗಳು ವೇದಕ್ಕೆ ಸಮಾನವಾಗಿದ್ದು, ವೇದ ಸುಳ್ಳಾದರೂ ಗಾದೆ ಸುಳ್ಳಾಗದು ಎನ್ನುವ ಮಾತಿದೆ. ಇಂತಹ ಅರ್ಥಗರ್ಭಿತ ಗಾದೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಅಧ್ಯಯನ ಸಂಕಲನ ರಚಿಸಿದ ಶಿವರಾಜ್ ಎಂ.ಜಿ. ಅವರ ಸಂಕಲನ ಜನಪರವಾಗಲಿ ಎಂದರು.

ಕೃತಿಗಳು ಸಾಹಿತ್ಯ ಲೋಕವನ್ನು ಬಲಾಢ್ಯ ಪಡಿಸಬಲ್ಲವು. ಸಾಹಿತ್ಯದಿಂದ ಸಮಾಜದ ತಿಳುವಳಿಕೆ ಸಾಧ್ಯ ಎಂದು ಹಿರಿಯ ರಂಗಕರ್ಮಿ ಸುಬ್ರಾಯ್ ಭಟ್ ತಿಳಿಸಿದರು. ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಸುಗಮ ಸಂಗೀತ ಕಲಾವಿದ ಗಣೇಶ್ ಎರ್ಮಾಳ್, ಜಾದೂಗಾರ ಸೂರಪ್ಪ ಕುಂದರ್, ಚಿತ್ರ ಕಲಾವಿದ ಜಯ ಸಿ. ಸಾಲ್ವಾನ್, ಎಂ.ಫಿಲ್ ಪದವಿ ಪಡೆದ ಉಮಾ ರಾಮರಾವ್ ಮತ್ತು ಖಾಜಪ್ಪ ಮದಾಳೆ, ಅರವಿಂದ ಹೆಬ್ಬಾರ್ ಅವರನ್ನು ತಾಲು ಹೊದಿಸಿ, ಸ್ವರ್ಗ ಪದಕ, ಗ್ರಂಥ ಗೌರವದೊಂದಿಗೆ ಸಮ್ಮಾನಿಸಲಾಯಿತು.

ಪ್ರಿಯ ಸದಸ್ಯರೇ,

ತಮಗೆಲ್ಲಾ ತಿಳಿದಿರುವಂತೆ, ನಮ್ಮ ಅಸೋಸಿಯೇಷನ್ನಿನ ಶ್ರೀ ಸಿದ್ದಿ ವಿನಾಯಕನಿಗೆ ನಿತ್ಯ ಪೂಜೆಯು ಅನೇಕ ವರ್ಷಗಳಿಂದ ತಪ್ಪದೇ ನಡೆದುಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಿದೆ. ಇದಲ್ಲದೇ, ಆಗಾಗ ಮಾಘ, ಅಕ್ಷಯ ತದಿಗೆ ಹಾಗೂ ಗಣೇಶೋತ್ಸವದಂತಹ ವಿಶೇಷ ಪೂಜೆಗಳೂ ನಡೆಯುತ್ತವೆ.

ಈ ಪೂಜೆಗಳನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸುವಲ್ಲಿ, ನಮ್ಮ ಅಸೋಸಿಯೇಷನ್‌ನ ಸದಸ್ಯರು ಹಾಗೂ ಇತರ ಅಭಿಮಾನಿಗಳು ಉದಾರವಾಗಿ ನೀಡಿದ ದೇಣಿಗೆಯಿಂದ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ನಿಧಿಯ ಏರ್ಪಾಟು ಮಾಡಿರುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಈಗ, ಹೆಚ್ಚುತ್ತಿರುವ ಖರ್ಚುಬೆಚ್ಚಗಳಿಂದ, ಈ ನಿಧಿಯಿಂದ ಈ ನಮ್ಮ ಪೂಜೆಯನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸುವುದು ಕಷ್ಟವಾಗಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ, ಈ ನಿಧಿಯನ್ನು ಬಲಪಡಿಸುವುದು ಅನಿವಾರ್ಯವಾಗಿದೆ.

ಈ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ, ನಮ್ಮ ಸದಸ್ಯರುಗಳಿಗೆ ಉದಾರ ದೇಣಿಗೆಗಾಗಿ ಮನವಿ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಪೂಜೆಯ ಅಂದಾಜು ಖರ್ಚುಬೆಚ್ಚ ಕೆಳಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದೆ. ತಮಗೆ ಇಷ್ಟವಿದ್ದ ದಿವಸ/ ದಿವಸಗಳು, ಪೂಜೆಗೋಸ್ಕರ ದೇಣಿಗೆ ನೀಡಬಹುದು. ಆ ದಿನದ ಪೂಜೆಗೆ ತಮಗೆ ಆಪ್ತಾನ ನೀಡಲಾಗುವುದು ಹಾಗೂ ಪ್ರಸಾದವನ್ನೂ ತಮಗೆ ಕಳುಹಿಸಲಾಗುವುದು.

ದಯವಿಟ್ಟು ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಈ ಮನವಿಗೆ ಸ್ಪಂದಿಸಬೇಕು ಎಂದು ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಕೋರುತ್ತೇವೆ.

ದಯವಿಟ್ಟು ಈ ಕೆಳಕಂಡ ವಿವರಗಳೊಂದಿಗೆ ನಮ್ಮ ಅಸೋಸಿಯೇಷನ್ನಿನ ಕಛೇರಿಯನ್ನು ಸಂಪರ್ಕಿಸಿ.

ಹೆಸರು :

ತಾರೀಖು:

ನಕ್ಷತ್ರ :

ಗೋತ್ರ :

ಮೊತ್ತ :

ನಿತ್ಯ ಪೂಜೆ/ಅಕ್ಷಯ ತೃತೀಯೆ/ ಗೌರಿ ಗಣಪತಿ ಪೂಜೆ/ ಮಾಘ

ಗಣಪತಿ ಪೂಜೆ :

ಇತರ ವಿವರಗಳು :

ಪೂಜೆಯ ವಿವರಗಳು:

ವಿಸೂಚನೆ: ಈಗಾಗಲೇ ನಮ್ಮ ಈ ನಿಧಿಗೆ ಕಾಣಿಕೆ ಕೊಟ್ಟಿರುವುದು ಕೂಡ ಹೆಚ್ಚಿನ ಕಾಣಿಕೆ ನೀಡುವುದನ್ನು ಸ್ವಾಗತಿಸುತ್ತೇವೆ.

	ಪ್ರತಿ ಪೂಜೆ (Per Pooja)	ಠೇವರಿ (Fixed deposit Amount -Life time)
ಮಾಘ ಗಣಪತಿ ಪೂಜೆ	251.00	3500.00
ಅಕ್ಷಯ ತೃತೀಯೆ ಪೂಜೆ	251.00	3500.00
ಗೌರಿ ಗಣಪತಿ ಪೂಜೆ (ಗಣೇಶ ಚತುರ್ಥಿ)	251.00	3500.00
ನಿತ್ಯ ಪೂಜೆ	251.00	3500.00